

Hüner Kimde - Bethany Campbell

BIRINCI BOLUM.....

Gunlerden pazartesiydi ve Fantod studyolarında Toby'nin birlikte calistigi uc yasli adam her pazartesi oldugu gibi genelde olduklarından daha cilgin bir haldeydiler. Genc kiz onlarin bu haline ' hafta basi cilginligi' adini takmisti, fakat bunu hicbirine soylemiyordu, cunku grubun en yasli uyesi olan Hank'in bunu duyunca ne kadar rahatsiz olacagini biliyordu. Hank butun pazar gununu torunlarini eglendirerek gecirmisti. Bu da demekti ki, yasli adam gun boyunca sinirli olacakti.

" Toby! Dehsete dusmus gibi gorun," diye emretti Hank cizim masasinin basindan.

Toby kalemini masasinin uzerine birakip gulumsedikten sonra suratina dehsetli bir ifade vermeye calisti. Koyu renk gozlerini kocaman acip ellerini siyah bukleli basinin iki yanina koydu.

" Daha dehset!" Hank bu görüntüden memnun olmamisti.
" Uzuntuyle karisik bir dehset istiyorum. Odeme cekinin gelmeyecegini ogrendiginde suratinin alacağı ifade gibi."

Toby onun komutlarına uyarak yuzunu ellerinin arasina alip hickirmaya basladi. " Bu nasil? "

" Fazla uzgun," diye homurdandi yasli adam.
" Hadi Toby yari dehsetli, yari uzgun olmaya calis."

" Bunu yapabilirsin Toby." Hank'in kursun kalemlerle yaptigi cizimleri cinilemekte olan Ralph soze karismisti.

" Jake Ulrick'in evlendigini duyduğunu farzet."

Toby ofkelenmis gibi gorundu. Uc yasli adam da onun Jake Ulrick'e olan hayranligini biliyor ve her firsatta onu kizdiriyordu. Genc kiz buna alismisti artik. Ellerini yuzunden cekerek Ralph'e dil cikartti. Yasli adam bunu gorunce kaslarini catip yuzunu burusturmustu.

Grubun dorduncu uyesi ilan Lawrence butun bu olanlarla hic ilgilenmiyordu. Cizim masasinin uzerine egilmis , Yargic Jackson , adli karikatur serisinin diyaloglarini yaziyordu. Her zamanki gibi agzından his eksik olmayan sigarasiyla kendi dunyasina dalmisti.

Walkman radyosunun kulakligindan yayilan muzigi dinliyor ve digerlerinin arasinda gecen konusmalara hic katilmiyordu. Basi, yalnizca kendisinin duydugu muzigin ritmine gore sallanip duruyordu.

Toby yari dehsete dusmus, yari uzgun gorunmeye calisti. Hank umutsuzca basini salliyordu. " Hadi Toby, su anda tipki bir bocegin

ustune basmis gibi gorunuyorsun. Dehset ve uzuntunun birlestigi bir ifadeye ihtiyacim var."

Toby sabirsizca icini cekti. " Neden kendi ifadelerini kendin kendin yaratmiyorsun? Aynani kullansana." Hank'in cizim masasinin uzerinde de Toby'ninkinde oldugu gibi bir ayna asiliydi. Banttaki karakterlerden birine garip bir ifade vermek gerektiğinde, bu ifadeyi kendi yuzlerinde canlandirip aynaya bakarak kagida aktara biliyorlardi. " Cunku su anda cizdigim bir kadin, benimse bir biyigim var," diye cevap verdi Hank. " Ust dudagimi goremiyorum."

" Biyigini kes o zaman." Toby bir yandan onu kizdirmaya calisirken, bir yandan da suratinda uzgun ve korkulu bir ifade yaratmak icin cabaliyordu.

" Bunun sozunu bile etmez," dedi Ralph fircasini masanin uzerindeki murekkebe batirirken. " Bir gozunun onune getirsene, biyiksiz cok daha cirkin olurdu."

" Ne kadar komiksin Ralph, " dedi Hank igneleyici bir tonla.

" Bu is beni boyle yapti."

Duvardaki haberlesme panosunda Hank'in bu kukuk grubu cizmis oldugu bir karikatur vardi. Bu karikaturde dort sanatci da cizim masalarina demir kelepce ve zincirlerle baglanmislardi. Hank, kocaman biyigi, Ralph yaninda her zaman atistirabilecegi ufak tefek yiyecekleri, Lawrence kulağında Walkman'i ve Toby de uzerinde , Jake Ulrick hayranlari kulubu baskani yazili bluzuyla cizilmisti.

Yirmi bir yasinda Guzel Sanatlar Okulunu bitirdiginden bu yana, yani tam uc yildir bu cizerler ekibiyle calisiyordu Toby.Uc yasli adamin onu aralarina kabul etmeleri hic de zor olmamisti, cunku genc kiz zaten onlari arasinda buyumustu. Toby'nin anne ve babasi da, emekli olup Florida'ya yerlesmeden once, cok dusuk ucret veren bu New Jersey Studyosu'nda calisiyorlardi.

Onlarda ayni karikatur serisini ciziyorlardi. Ikisi burada tanisip evlenmislerdi. Morantiler'in daha dogarken ellerinde firca, parmaklarinda da murekkep lekesi oldugu yolunda sakalar yapilirdi aile arasinda.

Ralph bu kukuk gruba , Muthis dortlu' adini takmisti. Gazetede ki ' Yargic Jackson' ve , Dr. Dinsmore' adli karikatur serilerini cizmek icin cok siki bir tempoyla saatlerce calisirlardi her zaman. Grubun besinci uyesi ve bu karikaturlerin yazari olan Alan Caldwell evinde calisir ve sadece cuma gunleri hikayeleri vermek uzere studyoya ugrardi. , Yargic Jackson' ve ' Dr Dinsmore'u' otuz yildan bu yana o yaziyordu.Bu karikaturlerin asil yaraticisi olan Robert Fantod yeterince para kazandiktan sonra bu isi asistanlarina devredip emekliye ayrilarak Hanolulu'ya yerlesmisti. Robert Fantod olduktan sonra Fantod adi hala karikaturlerin altina yaziliyordu.

Toby, Hank, Ralph, Lawrence ve allen bu karikaturlerdeki karakterlerin maceralarının devamını sağlayan isimsiz yaratıcılardı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, hiçbiri bu isten zevk ve heyecan alamıyordu, çünkü yeni bir şey yaratmalarına izin yoktu, sadece eski tiplerin devamını sağlıyorlardı. Gruptaki herkes bu karakterlerden bıkmıştı artık. Yargıç Jackson,

Dr. Dinsmore'un kopyasıydı. Aralarındaki tek farklılık onun tip alanında değil de kanun alanında insanlara yardım etmesiydi. Ralph yargıcın son iyiliklerinden birini daha cinilerken, " Bu yargıçtan nefret ediyorum artık," diye söylenip duruyordu.

Üç yaşlı adamda çalışmalarına getirilen bu sınırlandırmayı kabullenmişlerdi artık. " Bu, hiçbir değişim göstermeyecek bir iş," diyordu Hank. " Bir cesit durust yasama şekli."

Toby. Diğer bütün genç karikaturistler gibi o da kendisinin yarattığı bir karikatür bandını çizmeyi hayal ediyordu. Lise yıllarından bu yana, lisesi bir kız ve arkadaşları çevresinde geçen ' Taffy' adlı bir bant çiziyordu. Ancak, bu dizinin herhangi biri tarafından kabul edilmesinin neredeyse imkansız olduğuna inanıyordu.

Gazetelerin almak istediği her karikatür dizisi için başvurulardan yüzlercesi reddediliyordu. Toby her geçen yıl çizimlerini düzelterek yenilemek için çok sıkı çalıştığı halde, ' Taffy' hep reddedilenler arasına giriyordu.

Birlikte çalıştığı adamlarsa onu cesaretlendiriyor ve bu piyasada olan esizliklere karşı uyarıyorlardı. Lawrence ve Ralph ' Taffy'nin başarılı bir seri olduğunu düşünürken, Hank bu karikatürdeki karakterleri ve konuyu pek beğenmediğini açıkça belli ediyordu.

" Sen iyi bir karikaturistsin," diyordu yaşlı adam. " Hem de çok iyi. Babanın yeteneğine ve annenin titizliğine sahipsin. Bu doktor ve yargıçtan çok daha iyi seriler üstünde çalışmalısın. Ama su ' Taffy' serisi... Bilemiyorum Toby, bence bu pek iyi değil. Sen hayat dolu bir kızsın, ama ' Taffy'yi çizerken katılaşıyorsun... kendini fazla zorluyormuşsun gibi geliyor bana. Bak çocuğum, cilginca şeyler çizip istediğin kişinin stilini taklit edebiliyorsun. Yapacağın tek şey, su bizimkilerden çok daha canlı ve muhteşem bir bant üzerinde çalışmak."

Toby ısrar ettiğinde Hank sadece hayır anlamında basını sallamakla yetiniyordu. Söyledikleri doğruydü. Toby baskasının stilini oylesine kusursuz bir şekilde taklit edebiliyordu ki, ancak bir uzman aradaki farkı anlayabilirdi. Ama bu yeteneğinin ona bir faydası yoktu, çünkü genç kız kimsenin stilini taklit etmek istemiyordu. Kendi karikatürlerini, kendi stilini yaratmak istiyordu. Ancak, bu zamana kadar bunu basaramamıştı.

Jake Ulrick'e bu kadar hayran olması da çok doğaldı. Bu adam henüz otuz yaşlarında, oldukça genç biriydi ve kendi yarattığı karikatür dizisi ' Heartland' inanılmaz bir noktaya ulaşarak iki binin üzerinde gazete tarafından satın alınmıştı. ' Heartland' tam anlamıyla canlı, eğlendirici, duyarlı ve sürprizlerle dolu bir diziydi. Böyle şeylerden pek kolatı etkilenmeyen Hank bile, bunun son yirmi beş yılda ortaya çıkan en iyi bant olduğunu söylüyordu.

Jake Ulrick bunu harika bir sekilde yapmisti ve hala yapiyordu, hem de tek basina. Cizimlerinde hicbir asistanin yardimini istemiyordu. Kendini her seyden soyutlamis bir sekilde, calismalarına devam ediyordu.

' Heartland', bir bati kasabasi olan Bigalow Springs'deki yasantiyi konu aliyordu. İnsan ve hayvanların birbirleriyle konuştukları ender dizilerden biriydi bu. Ulrick nasıl yaptıysa, Avustralya'dan göç etmiş Valsci Matilda adlı bir kanguruyu da bu seriye sokmuştu. Amerikanın batısında kangurunun yaşamı hiç de gerçekçi olmasa bile Matilda, serinin odak noktası ve en gözde karakteri haline gelmişti.

Gazete okuyan herkes Bigalow Springs'i ve Valsci Matilda'yi tanirdi. Butun ülkede sabahları ofislerde ve fabrikalarda insanların birbirlerine söyledikleri ilk şey " Bu sabah ' Heartland'i okudun mu?" olurdu. Fakat kimse Jake Ulrick hakkında fazla bir şey bilmiyordu, Ulrick de bu durumu korumakta kararlı görünüyordu. Etrafta dolan dedikodulara göre Ulrick isinden başka hiçbir şeyle ilgilenmiyor ve hala doğduğu yer olan Nebraska'nın Zion Bluff adlı küçük bir kasabasında yaşıyordu.

Toby, onun yayınlanan ilk kitabının arkasındaki fotoğrafını kesmiş ve haber panasına asmıştı. Hank bunun Ulrick'in fotoğrafı olduğuna bile inanmadığını söylüyor ve onun, halkı James Dean'in eski bir fotoğrafıyla kandırmaya çalıştığına ısrar ediyordu. Fotoğraftaki adam elinde bir beyzbol başlığıyla aptal görümlü bir inegün yanında duruyordu.

Toby de bu fotoğraftakinin Ulrick olduğundan pek emin değildi, ama hayallerini süsleyen bu fotoğrafı en sevdiği ' Heartland' serilerinin yanına asmıştı. Fotoğraf, uzun boylu, sarı gür saçlı, ciddi bakışlı bir adamı gösteriyordu. Dolgun dudakları, çikik elmacık kemikleri ve uzun, düzgün bir burnu vardı.

Ufak tefekliği ve esmerliğiyle tipik bir italyan olan Toby, onun burnuna hayrandı. Bunun hayatında gördüğü en güzel burun olduğuna inanıyordu. Ama Ralph'in bu fotoğrafla ve onun Ulrick'e olan hayranlığıyla sık sık dalga geçmesinden dolayı genç kız bunu çok ender dile getirebiliyordu.

" Zavallı Toby, Dr. Dinsmore'u çok uzun süredir ciziyor," diyordu Ralph.
" Aklını kacırdı neredeyse. Baksanıza artık burunlara tapmaya başladı." Genç kız ne zaman studyodan dışarı adımını atsa, donduğunda masasının çekmesinde takma burunlar bulmaya başlamıştı. Ralph, Hank ve Lawrence Noel'de ona üzerinde ' Burun sevenler Derneği ' yazılı bir tişört hediye etmişlerdi. Toby onların inadına bu tişörtü sık sık giyiyordu, bugün de üzerinde o vardı.

" Toby," dedi Hank. " Tekrar dehsete dussmuş gibi görün." "

" Toby kalemine siki siki yapışarak yaslı adama baktı.
" Daha demin yaptım ya!"

" Ah, hadi... bir kez daha."

Genç kız tam anlamıyla dehset içinde görünmeye çalıştı.

" Hayir, hayir, hayir! Bu deminki ifadenin aynisi. Daha degisik bir dehset ifadesi istiyorum."

" Desete dusmus gorunmenin kac yolu var Tanri askina?" diye sordu Toby.
" Bu benim kendime ozgu korkmus ve uzgun ifadem."

" Simdi degisik bir kare calisiyorum. Dr. Dinsmore bir kadina apandistinini patlamak uzere oldugunu soyledi ve simdi de onu teselli etmek zorunda. Dehsetten olecekmi gibi gorun lutfen."
" Hank, biyigini kesmeni oyle isterdim ki!" Toby basini sallayarak bir kahkaha atti.

" Hadi Toby, son bir kez daha. Asiri derecede korkmus gorun."

Genc kiz her oqlen kosedeki sandviccide yedikleri yagli cheeseburgerleri dusunerek, oyle gorunmeye calisti.

" Bu iyi iste," dedi Hank sonunda, yumusak hareketlerle bu ifadeyi kagida gecirirken.

Birden Lawrence konustu!

Yasli adam kendi walkman dunyasindan o kadar ender ayrilirdi ki, onun konusmasi herkesi sasirttirdi. Sol eliyle kulakliklara sarilmisti.

" Hey, herkes sussun bir dakika," dedi garip bir sesle.

" Ne oldu?" Toby iyice meraklanmisti. Lawrence konusurken sesinin bu tonunu kullandiginda kotu haberler duydu demekti.

Yasli adam kulakliklarini cikararak arkadaslarina bakti. Gozleri Toby'nin uzerinde takilip kalmisti. " Senin adam," dedi sonunda gozlerini bile kirpmadan. " Bir kaza gecirmis."

" Benim adam mi?" Toby sasirmisti. Lawrence'in soylediklerinden hicbir sey anlamamisti. Onun hicbir erlekle iliskisi yoktu ki, zaten boyle bir iliskiyeye girmeyi de istememisti hicbir zaman. Hafta icinde her gun dokuz saatini studyoda geciriyor, hafta sonlari ise ' Taffy' uzerinde calisiyor ve yerel gazete icin bir seyler ciziyordu.

" Jake Ulrick," dedi Lawrence yavasca , gozlerini hala ondan ayirmamisti. " Hastaneye kaldırılmış. Kaza atla gezerken olmuş. Durumu oldukça ciddiymiş."

Toby hicbir sey soyleyemiyordu. Hank once bir kufur ettikten sonra sordu.
" Ne kadar ciddi?"

" Ciddi. Soyledikleri tek sey bu," diye cevap verdi Lawrence.
" At onu sirtindan atmış. Siddetli beyin sarsintisi ve sag kol ile elde ciddi yaralar var mis."

" El mi," Toby'nin sesi cok kisik cikmisti.

Cevresindeki her sey birden kararmisti sanki. ' Sag eli,' diye dusundu buyuk bir panikle, ' Kullandigi eli.' Radyodan bile haber verdiklerine gore durumu cok ciddi olmalıydı. Basini kaldirarak haber panosunda asili duran 'Heartland' serilerine bakti. Kendini fiziksel olarak cokmus hissetti birden.

" El mi? Bu cok kotu iste," dedi Ralph bos bos. Hepsi de o anda ' Artie Orduda' adli seriyi cizen yetenekli, genc asistan Standford'u hatirlamislardi. Genc adam bir trafik kazasinda elini yaraladiktan sonra bir daha hic cizememisti.

" Su sansa bak," dedi Lawrence basini sallayarak. " Umarim o kadar kotu degildir. Elveda Bigalow Springs, elveda Matilda."

Toby'nin icindeki bir his Ulrick'in durumunun gercekten de cok kotu oldugunu soyluyordu. Ulkenin en iyi karikaturisti su anda eli alcida hastanede yatiyordu.

Genc kiz bu kez uzgun ve dehsete dusmus gorunmekte hic zorluk cekmemisti. Eger Jake Ulrick'in o harika yaraticilik gucu yok olduysa, bunun yerini doldurmak oldukca guc olacakti. Toby kendini zorlayarak gunun geri kalan bolumunde masasinin basindan ayrilmadi ve durmadan cizdi. Studyoda her Pazartesi hakim olan o cilginlik ucup gitmisteki sanki. Ralph bile suskunlasmisti.

Studyodan ciktikten sonra Hank onu Shamrock Bari'na goturup bir icki ismarlamakta ısrar etmisteki.

" Simdi daha iyimisin?" diye sordu yasli adam endiseyle.

" Sanirim." Toby aslinda kendini hic de iyi hissetmiyordu.

" Gercekten kotu seyler oldugundan nasil bu kadar emin olabiliyorum? Onun bir daha karikatur cizemeyecegini hissediyorum."

" Bilmiyorum, ama ben de ayni seyleri hissediyorum," dedi Hank ickisini yudumlarken. " Haberleri dinleyerek daha fazla sey ogrenemeyecegimizden eminim. Yakinlari her seygi gizli tutacaklardir... onun bu konuda neler dusundugunu bilirler. Ama yarın neler oldugunu ogrenecegiz."

" Nasil?" Toby su anda kendini cok daha umutsuz hissediyordu.

" Onun cizimlerini gazetelere satan ajanslardaki dedikodular yoluyla. Halk hicbir sey bilmeyebilir, ama ajans bilmek zorunda... ne de olsa Ulrick onlara en iyi para kazandiran adam. Eger Ulrick cizemezse, onun yerine cizecek birini bulacaklardir. O da yeni dusunceler uretmeye ve hikayeyi yazmaya devam eder. En mantikli cozum bu."

" Su anda piyasadaki en iyi karikaturist o," diye karsi cikti Toby.

" Kim onun kadar iyi cizebilir ki, Onun yerini kimse dolduramaz."

" Yaniliyorsun canim. Sen yapabilirsin. Sen herkes icin cizebilirsin, bunlari icinde o muhtesem Ulrick de var tabii."

Genc kiz uzgun uzgun basini salladi. Bu simdiye kadar duydugu en sacma fikirdi. Ictigi iki kadeh icki basinin hafifce donmesine neden olmustu.

Lawrence'in ogleyin soyledigi sozler hala kulaklarindaydi: " Elveda Bigalow Springs, elveda Matilda." Toby, sanki ailesinden biri olmus gibi uzuluyordu. Su anda istedigini tek sey evine gitmek ve erkenden yataga yatip

yarinki haberlerin daha iyi olmasi icin dua etmekte.

Fakat ertesi sabah Jake Ulrick hakkındaki haberler tumuyle daha da kotulesmisti.

Toby masasinin basina oturmus gormeyen gozlerle pencereden disari bakip, New Jersey'in gri renkli gokyuzunu seyrediyordu. Hank gelisen haberleri elinden geldigince nazik bir sekilde soylemeye calismisti, fakat gittikce kotulesen haberleri hafifletmek icin yapabilecegi bir sey yoktu. Yasli adam biyiklariyla oynayarak konusmaya baslamisti.

" Empire Ajansi'ndaki Dunbar'i aradim," dedi Hank gozlerini Toby'den ayirmeden. " Ulrick hastaneden cikana kadar hic bir aciklamada bulunmayacaklarmis. Zion Bluff'da birlikte yasadigi bir kadin var, sekreter mi aile uyesi mi bilmiyorum, bu islerle artik o ilgileniyormus. Ulrick'in uc haftadan once cikabilecegini sanmiyorlar."

" Uc hafta." Toby dudaklarini isirarak pencereden disari bakiyordu hala.

" Yani durumu oldukca kotu, oyle degil mi?"

" Oyle," diye itiraf etti Hank. " Nehir kiyisinda atla geziyormus. Birden bir yilan atina saldirmis. Hayvan cildirmis tabii, ama Ulrick'i sirtindan atmamis. ikisi birlikte yere yuvarlanmislar. Sonuc, siddetli sarsinti ve sag kolun dirsekten asagidaki bolumunun kirilmesi. Daha da kotusu... kaburqa kemiklerinin bir cogu da kirilmis. Sinirlerin zedelenmis olmasindan korkuyorlar."

" Sinirlerin zedelenmesi," diye tekrar etti Toby bos bir ifadeyle. Farkinda bile olmadan sag elinin parmaklarini kasmisti, o yetenekli ve degerli sag elinin. Daha once hic bu elin o inanilmaz yapısına dikkat etmemisti. Bu elin, kendi hayatinin merkezini olusturduğunu daha once hic dusunmemisti. Boylesine degerli bir arac hareketsiz kaldiginda Jake Ulrick gibi bir adam ne yapardi?

Genc kiz yine kendini kotu hissetmeye baslamisti. Gozleri ister istemez haber panosunda asili duran ' Heartland' karikaturlerine kayiyordu. Uzun bir sure bu cizimleri izledikten sonra basini baska tarafa cevirdi.

" Tekrar cizebilecek mi?" diye sordu sonunda Hank'e bakarak.

Yasli adam gozlerini ondan kaciriyordu. " Doktorlarin soyledigine gore, buyuk bir ihtimalle hayir. Uzgunum Toby."

" ' Uzgunum,' diye dusundu genc kiz... Ne kadar zayif ve aptalca bir kelimeydi bu.

Bakislari tekrar ' Heartland' karikaturlerine kaydi. " Peki o bunu biliyor mu?"

" Sanirim hayir." Hank ona bakmamak icin elindeki kalemin ucuyla oynuyordu. " Hala kendine gelmemis. Elindeki yaralarin yaninda, zavalli adam bir de basina guclu bir darbe yemis. Bu gercegi ona birkac gun daha soyleyemeyeceklerdir."

" Peki, ya daha sonra?" Toby'nin sesinde neredeyse yalvarir bir ifade vardi, sanki Hank en guc sorulara bile cevap verebilecek bir kahindi.

Yasli adam omuzlarini silkti. " Daha sonra yasamini yeni sartlara gore duzenlemek zorunda kalacak. O eli kullanmayi basarsa bile, bu cok uzun bir zaman alacaktır. Ajans Nebraska'ya bir asistan gondermeyi dusunuyor. Ulrick hastaneden cikar cikmaz tabii."

" Bundan nefret edecektir." Toby'nin sesinde karamsar bir ifade vardi. Ulrick hakkında bilinen cok az seyden biri de onun bagimsiz olarak, tek basina calismayi sevmesiydi.

" Ne yapalim," dedi Hank. " Gururunu bir yana birakip bunu kabul etmek zorunda. Onun da ajanstaki herkes gibi bir kontrati var. Eger o hala serinin hikayesini yaratmaya devam ederse, cizimi baska biri ustlenebilir."

"Hicbir zaman onun cizimiyle ayni olamaz," diye karsi cikti genc kiz, gozyaslarini zor tutuyordu. " O daima mukemmeli isteyen insanlardan. Buna asla tahammul edemez. Ayrica, hic kimse onun kadar iyi cizmeyi de basaramaz."

Hank susuyordu. Lawrence kulakliklarini cikarmis, aqzinda sigarasiyla onu izliyordu. Ralph'de gozlerini Toby'den ayirmiyordu.

Ralph sandalyesinde dogrularak derin bir nefes aldı.

" Bak Toby, ajans ona uc hafta sure verecek, doktorlarin yanilmis olmasi ihtimalini gozonunde bulundurmak icin. Fakat eger doktorlar yanilmamislarsa, istese de istemese de ona bir asistan verecekler. Yakinda basvurulari kabul etmeye baslayacaklari gibi bir lafta dolasiyor ortalarda. ' Heartland' su anda en iyi karikatur serilerinden biri... Ulrick o kadar hizli bir tempoyla calisiyor ki, dokuz hafta sonrasinin cizimleri bile daha simdiden hazir. Bu dogru durust bir asistan secmeleri icin, ajanstakilere gerekli sureyi saglayacaktır."

" Kimse onun yerini tutamaz," diye mirildandi Toby. Duydugu aciyla kalbi sikisiyordu.

" Ajansin elinde su anda iki yuzun ustunde asistan var," diye soze girdi Ralph.
" Elbet bir yerde bu isi basarabilecek biri vardir... Yapacaklari tek sey o kisiyi bulmak."

" Icimde bir his var." Lawrence aqzindaki sigarayi cikararak mutsuz bir sekilde konusmustu. " Bu is gecici bir is olmayacak. Sinirler zedelenmis, el islemiyor, ustelik cizim yaptigi el... Devamli bir asistana ihtiyaci olacak."

" Evet," diye ekledi Ralph. " Her seyi yapabilen bir asistana... cizim, cinileme, dizgi. Karikaturu her seyiyle bilen bir adam."

" Ya da karikaturu her seyiyle bilen bir kadina," diye soylendi Hank, Toby'ye bakmadan.

" Bu nedemek oluyor simdi?" Toby ortada bir seyler donduğunu anlamisti.

Hank gozlerini onundeki cizimden ayirmadi.

" Sana dun gece soyledigim sey. Sen bu isi yapabilirsin. Eger asistan aramaya baslarsa, ki bundan eminim, senin bu ise basurman gerektigini dusunuyorum."

"Hayir." Toby'nin cevabi kesin ve sertti. Jake Ulrick hakkındaki haberler cok sinir bozucuydu. onun basina gelen bu sanssizligi kullanarak yukselmek istemiyordu. Kendini tam bir akbaba gibi hissedirdi boyle bir durumda.

Hank ayaga kalkarak Toby'nin masasinin basina geldi. Murekkepli parmagiyla genc kizin cenesini tutarak basini kendisine cevirdi.

" Sen gelmeden once ucumuz oturup bu konuyu konustuk. Hepimiz senin bu isi basarabilecegine inaniyoruz. Dunyaya acilman gerektigini sana belki binlerce kere soyledim. Daha basarili bir seri ustunde calismalisin. Ancak bu sekilde en iyiye ulasabilirsin."

" Bunu yapamam." Genc kiz basini baska tarafa cevirmeye calitiysa da Hank birakmadi.

" Dinle cocugum, sonsuza kadar bu studyoda kalmayacağını biliyorsun. Daha simdiden seninle ilgilenen bir suru studyo var. Ornegin, Morris Beechem'dakiler ' Funfare ailesi' adli karikatur serisi icin seni istiyorlar."

Toby saskinlikla gözleri kocaman olmus bir sekilde Hank'e bakti.

" Beni mi istiyorlar?" duyduklarina hala inanamiyordu. " Beechem'dakilermi?"

" Evet, ama Beechem artik yavas yavas tukenmeye basladi. Sen cok daha iyisini yapabilirsin. Hep en iyiye ulasmaya calis. Eger 'heartland' icin asistan aramaya baslarlarsa hemen basvur. Bunu kendin icin yapman gerekiyor. Gencsin, canlisin, yeteneklisin ve icinde sanat icin gerekli olan o ates var."

" Ve o dizideki karakterleri de cok iyi taniyorsun." Ralph konusurken bir yandan da elindeki sekerin kagidini acmaya calisiyordu. " O diziyi bir ders kitabina calisir gibi calistin. Bu konuyu dusun Toby."

" Yapamam," dedi genc kiz esmer basini sallayarak.

Hank hic de alisilmadik bir hareket yaparak onun basini oksadi.

" Kendine bu kadar bir sey borclusun cocugum. Onun aradigi kisi sen olabilirsin. Su hayranlik isini bu kadar ileri goturme. Ulrick de herkes gibi insan." Daha sonra elini onun basindan cekerek Ralph'e bakti. " Herkes ama Ralph haric."

Ralph sadece bir kahkaha atti. " Hadi Toby, ucumuz bu isi oylamaya koyduk ve kabul ettik. Bu ise basvurmalisin."

Lawrence hicbir sey soylemeden basini sallayarak onlarla ayni fikirde oldugunu belirtti.

Toby bu uc adami cok iyi taniyordu ve su anda ciddi olduklarini biliyordu. Onlar kendi ailesinden birer parca, birer amca gibiydiler Toby icin ama o, Ulrick'e asistanlik yapmak icin basvurmayi dusunemiyordu bile.

Uc hafta sonra Jake Ulrick hastaneden ciktiginda Empire Ajansi asistanlik icin basvurularin basladigini duyurdu. O zamana kadar Toby'nin bu ise karsi koyma gucu de iyice zayiflamisti. Genc kiz, birlikte calistigi uc yasli adamin irlarlar sonunda basvuru icin bir dosya hazirlayip gondermeyi kabul etti sonunda. Hank butun hafta boyunca isten sonra onunla birlikte kalip ona cizimlerinde yardim etti.

" Bu cizimler harika oldu," dedi yasli adam calismalarinin son gecesinde.

" Bu isi alacaksin Toby. Bunu basaracaksin."

" Bilmiyorum." Genc kiz bu yogun calisma temposunda iyice yorulmustu.

" Yapacaksin." Yasli adam yorgun, fakat son derece guvenli gorunuyordu.

" Yapmak zorundasın, bizim için."

Toby sasirarak dudaklarinda yorgun bir gulumsemeyle ona bakti.

" Ne demek istiyorsun?"

" Sen de bizden birisin. Cocuklugundan beri bizim aramızdasın. Sen bizim için evlat edindikimiz bir çocuk gibisin. Ve bizim için bu işi basaracaksın. Bizim kızımız her zaman en iyisini yapar."

" Ah, Hank." Toby uzanarak yasli adamin elini tuttu. " Sizden ayrilmak istedigimden bile emin degilim. Burasi benim evim gibi. Hepinizi cok ozlerim.

Hank onun elini siktikten sonra geri cekildi.

" Herkes zamani geldiginde evini terk etmek zorundadir Toby. Hayat ayagina gelen firsatlari kullanmak demektir. Ben... hicbir zaman bu firsatlari kullanamadim. Senin icin her seyin bambaska olmasini istiyorum."

Yasli adam bir an durarak pencereden disari karanlik gokyuzune bakti. Toby kalbinin sikistigini hissediyordu.

Bu yasli, nazik adama ne kadar hayran oldugunun farkina vardi birden.

" Sadece bir sey daha var." Hank'in sirti hala Toby'ye donuktu.

" Bu isi aldiginda, ki alacagindan eminim, Ulrick'i gorunce hayal kirikligina ugrama."

Genc kiz saskinlikla ona bakti. Butun hafta boyunca karikatur serisinden zorluklarindan, tekniklerinden bahsetmisler, fakat Jake Ulrick'in kendisinden soz etmekten hep kacinmislardi.

" Ona ne kadar hayran oldugunu biliyorum," dedi Hank alcak sesle.

" Onun ulasilmayacak bir yerde olduguna inaniyorsun, ama bana oyle geliyor ki, o anlasilmasi cok zor bir adam. Yani orada bircok zorlukla karsilasabilirsin Toby, buradaki calisma hayatina benzemeyecektir. Senin icin zor olabilir, hem de cok zor."

" Hey," diye sozunu kesti Toby. Yasli adamin bu umutsuz havasini duzeltmek istiyordu. " Ben uc yildan beri seninle calisiyorum, unuttun mu?"

Yasli adam ona dogru dondugunde dudaklarinda hafif bir gulumseme vardi.

" Bu baska, bu is cok daha degisik olacak."

Genc kiz anlamis gibi yaparak basini salladi, ama bu sozleri degerlendiremeyecek kadar yorgundu. O anda, gecenin o saatinde, o eski ve tanidik studyoda Hank'in ne kadar hakli oldugunu fark edememisti. ancak, Empire Ajansi'ndan ise alindigini belirten mektup geldiginde yasli adamin soylediklerinin ne kadar dogru oldugunu yavas yavas anlamaya baslamisti

" Sayin Mr. Moranti," diye basliyordu mektup.

" Mr. Moranti mi?" Toby buna inanmamamisti.

" Bu cok buyuk bir ajans," diyerek omuzlarini silkti Hank.

" Hakkimizda kagitlara cizgiler cizdigimizden baska bir sey biliyorlar mi saniyorsun?"

Mektup soyle devam ediyordu:

Mr. Ulrick'in asistanlik gorevi icin sizi sectigini belirtmekten gurur duyuyoruz.

20 Haziran Cuma gunu Big Sky Havayollari'na ait 45 numarali ucakla Omaha'ya geleceksiniz. Epley Havaalaninda Miss Cora Whitewater tarafından karsilanacaksınız Daha sonra onunla birlikte Zion Bluff'a gideceksiniz. Miss Whitewater'in sizi taniyabilmesi icin yakaniza bir karanfil takiniz lutfen.

Mss Whitewater asagida yazili olan ev ve calisma kurallarini size bildirmemizi istedi:

1. Asistan, Mr. Ulrick hakkindaki butun bilgileri gizli tutmak zorundadir. Aksi halde derhal gorevine son verilir.
2. Bu sedece bir is iliskisidir, hicbir eglence saglanmayacaktır. Asistan, Mr. Ulrick'in evine konuk davet edemeyecektir. Mr. Ulrick evde televizyon kullanilmasina izin vermez. Asistan, sadece kendi odasinda cok kisik sesle radyo dinleyebilir. Nehirde gezme ya da ata binme gibi faaliyetlere izin vardir.
3. Birinci haftadan sonra asistan, ulasimindan kendisi sorumludur. Disariyla olan telefon gorusmelerini asgari duzeyde tutmak zorundadir.
4. Kesinlikle sigara icilmeyecektir.
5. Icki de asgari duzeyde tutulacaktır.

6. Calisma saati sabah yediden Mr. Ulrick'in istedigi saata kadardir. Mr. Ulrick'in gece gec saatlere kadar calistiginin asistana bildirilmesi tavsiye olunur.

7. Asistan, isveren ya da calisanlarla dostane iliskilere girmeye calismamalidir. Mr. Ulrick yakin bir dost degil, bir asistan istemektedir.

Mektubu az da olsa dayanilir kilan tek sey, sonda belirtilen ve Toby'yi hayretler icinde birakacak kadar yuklu olan ucretti. Mektupta yazili olan sartlar genc kizin gozunu iyice korkutmustu, ama en azindan ucret iyiydi.

Hank, Ralph ve Lawrence ona bir hoscakal hediyesi olarak uzerinde ' Senin Dostun olmak istemiyorum' yazili bir tisort almislardi, ama Toby'nin bunu giymeye hic niyeti yoktu. Icinden bir ses Jake Ulrick'in bunu hic de komik bulmayacagini soyluyordu.

Nebraska'ya gitmek uzere yola ciktiginda kendini hicbir zaman hissetmedigi kadar heyecanli hissediyordu genc kiz.

aylarca

27.10.2006 13:40

BOLUM IKI

Toby ucagin penceresinden Dogu'nun geride kalan yuksek tepelerini ve simdi gittikce duzlesen araziye izlerken hafifce titriyordu. Asagida yesilin binlerce tonu arasinda uzayip giden incecik bir nehir gorunuyordu.

Sinirli bir hareketle kirmizi-beyaz yazlik elbisesinin yakasindaki kirmizi karanfile dokundu. Eger bu huzursuzlugu biran once uzerinden atamazsa, Nebraska'ya varmadan cicegin butun yapraklari yolunmus olacakti.Sanki kader onu hic bilmedigi bir yere savuruyor, kafasindaki huzursuz dusunceler gittikce yogunlasiyordu.

Calismalarinin Ulrick'i memnun etmemesinden korkuyordu. Ayrica, Nebraska'yi sevip sevmeyeceginden de pek emin degildi. Ralph bir kez arabayla oradan gecmisti ve soyledigine gore bolgede misir, sigir ve ucsuz bucaksiz arazilerden baska bir sey yoktu.

Ulrick icin de endiseleniyordu. O muhtesem yetenegini aptalca bir kazada yitirdikten sonra neler hissediyordu acaba? Hala bu olayin etkisinden kurtulamamis bir durumda aci mi cekiyordu? Kotu kaderin oyunlarindan sonra daha da guclenen insanlardan miydi? Yoksa pes edip her seyi birakanlardan mi?

Eger Jake Ulrick ona biraz bos zaman birakirsa, bu zamani nasil degerlendirecekti genc kiz? Kendini etrafi bombos bir araziyle cevrili bir çiftlik evinde dusundu. Haritadan gordugu kadariyla Zion Bluff hakkında sadece bin kisiden az nufusu olan ve eyalatin en buyuk kenti Omaha'dan yaklasik doksan kilometre ileride, Missouri Nehri'nin kenarinda kurulu kucuk bir kasaba oldugunu biliyordu.

Cekindigi en onemli nokta ise Ulrick'in asistan olarak bir erkek bekliyor olmasiydi. Gunumuzde bunun hicbir onemi yoktu, ama Ulrick'in bu konuda nasil dusundugunu kimse bilmiyordu Kadinin yerinin mutfak oldugunu ve hicbir kadinin karikatür serisi hazirlamak gibi agir bir isin altindan kalkamayacagini dusunen erkeklerden olabilirdi.

Sinirli parmaklarla yine kirmizi karanfile dokundu. Peki ya Cora Whitewater kimdi...bir akraba, bir sekreter, yoksa bir sevgili mi? Jake Ulrick'in bekar oldugunu biliyordu, ama Cora Whitewater adi kulaga cok egzotik geliyordu . Toby'nin gozunde yesil ovalarda kir bir atin uzerinde gezen, uzun bacakli sarisin bir zengin kizi canlandi.

Ucak Omaha'nin Epley Havaalani'na inmek uzere alcaaldiginda Toby'nin kalbi gogsunu parcalayacak gibi atmaya baslamisti. Heyecanla cantasindan aynasini cikarip yuzunu inceledi. Yuzu, hicbir zaman olmadigi kadar soluktu. Omuzlarina dokulen siyah bukleleri her zamankinden daginik duruyor, sanki kafasindaki karisikligi gozler onune sermek istiyorlardi.

Dikkatle yuz hatlarini inceledi. Bu yuz Jake Ulrick'i sinirlendirecek miydi acaba? Hank ona her zaman cok hos bir yuzu oldugunu soyledi, fakat Toby kendi yuzunu tamamen siradan bir yuz olarak goruyordu. Guzel bicimli kaslarin altindaki koyu kahverengi gozler, hafif egriligin cok hos bir hava verdigi bir burun, yuvarlak sayilabilecek yanaklar, cukur bir cene ve kucucuk dudaklar... ve bu hatlarin hepsinin sinirle kasilmasina neden olan gerilim.

' Sakinles artik,' dedi kendi kendine genc kiz ucagin penceresinden bakarken. Asagidaki goruntu onu iyice sasirtmisti. Dogu sehirlerinin geleneksel sikisik yapilasmasinin tam tersine, yukaridan gorundugu kadariyla Omaha oldukca modern, buyuk, ferah ve yesil alanlarini korumus bir kentti.

Ucak hafif bir sarsintiyla yere indikten sonra durdu. Toby yine yakasindaki karanfille oynamaya baslamisti. ' Hadi kizim,' diyerek kendine cesaret vermeye calisti. ' Sen Jerseyli'sin . Jersey kizlari bambaskadir. Dumduz ovalarda oturan bu insanların sana atacaklari her turlu tasin ustesinden gelirsin.'

Huzursuzlugunu biraz olsun gizleyebilmek icin ucaaktan inmeden once buyuk, kirmizi cerceveli gunes gozluklerini takti. Nebraska'nin gunesi bile daha parlakti sanki.

Terminale girdikten sonra elinden geldigince kendine gunenir bir sekilde durmaya calisti. Ucaaktan inen tek kirmizi karanfilli kisinin bir kadin oldugunu gorunce Cora Whitewater'in ne yapacagini merak ediyordu. Uzun boylu, sarisin Miss Whitewater'in onun yanina gelerek basini iki yana sallayip, " Bu is asla yurumez," dedigini simdiden gorur gibi oluyordu.

Genc kizin fazla beklemesi gerekmedi. Bir el onu omuzundan sikica tutmustu. " Sen olamazsin," dedi yuksek perdeden bir kadin sesi.

" Toby Moranti'nin sen oldugunu soyleme sakin."

Toby donerek kendisinden daha kisa boylu, fakat yapili, bronz tenli kadina bakti. Kadinin gozleri Toby'ninkilerden daha siyah, saclari daha koyuydu. Lacivert- siyah olan bu saclar ortadan ikiye ayrilmis, kadinin genis omuzlarinin iki yanina dokuluyorlardi. Uzerinde eski, fakat kaliteli bir blucin, guzel bir cift ayakkabi, beyaz ipek bir bluz ve boynunda boncuklu bir kolye vardi. Kirk ile altmis yas arasinda gosteren bu kadinin bir kizilderili oldugunu sasirarak fark etti genc kiz.

' Tabii, bunu isminden tahmin etmeliydim,' diye dusundu Toby. Bu arada kadina hicbir sey soylemeden bakiyordu.

" Sen Toby Moranti misin diye sormustum," diye tekrar etti kadin.

Toby evet anlaminda basini salladi. Hala soyleyecek soz bulamiyordu.

" Hahaha!" diye ufak bir kahkaha atti Cora Whitewater.

" Hahaha! Bu, beyefendiyi iyice rahatsiz edecek... cok guzel ! Buna ihtiyaci vardi zaten!"

" Kimi? Neden rahatsiz edecek?" Toby cok sasirmisti, her gecen saniye, gercekten biraz daha uzaklastigini hissediyordu.

Cora ufak bir kahkaha daha atti.

" Sen ! Sen , Jake'i iyice rahatsız edeceksin. Jersey'den gelecek zorlu bir adam bekliyordu. Sen zorlu bir insan misindir?"

" Ancak oyle davranmam gerektiği zaman." Toby guclukle yutkunuyordu. Bes cocuklu bir ailenin tek kızı ve en küçük cocuğu olarak buyumustu. Dort hasarı agabeyin kendisini kızdırmasına alısmıs, hakları için savasmayı öğrenmişti.

" İyi," diye cevap verdi Cora pantolonunun kenarını tutarak.
" Boyle davranmaya ihtiyacın olacak. Mizah anlayışın var mıdır?"

" Oyle sanıyorum."

" İyi," diye tekrar etti Cora. " Buna da ihtiyacın olacak. Simdi...
Bu kahrolası yerde bagajları nereye gotururler? Hatırlamıyorum bile." Uzerinde ' Bagaj taslimi' yazan tabelayı gorene kadar etrafına bakındı yaslı kadın. " Iste orada. Hadi sunları alalım artık." Elleri arka ceplerinde bagaj bolumune dogru yurumeye basladı.

Toby el cantasına ve yolculukta yanına aldığı kırmızı cantasına daha da siki sarılarak onun arkasından ilerledi. Ayagındaki yuksek topuklu, kırmızı sandaletler daha çok yeniydi ve genc kız bunların içinde hic de rahat hissetmiyordu kendini.

" Hadi, hadi," diye soyleneyordu Cora bavulların geçecek olduğu seridin onunde sabırsızca beklerken. " Butun gunumu buna ayıramam, yapacak işlerim var."

Toby hafifce oksurerek bogazını temizledi.

" Ah, siz Mr. Ulrick'in yanında tam olarak ne yapıyorsunuz?"

" Her şeyi," diye kısaca cevap verdi Cora. Sabırsızca ayagını yere vuruyordu.

' Bu çok güzel bir cevap oldu,' diye dusundu Toby.

" Ne kadar suredir onunla çalışıyorsunuz?"

" Ezelden." Cora yine aynı kayıtsızlıkla cevap vermisti. Yaslı kadın bagajların gelmemesine sinirlenmeye baslamisti anlaşılan.

Amerikan kızilderililerinin çok az künusan insanlar olduğunu okuduğu kitaplardan ve izlediği filmlerden biliyordu Toby, fakat Cora Whitewater hiçbir şey ustunde yorum yapmıyordu.

" Ezeldenberi tam olarak ne kadar bir süre?" diye ısrar etti Toby, bir yandan da bagajların artık gelmesi için dua ediyordu. Cora huzursuzluktan patlayacakmış gibi görünüyordu cunku.

Yaslı kadın dostca olup olmadığı anlaşılmayan bir bakış fırlattı Toby'ye

" Altı yasından beri Jake'e ben bakıyorum. O cocuğu ben buyuttum, ben ve büyükannesi."

Tam o sırada bagajlar gelmeye baslamisti. Toby kendisine ait iki kırmızı bavulun ve içinde cizim gereçlerinin bulunduğu büyük siyah cantanın geldiğini görek rahat bir nefes aldı.

" Iste su seninki," dedi Cora onun bir şey soylemesine fırsat bırakmadan. Fazla zorlanmadan siyah cantayı alarak yere indirdikten sonra diğer iki bavula uzandı. " Ve de sunlar..." Toby'nin saskin saskin baktığını görünce sordu. " Bunlar senin, oyle değil mi?"

" Evet." Genc kız onun nasıl olup da bu bavulların kendisine ait olduğunu bildiğini bir türlü anlayamamisti. "

Nereden bildin?"

Cora kucuk cantayi onun eline tutusturduktan sonra fazla gayret sarfetmeden iki buyuk bavulu eline alip kosar adimlarla park yerine dogru yurumeye basladi. Toby hic de alisik olmadigi yuksek topuklu ayakkabilarıyla onu izlemeye calisiyordu.

" O bavullarin sana ait oldugu belliydi," diye acikladi yasli kadin.

" Uzerindeki her sey ayni renk... kirmizi, cicek, kirmizi elbise, kirmizi ayakkabilar. Buna gore, bavullarin da kirmizi olmalıydı tabii. Hepside yepyeni gorunuyor. Butun bunlari buraya gelmek icin mi aldın?"

Cora beyaz bir Cadillac'in yanina gelmisti. Toby hicbir sey soylemeden evet anlaminda basini salladi. New Jersey'deki gardirobu hic de genis degildi. Bavullari ise agabeyi Tony'den kalmaydi ve onlarla buraya gelmesi tam bir skandal olabilirdi. Bunlari almak icin simdiye dek biriktirdigi paranin buyuk bir bolumunu harcamisti. Tek amaci, Jake Ulrick'i hic degilse guzel giyimiyle etkileyilmektir.

" Cok kotu," dedi Cora alyci bir tavirle, bir yandan da arabanın bagajini acmis bavullari aceleyle buraya yerlestiriyordu. " Yeni elbiseler gerektiren hicbir duruma guvenmeyin derler. bunu kimi, soyledigini biliyorsun, degil mi? Henry David Thoreau, filozof."

Toby bu sozu bilmiyordu. Genc kiz sessizce durarak Cora'nin bavullari arabaya yerlestirmesini seyrediyordu.

Cora bagaj kapagini sertce kapadiktan sonra arabanın kapilarini acti.

" Jake'in arabasini getirmek istedim. O araba cok daha hizli, ama dokunmama bile izin vermiyor." Toby bu arada yerine oturmustu.

" Cilgin gibi araba kullandigimi soyluyor."

" Bu cok guzel bir araba," dedi Toby gozlerini arabanın masmavi bir dosemeyle kaplanmis ic kisiminda gezdirerek. " Sizin mi?"

Cora evet anlaminda basini salladiktan sonra arabayi calistirdi.

" Jake'le son kez aramız iyiyken vermisti bunu bana. Bu da sanirim bes yil onceydi."

' Aman Tanrim!' diye dusundu genc kiz panikle. O emniyet kemerini baglamaya calisirken, Cora buyuk bir hizla park yerinden disari cikmisti.

Bu kadin sanki ralli pistindeymis gibi araba kullaniyordu.

Ana yola ciktiklarinda yasli kadin basini geriye atarak bir kahkaha atti.

" Hahaha! Bir kadin. Bu gercekten harika. Bizimle ayni evde kalacaksın.

Jake'in o doktoru konuk evine yerlestirdigi gune lanet edecegini cok iyi biliyorum. Bu ona iyi bir ders olacak."

" Ne doktoru?" diye sordu Toby yanlarindan hizla gectikleri zumurut yesili tarlaları seyrederken.

" O doktor. Eve gidince goreceksin nasil olsa." Cora'nin sesindeki karamsarliktan bu durumdan hic de hoslanmadigi belli oluyordu.

Genc kiz sinirli bir sekilde arkasina yaslandi. Cora son hizla ilerliyordu, fakat direksiyonu kavrayan ellerinden arabaya cok iyi hakim oldugu anlasiliyordu. Toby hala bir kizilderili tarafindan karsilanmis olmanin sokunu uzerinden atamamisti.

" Sana bir sey sorabilir miyim? diye sordu genc kiz sonunda cekinerek.

" Ben sorulan sorulari cevaplandirmak zorunda degilim."

Yasli kadinin yuzundeki ifadeden bir sey okumak imkansizdi.

" Ama bu soracagin seye bagli. Belki cevaplarim, belki cevaplamam."

" Pekala." Toby'nin sesi daha da zayif cikmisti.

" Mr. Ulrick'le ikiniz... sey... akraba misiniz?"

" Akraba mi?" Yasli kadin icten bir kahkaha atti.

" Yoksa, onun da mi kizilderili olup olmadigini sormaya calisiyorsun. Hayir, onun ailesi Iskandinavya asilli. Benimkiler yuzde yuz kizilderiliydi, ama ben yerli bir Amerikalili olarak anilmayi tercih ediyorum. Bunun acikca bilinmesinden yanayim tamam mi?"

" Peki," diye onayladi Toby mantikli gorunmeye calisarak.

" Baska bir soruya ne dersin?"

" Sana soyledim, o kadar fazla konusamam. Belki cevaplarim, belki cevaplamam. Bir dene istersen."

" Fazla konusmaman gerktigini kim soyluyor... Mr. Ulrick mi?"

" Olabilir. Buna cevap vermeyecegim."

" Peki." Toby tekrar denemeye karar verdi.

" Onu cok uzun suredir taniyorsun. Birlikte calisilmasi zor bir insan midir sence?"

" Hayir, zor bir insan degildir.Daha da kotusu, onunla gecinmek imkansizdir. Bu seni korkutuyor mu?"

" Kesinlikle hayir," diye yalan soyledi genc kiz.

" Karikatur isi zaten kendi basina cok zordur. Bir tek adam beni neden korkutsun ki?"

Cora omuzlarini silkti. " Goreceksin, inan bana."

" Eli nasil?" Toby bu soruyu sormamasi gerektigini biliyordu, fakat haftalardir bunu merak ediyordu.

" Bu konu hakkında konusamam. Hicbirimiz bu konuda tek laf etmeyiz. Ve sen de ne yaparsan yap, ama bunu ona sorma. Yoksa yarin sabah ilk is olarak seni havaalanina geri goturmek zorunda kalirim.

Bir sure hicbir sey konusmadan sessizce oturdular.Toby bundan rahatsiz olmustu.

" Biraz muzige ne dersin?" diye sordu yasli kadin sonunda Toby'ye nazikce bakarak.

" Cok iyi olur," diye cevap verdi genc kiz rahatlayarak.

Cora teybe bir kaset koydu ve birkac saniye icinde Mozart'in senfonilerinden birinin nahmeleri arabayi doldurdu.

Yasli kadin hemen muzigin ritmine gore bir seyler mirildanmaya baslamisti. Toby saskinlikla ona bakiyordu.

" Ne oldu?" diye sordu Cora goz ucuyla ona bakarak.

" Klasik muzigi sevmez misin?"

" Tam tersine cok severim." Genc kiz ona bu kadar buyuk bir saskinlikla baktigi icin utanmisti. Yerli amerikalilar hakkindaki birtakim pesin hukumleri yavas yavas buharlasip ucuyordu.

" Ben en cok Mozart'i severim. Onun muziginde hem buyuk bir ahenk hem de nese var. Mozart dinlemek bana Jake'in resim yapmasini hatirlatiyor." Yasli kadinin yuzune birden bir huzun caktu. " Bir zamanlarki resim yapisini," diye duzeltti kendi kendine ve sonra ekledi.

" Ikisinin de bir zamanlarki resim yapislarini."

Bir an icin arabanin icine garip bir sessizlik caktu. " Ikisinin de mi?" diye sordu Toby onun ne demek istedigini tam olarak anlamadan.

" Biri Mr. Ulrick, peki ya digeri kim."

" Buna cevap veremem." Cora'nin sesindeki ifade bir tas kadar sertti.

" Sana soyledim, fazla konusamam."

Fakat Toby, Cora'nin kesinlikle konusmak istedigini, uzun suredir biriyle konusmaya ihtiyaci oldugunu anlamisti.

Birden kendini Harikalar Ulkesi'nde dolasan Alice gibi hissetti. Aradaki tek fark su anda hayali hayvanlarla degil, Mozart asiği kızılderili bir kadin, adini bile bilmediği esrarenğiz bir doktor ve gecinilmesi imkansiz bir sanatciyla birlikte yasamak zorunda olmasiydi.

Bir soru daha sormayi denemeye karar vererek soze basladi genc kiz.

" Ilk kitabinin arkasindaki o fotograf... o gercekten Mr. Ulrick'mi?"

Fotoraftaki o sarisin mavi gozlu adama neredeyse asik olmustu. Eger o adam Ulrick degilse, kendini duyacağı hayal kirikligina hazirlamak istiyordu.

Cora ona garip garip baktiktan sonra gozlerini tekrar yola cevirdi.

" Hayir," dedi en sonunda. " O Ulrick degil."

" Ah demek oyle." Iste Toby'nin butun hayalleri yikilmisti.

" Ama bu hicbir sey degistirmez." diye ekledi Cora esrarenğiz bir tavirla.

" Cunku o da olabilir." Cora daha fazla bir sey soylemedi. Genc kiz bir kez daha ' Alice Harikalar Ulkesinde'yi' hatirladi. Her sey gittikce esrarenğiz bir hal aliyordu.

Toby birden Nebraska'nin hic de oyle sadece duzluklerden olusan bir eyalet olmadigini fark etti. Su anda kuzeye dogru ilerliyorlardı ve etraftaki tepeler gittikce siklasiyordu. Cok garip sekilleri vardi, sanki soyut bir resimden cikmislardı.

Sonunda Zion Bluff kasabasinin girisine geldiklerinde Toby'nin kalbi yine heyecanla atmaya baslamisti. Cok sakin ve kucuk bir yerdı burası . Fakat Cora ilerlemeye devam etti ve bir dakika sonra Zion Bluff'i geride biraktilar.

" Biz kasaba disinda yasiyoruz," diye acikladi yasli kadin Toby'nin yuzundeki sakin ifadeyi gorunce.

" Doganin ortasinda, kahrolasi bir nehirin yaninda."

Ilerledikce etraflarindaki tepeler daha da diklesiyor, misir tarlaları seyreklesiyor, agaclar daha da siklasiyordu. Zemin once tasa, yol diklestikce de kirli, camurumsu bir topraga donusmustu. Mese ve cam agacları gittikce siklasiyordu.

Ileride agaçlıklı bir tepenin ortasinda bir aciklik da Toby'nin simdiye kadar hic gormedigi turden bir ev vardi. Gri tasta yapılmis bu yapı, bir sinir kalesi ile kucuk bir sato arasi bir seydi. Masmavi gokyuzune dogru

yukselen iki kulesi bile vardı. Bu yapının arkasında Missouri Nehri'nin coşkun suları gürülüyordu . Bu Nehir hakkındaki okudukları doğruydum demek. Suyu oylesine camurluydu ki, akıp giden bir çikolata seline benziyordu.

Eve yaklaştıklarında yeşil çimenlerin üzerinde duran iki adam Toby'nin dikkatini çekti. Bunlardan biri küçük bir atın yanında durmuş, kısa boylu, tıknaz, kafası güneş ışığında parlayan bir adamdı. Diğeri ise mükemmel çimenlerin üstünde hafif hafif yürüyen benekli bir atın üzerindediydi.

Üzerinde bir bulucun bulunan bu uzun boylu adamın hafifçe dağılmış gür sarı saçları yakıcı güneşin altında parıl parıl parlıyordu. Sol eliyle kahverengi-beyaz atın yularını hafifçe tutarken hayvanın yaptığı hareketlere bazen gülüyor, bazen de yüzünü buruşturuyordu. Toby büyük bir sok içinde onun kim olduğunu fark etti:

Jake Ulrick... fotoğraftaki adam oydu demek. Parlak saçları, dolgun dudakları ve o mükemmel burnuyla, kısacası her şeyiyle o fotoğraftaki adamın aynisiydi. Peki, Cora neden onun fotoğraftaki adam olmadığını söylemişti?

Biraz sonra at diğer tarafa döndü ve Toby onun sağ kolunu gördü, hareketsizdi. Bileğinden dirseğine kadar uzanan bir kalıp ve bunun üstünde de siyah bir eldiven vardı.

Cora arabayı durdurduktan sonra Toby'nin bir tek kelime bile etmesine fırsat bırakmadan aceleyle dışarı çıktı. Yaslı kadın kosar adımlarla çimenlerde duran iki adamın yanına gidip önce ters bir tavırla kısa boylu, tıknaz adama, sonra da büyük bir ofkeyle Jake Ulrick'e bir şeyler söyledi.

Jake Ulrick basını arkaya doğru savurarak gurultulu bir kahkaha attı, fakat onun bu kahkahasındaki acıyı sezmişti. Genç kız sanki ruysaymış gibi sakin bir tavırla gözleklerini çıkararak arabadan indi.

aylarca

27.10.2006 22:49

" Sen deli misin Tanrı askına?" Cora atın yularına yapışmış bırakmıyordu. " Bu hayvan yüzünden üç hafta boyunca hastanede kaldın ve şimdi de yine onun üzerindesin. Ata binmeyeceksin, hadi in bakalım."

" Ben deminden beri bunun üzerindeyim," diyerek güldü Jake Ulrick.

" Geç kaldın Cora. Hadi artık altı yaşında değilim."

" Bu at senin olumune sebep oluyordu neredeyse. Şimdi, yarıda kalan işini bitirmesini mi istiyorsun?"

" Olanlarda Tango'nun suçu yoktu." Jake bir yandan da huzursuzlaşmaya başlayan atı kontrol etmeye çalışıyordu.

" Eger yılanın teki cilaların arasından cikip üzerine atlasaydı, sen de sirtustu duserdin."

" Normal etkinliklerine devam etmesi onun için çok önemli," dedi kısa boylu adam birdenbire. İngilizceyi zor anlaşılır, garip bir aksanla konuşuyordu. " Bunun hem fiziksel hem de psikolojik bakımdan çok önemi var. Vücut ve ruh hali arasında çok sıkı bir bağ vardır. Sevgili arkadaşım Swami Mahrami'nin dediği gibi..."

" Seni ve arkadaşın Swami'yi bu cilgin ata bindirmek isterdim," dedi Cora büyük bir ofkeyle. " Bir sürü üniversite bitirmiş olabilirsin, ama sokaktaki pis bir serseri kadar bile duyarlılığın yok. Bundan sonra Jake'e ne yaptıracağını bakalım? Bayrak direğinin tepesine mi oturtacaksın?"

" Tabii ki hayır," diye cevap verdi kısa boylu adam çekinerek.

" Bir bayrak direğinin tepesine oturmaya onun ne akli ne de vücudu hiç alışıktır değil. Kendinize biraz hakım olun bayan. Bilimin ilerlemesine engel oluyorsunuz."

Cora tam ters bir cevap verecekti ki, Jake engel oldu. Genc adam birden basini cevirecek Toby'nin saskin yuzune bakti. Mavi gozleri inanilmayacak kadar koyu ve atesliydi. Toby kendini lazer isinlarina hedef olmus gibi hissetti.

" Bu da kim?" diye sordu Ulrick basiyla genc kizi isaret ederek.

" Bu senin asistanin. Neden artik su hayvanin uzerinden inip onu selamlamiyorsun? En azindan hala tek parca halindeyken bu isi yap."

Jake hicbir sey soylemeden yulari Cora'ya verip buyuk bir ustalikla, hicbir elini kullanmadan atin sirtindanasagi atladi. Sol elini cebine sokmus hicbir sey soylemeden hala Toby'ye bakiyordu.

Genc kiz sonunda kendini cirilciplak hissetmeye baslamisti. ' Keske gunes gozluklerimi cikartmasaydim,' diye dusundu. O zaman bu bakislarin gucunu biraz olsun azaltmis olurdu.

" Bu bir kadim," dedi sonunda Ulrick alcak bir sesle. Sanki buna inanamiyordu.

" Cok iyi," dedi Cora igneleyici bir tavirle.

" Bu gidisle sinifini gececeksin. Ayrica, cok da iyi bir kiza benziyor. Onun icin, hayatinda bir kez olsun nazik davranmaya calis lutfen.

" Bu gercekten de cok hos bir surpriz oldu," dedi kisa boylu adam. Sinirli hareketlerle ati ileri dogru goturmek istiyor, fakat hayvan geri geri gidiyordu. Adamcagizin telaslandigi her halinden belliydi.

Jake Ulrick hala o atesli gozlerini Toby'den ayirmamisti. Genc kizin o sozu gecen esrarengiz doktor oldugunu sandigi adama ve Cora'ya bosvererek ona dogru yurumeye baslamisti genc adam. Tam onunde durarak dalgali saclarindan baslayip yuksek topuklu ayakkabilarina kadar bastan asagi suzdu Toby'yi.

" Sen bir kadinsin." Sesinde yine o suclayici ifade vardi. Gozleri genc kizin koyu renk gozlerine geldi ve orada takilip kaldi.

Toby bu bakislar karsisinda dimdik durmaya calisarak, " Dogru," dedi.

Bu sadece bir tek sozcuktu, fakat genc kiz bu kadarini bile kendine guvenir bir sekilde soyleyebildigine seviniyordu.

Jake Ulrick'in gozlerindeki yogun hosnutsuzlugu gorunce, genc adamin hemen o anda kendisini kovacagini sandi.

Fakat Ulrick onu bir kez daha bastan asagi suzduktan sonra kayitsiz bir tavirle gozlerini agaclarla cevirdimisti. Kahretsin," dedi sonunda.

" Mars'tan gelen garip bir yaratik bile olsan umurumda degil. Basvuranlardan hicbiri cizimle ilgili en ufak bir sey bilmiyordu... Sen de bilmiyorsun, ama ogrenebilecek kapasitedesin."

Toby bu sozler uzerine daha da diklesmisti. Kizdirilmaya alisikti, fakat asagilanmaya hayir. Adamin bu kustahligi butun korkularini yok etmis, yerine kontrol edilmesi guc bir ofke birakmisti.

" Pekala," dedi genc kiz meydan okurcasina .

" Buradayim iste. Hadi ogret bakalim."

" Tamam, ogretecegim. Hem de ogrenmek istediginden cok daha fazlasini. Senin ucretini odedigim surece butun bedenine ve ruhuna sahibim demektir. Hayatinda daha once hic calismadigin bir sekilde calisacaksin burada."

" Tamam," diye cevap verdi Toby hic duraksamadan. " Kazandigim parayi her zaman hak etmisimdir. Calismaktan korkmam."

" Kizin gozunu korkutmaya calisma Jake," dedi Cora .

" O buraya sana yardim etmeye geldi."

Genc adam Cora'ya ters bir bakis firlatti. " Sanki bu eve bir kadin yetmiyordu. Calismadigim zamanlarda bunu benim gozumden uzak tutun."

aylarca

28.10.2006 20:19

Cora'nin yuzu ofkeyle kararmisti. " Zaten onun da senin gozunun onunde olmaktan pek hoslanacagini sanmiyorum. Inan bana, hic de oyle birlikte olmaktan zevk duyulacak bir adam degilsin. Ve eger onun evde kalmasini istemiyorsan, arkadasin buraya tasinsin ve..." Doktora donerek hosnutsuz bir bakis firlatti. " O da konuk evinde kalsin."

" Bu imkansiz," diye karsi cikti kısa boylu doktor. " Arastirmalarimda kullandigim butun aletlerim orada, onlari hicbir yere tasiyamam."

Kisa boylu adam Toby'ye dogru yuruyerek elini uzatti. " Ben Dr. Wendell Hyde-Crippen," dedi genc kizin elini avucuna alarak.

" Eger arastirmalarim bu kadar onemli olmasaydi, hicbir sey konuk evini bu sevimli genc bayana birakmaktan alikoyamazdi beni. Adiniz Miss Moranti'ydi, degil mi? Koyu renk gozlu kadinlari her zaman dayanilmaz bulmusumdur."

Toby daha sonra sasirarak bu kısa boylu adamin elini alarak dudaklarina goturdugunu gordu. " Arkadasimiz Mr. Ulrick tekrar sagligina kavusma yolunda ilerlerken ona yardim edecek bu eli kutluyorum."

Cora igrenen gozlerle Dr. Hyde-Crippen'a bakiyordu. Jake onun bu bakislarini yakalayarak aci aci gulusedikten sonra atin yularini ondan alarak hayvani goturmeye basladi.

" Nereye gittigini saniyorsun sen?" diye bagirdi Cora izarla.

" Tango'yu timarlamaya. Sen aksam yemegi falan hazirlamayacak misin? Surada duran kirmizili bayan acikmis olmalı."

Genc adam Toby'ye kısa, soguk bir bakis firlattiktan sonra Tango'yla birlikte ahirlara dogru yurumeye koyuldu.

" Eger o hayvani tek elinle timarlamayi basaracagini saniyorsan..." diye soze basladi Cora, fakat doktor onun sozunu kesmisti.

" Eski melekelerini buyuk bir hizla yeniden kazanmasi cok onemli. Ayrica, lutfen bu gece benim sebzelerimi fazla pisirmeyin Miss Whitewater. Butun besleyici maddeleri kaynatarak yok ediyorsunuz."

Cora ters bir seyler soylediyse de adam ona hic aldirmadan arkasini donup atini ahirlara dogru goturmeye basladi.

Yasli kadin ellerini kalcalarına dayayarak onlari seyretti. Toby onun her an patlayabilecek kadar ofkeli oldugunu biliyordu.

Cora omzunun uzerinden ona bakarak evi isaret etti. " Hadi iceri girelim de odani gostereyim. Daha sonra

mutfağa gelip benimle bir fincan kahve icebilirsin. Seni bilmem, ama benim buna ihtiyacım var.”

Toby odasını çok sevmişti. Kulelerden birinin tepesinde bulunan dairesel oda tipki masallardakiler gibi çok sık ve buyuleyiciydi. Uzun pencereleri nehre bakıyordu. Banyo da pembe hali ve yine aynı renkteki perdelerle döşenmiş olan odaya uygun olarak toz pembe fayanslarla kaplanmıştı. Küçük mermer bir somine ve antika bir masanın üzerinde küçük, siyah-beyaz bir televizyon bile vardı.

“ Mr. Ulrich’in televizyonu yasakladığını sanıyordum,” dedi Toby televizyonu görünce.

Cora bavulları yatağın üzerine bıraktıktan sonra ona dondu.

“ Oyle, ama sen de bir kesis gibi yaşayamazsın. Bu televizyonu buraya ben koydum. Eğer beğenmezse bana soyler. Biz yirmi dört yıldır hep tartışıyoruz, bir kavga daha yapsak ne çıkar ki?”

Cora düşünceli gözlerle bir an etrafına baktıktan sonra başını iki yana salladı. “ Sanırım eşyalarını kendin yerleştirebilecek kadar büyük bir kızsındır. İşlerini bitirdikten sonra mutfağa gel de birer kahve icelim.”

Cora odadan çıktıktan sonra Toby onun büyük bir enerjiyle merdivenlerden koşarak indiğini duydu. Eşyalarını yerleştirdikten sonra üzerini değiştirip değiştirmemekte tereddütü vardı, ancak daha sonra değiştirmemeye karar verdi.

On beş dakika kadar sonra geniş, aydınlık mutfağa geldi. Cora’nın yaptığı kahvenin mis gibi kokusu havayı doldurmuştu.

“ Hadi otur, otur,” diyerek Toby’yi büyük mase bir sandalyeye oturttu.

Kahveleri koyduktan sonra kendisi de derin bir iç çekerek Toby’nin karşısındaki sandalyeye yerleşti.

Genc kız kahvesinden bir yudum aldı, harika bir tadı vardı. “ Bu harika bir şey,” diye mırıldandı kendi kendine ve sonra başını kaldırıp Cora’ya baktı. “ Doktor hakkında demek istediklerini anladım. Biraz... Garip bir insan.”

“ Garip onu tanımlamanın nazik bir yolu. Ben olsam ona tam bir sahtekar derdim.”

“ Peki o zaman burada işi ne?” diye sordu Toby şaşırarak.

Cora boş gözlerle elindeki kahve fincanına bakıyordu.

“ Burada, çünkü Jake’e duymak istediği şeyi söyleyen tek insan o...elinin iyileşebileceğini yani. Durumu umutsuz gören dört doktor var, fakat bu bizimki tam tersini soyluyor. İşte bu yüzden burada. Eğer Jake bu kadar caresiz olmasaydı, onun gerçek yüzünü görebilirdi. Jake her zaman çok inatçı olmuştur, fakat hiçbir zaman aptal olmamıştır. Ta ki su Hyde-Crippen ortaya çıkıncaya dek.”

Toby, Cora’nın o güçlü gözlerindeki yaşları görünce sok oldu ve ilk kez buradaki durumun ne kadar karışık ve zor olacağını anladı.

Yaşlı kadın aceleyle gözlerindeki yaşları sildi. “ Her neyse, senin geldigine sevindim. Kim bilir, belki sen yardımcı olabilirsin, çünkü birinin bir şeyler yapması gerekiyor.”

Cora ayaga kalkarak pencerenin önüne gitti. “ Burası mutlu bir ev değil. Ama ben Jake’i hala çok seviyorum. En azından bu duygu var. Tam sununda hayatımızı bir düzene koyduğumuza inanıyordum ki bu olay oldu.”

Kollarını göğüslerine kavuşturarak Toby’ye dondu. “ Jake bir asistan istemiyordu, hele bir kadını asla beklemiyordu. Senin gözünü korkutmaya çalıştı, çalışacak da. Anlaman gereken, Jake’in en çok sevdiği şeylerin kendi elleriyle yarattığı hayal ürünleri olduğudur. Ama artık o el çalışmıyor, seninkini kullanmak zorunda. Bunu bir türlü kabul edemiyor. Bu yüzden senden nefret bile edebilir. Ama nefret ettiği sen

degilsin, birine muhtac olmasi."

Tam o sirada mutfak kapi si acildi ve Jake iceri girdi. Onun varligini hissetmek Toby'nin garip bir sekilde korkmasina ve nefesinin kesilmesine neden olmustu. Genc adam sol eliyle Cora'nin kalcasina hafifce vurduktan sonra, " Doktor sebzeleriyle birlikte pirinc pilavi da istiyor," dedi.

"Sebzeler," diyerek icini cekti Cora, fakat Jake hicbir sey soylemeden yoluna devam ederek yemek odasina girdi. Toby'ye bakmaya bile yeltenmemisti.

' Simdiden benden nefret ediyor,' diye dusundu genc kiz buyuk bir hayal kirikligiyla, ama kalbi bu yetenekli adam icin aciyla dolmustu. Doganin gucu gibiydi... yenilmez, gururlu ve vahsi.

Cora onun kafasindan gecenleri okumustu sanki. " Ah, evet," dedi dislerinin arasindan . " Hala cesareti var. Bu konuda her zaman payina dusenden cok daha fazlasina sahip olmustur. Sahip olmadigi bir tek cesaret turu var."

" Nedir o?"

Yasli kadin omuzlarini silkti. " Pes etme cesareti," dedi sadece . Cora egilerek sebzeleri koparircasina ayiklamaya basladi. Toby onun gozlerinde tekrar yaslar gorur gibi oldu. " Nasil pes edecegini bilmiyor sadece. Bunu simdiye kadar hic yapmadi. Tanri ona yardim etsin."

aylarca

30.10.2006 10:08

BOLUM UC.....

Cora ve Toby birlikte hafif bir aksam yemegi yediler. Gorunuse gore Dr. Hyde-Crippen sebzelerini ve pilavini konuk evinde tek basina yemeyi tercih ediyordu. Herhalde boylece yedigi yemegi ve gunun olaylarini daha iyi hazmediyordu. Jake Ulrick ise cani istedig i zaman yemek yiyordu. Bunu da Cora'yla degil, tek basina yapmayi yegliyordu.

" Bu gece seni de kendinden uzak tutmaya calisiyor," dedi Cora karamsar bir sekilde. " Sana bu evdeki yerini gosterme istiyor. Buyukannesi buyuturken ona daha fazla dayak atmaliydi."

Toby tavugundan bir parca alarak yasli kadina bakti.Onu gittikce daha fazla sevmeye baslamisti. " Bu isi neden sen yapmadin?" Evin her yaninda tam bir uyusmazlik havasi esiyordu, ancak genc kiz mutfakta Cora'yla birlikteyken kendini neredeyse evindeki kadar huzurlu hissediyordu.

" Onu dovse miydin? Haklisin keske bunu yapsaydim. Ama ona hic el kaldirmadim. Bunda kizilderili kanimin payi var sanirim. Halkim cocuklari doverek buyutmenin yararina hic inanmaz. Ama bu inanisin beni nereye getirdigini goruyorsun iste. Eger simdiki aklim o zaman olsaydi, ellerim aciyincaya kadar onu doverdim. Digeri hicbir zaman dert yaratmazdi, ama Jake beni deli ederdi, hala ediyor ya..."

Toby merakla diger kadinin yuzune bakti. " Digeri de kim oluyor?" diye sordu dikkatle. " Hicbir zaman dert olmayan kimdi?"

Yasli kadin basini salladi. " Bir zamanlar iki kisiydiler. Simdi ise sadece Jacop kaldi. Bu konuda hic konusmayiz. Reynor oleli on yil oldu. Neyse, bu konuyu birakalim artik."

Gecenin ilerleyen saatlerinde kulenin tepesindeki odasina gittikten sonra yatagina oturarak bir seyler cizmeye basladi genc kiz. Cani pek istemedigi halde ' Taffy' uzerinde calismaya gayret ediyor, fakat kalemi sanki kotu bir buyu tarafından tutsak edilmiscesine hicbir sey cikaramiyordu.

Akli donup dolasip o gun yasadigi olaylara takiliyordu. Korktugu basina gelmis, Jake onu hic de iyi karsilamamisti. Genc adam daha once gozunde canlandirdigi kadar yakisikli, fakat onun bu kadar ters olabilecegini asla tahmin edemezdi. Boyle ters ve dusmanca davrandigi icin onu suclamiyordu bile Toby.

Bir daha hicbir zaman cizemeyecek olan yetenekli bir sanatciydi o. Butun zekiligine rahmen Dr. Hyde-Crippen denen o adamin agina dusmustu. Cora o adama hic guvenmiyordu. o kisacik gorusmelerinde bile Toby'nin de ayni yargiya varmasina yetmisti. O kucuk adam zaten yeterince kotu olan durumu daha da kotulestirmekten baska bir sey yapamazdi.

Fakat su anda genc kizi bugun yasadigi olaylardan cok daha fazla meraklandiriran bir sey vardi ki, o da Jake'in butun dunyadan gizlemekte kararli oldugu bir dolu gecmisiydi. Cora bugun iki kez 'Digerin'den bahsetmisti. Yasli kadinin, soylediklerinden anlasildigi kadariyla, o iki cocugun yetistirilmesine yardim etmisti ve onlardan biri on yil once olmustu. Toby'nin butun bunlardan cikardigi tek mantikli sonuc Jake'in Raynor isminde . on yil once olmus bir kadesi olduguydu. Ve eger o kitabin arkasindaki fotograf Jake'e ait degilse, o adam Raynor olmaliydi. Peki nasil olurdu da Jake'e bu kadar benziyordu? Ikiz miydiler? Bu oldukca mantikli bir cevap gibi gorunuyordu. Kullandigi elini kaybetmesi Jake'in ilk kaybi degildi demek. Peki ya bu iki cocugu buyukanneleri ve Cora yetistirdiyse, anne babalarına ne olmustu?"

'Heartland' bir suru espriyle dolu, eglenceli bir karikatur serisiydi, fakat butun bu espriler kaynagini insan varliginin aci dolu derinliklerinden aliyordu.

Genc kiz sabah saat altida pek de uykusunu alamamis bir sekilde, guclukle uyandi. Uzerini giyininip mutfaga indiginde Cora'nin hazirladigi zengin kahvaltiyi hakkini vererek yemek istediye de basaramadi.

Evin en alt katinin Kuzey kisimindeki studyoya girerken heyecandan midesine kramplar giriyordu. Kolunun altinda tasidigi cizim cantasi her zamankinden daha agirdi sanki. Iceri girdiginde Jake Ulrick'in pencerenin yaninda durduğunu gordu. Gec kalmadigini bildigi halde guclukle yutkunuyordu. Aslinda bes dakika erken bile gelmisti.

Fakat Jake sanki genc kiz bir saat gecikmis gibi rahatsiz gorunuyordu. Uzerinde bir blucin, kollari kesilmis eski bir sweatshirt ve ayaklarinda da siyah cizmeler vardi. Bronz kollarinin ust kisimindeki kaslarin ne kadar guclu oldugu ilk bakista belli oluyordu. Kolundaki kalip sekli gunes isiginde belirgin bir sekilde parliyordu. Genc kiz siyah bir eldivenle kapli bu kola bakmamaya calisti.

Toby'nin gozleri yine ister istemez Jake'in derin, mavi gozlerine ve duzgün dudaklarına takilmisti. Saclari hafifce dagilmisti, sanki genc adam saglam eliyle parmaklarını sabirsizca onların arasından gecirmisti.

Genc kiz cantasini antika kutuphane masasinin uzerine koyarak esyalarını cikarmaya basladi. Jake'in hic kunusmadigini gorunce hic de gozunun korkmadigini belirtmek istercesine kendisi konusmaya basladi.

" Gunaydin," dedi cekinerek.

Jake cevap bile vermemisti. Sadece gozlerini dikmis oylece ona bakiyordu. Demek konusmayacakti... Toby onun duydugu aciyi ve davranislarindaki sinirliligi anliyordu, ama bunun kendisini tehdit edecek dereceye varmasina izin veremezdi.

Soguk bakislarini Jake'e cevirdi. " Ilk olarak ne yapmani istersin?" diye sordu, konusmasina tam bir is gorusmesi havasi vermeye calisarak.

Genc adam gozlerini dikerek ona bakti. " Sus ve verecegim talimatları bekle," dedi ters ters ve sonra arkasini dondu.

Toby kendisini asagilanmis hissederek gozlerini onundeki masaya indirdi, fakay odadaki sessizlik uzadikca

kendini daha da huzursuz hissediyordu. Jake'in onun burada bulunmasından hoslanmadığını biliyordu. Genç adam belki de onun talihsiz kazasının yarattığı bu fırsattan yararlanarak kendisinin bosalan yerine geçmeye çalıştığını düşünüyordu. Fakat bu konuda bu kadar kaba davranmak zorunda mıydı?"

Tam anlamıyla canı sıkılıyormuşcasına boş gözlerle pencereden dışarı bakıyordu. Tam üç dakika bu şekilde kaldılar. Toby bunu kesin olarak biliyordu, çünkü durmadan saatine bakıyordu. Zaman ilerledikçe sakin kalmak için daha fazla çaba harcar olmuştü. Birden onun hareket edip diğer masanın başına giderek oradaki kağıtları karıştırdığını duydu, fakat başını kaldırmayı onaylamadı.

Arkadan kendisine doğru yaklaştığını hissediyordu, tıpkı güçlü bir enerji kuvveti gibi. Jake arkasında durarak bir topar kağıdı çalışma masasının üzerine fırlattı. Toby ona acıyordu, tamam, ama su anda masanın üzerinde duran mürekkep sisini onun kafasına fırlatmamak için kendisini zor tutuyordu.

Saat tam yedide genç adam konuşmaya tenezzül etti. " Bir daha buraya erken gelme," dedi emreden bir tonla. " Sana söylemistim... çalışma saatimiz sabah tam yedide başlıyor. Geç de kalma tabii. Verdiğim talimatlara harfi harfine uy. Daha önce de söylediğim gibi, burada kaldığın sürece beni sahibin olarak gör."

Toby kendisine karşı bu kadar üstünlük taslanılmasından hiç hoşlanmazdı. " Nasıl isterseniz efendim," dedi iğneleyici bir tavırla.

" Ve bu kadar iğneleyici laflar etme. Bu konuda senden daha iyi olduğumu göreceksin. Su soldaki taslakları inceleyerek başla işe . Bir haftalık iş birikti ve bu öğlene kadar iki günlük işi bitirmeni istiyorum. Altı günlük serinin bu geceye kadar bitmesi ve pazar serisinin de taslaklarının çizilmesi gerekiyor."

Toby iyice sinirlenmişti ve parmak kasları bu yüzden şimdiden sertleşmişti. Bir günde altı günlük serinin bitmesini mi istiyordu? Bu adam ya gerçekten bir mucize bekliyor ya da onu daha ilk günden yıldırma çalışıyordu.

Genç kız araçlarını yerleştirerek hazırlanmaya koyuldu. Jake onun alıştığınan çok daha büyük boyutlarda çalışıyordu, elinin buna alışması için biraz zaman gerekiyordu. Ayrıca genç adamın hiç kipi damadan arkasında dikilip durması da Toby'nin sinirini bozuyordu. Genç kız kalemi eline alıp da çizmeye başladığı ilk anda hemen bir hata yaptı.

Jake'in ofkeli solğunu ensesinde hissetmişti neredeyse. Genç adam sağlam elini sandalyenin arkasına koyarak onun omzunun üzerinden masaya doğru eğildi.

" Bak," dedi Toby aceleyle ona dönerek. Ama bunu yaptığı anda pışman oldu, çünkü Jake'in yuzu kendisinininkine çok yakındı ve o mavi gözlerdeki hoşnutsuzluğun gücünü fazlasıyla hissedebiliyordu. " Bak," diye tekrar etti elinden geldikince sakin bir şekilde . " Böyle tepemde dikilmek zorunda misin? Konsantre olmama güçleştiriyorsun."

Genç adam hiç beklenmedik bir şekilde elini onun ensesine koyup başını tekrar masaya eğmesi için zorladı. Elini oradan çekmeye hiç niyeti yok gibiydi.

" Alabileceğin bütün yardıma ihtiyacın var, büyük ressam," dedi Jake kısaca. " Sen sadece çiz. Ben de burada dikilmeye devam edeceğim. Bunu neden yaptığımı az sonra göreceksin."

" O zaman hiç değilse elini ensemden çek." Onun dokunusu genç kızın vücuduna tehlike sinyalleri yayılmasına ve damarlarındaki kanın alev alev yanmasına neden oluyordu. Toby sasırarak ve biraz da üzülerek onun elini çektiğini gördü.

" Saçların öyle yüzüne gözüne dokulurken nasıl çalışabiliyorsun anlamıyorum," diye homurdandı Jake. " Sunları toplayamaz misin? Bana çöban kopeklerini hatırlatıyorsun bu halinle." Genç adam oralardan bir

yerden bir lastik bularak masanın uzerine attiktan sonra Toby'nin saclarini kaba bir sekilde boynunun arkasindan siki siki tuttu.

" Su lastigi alip saclarini topla."

" Saclarim daginikken de gayet iyi gorebiliyorum." Genc kiz duydugu ofkeyle simsiki siktigi dislerinin arasindan konusuyordu.

" Beni hic rahatsiz etmiyor."

" Ama beni ediyor. Tak su lastigi."

Toby usandigini belirten bir hareketle kalemmini masaya koyup gur saclarini o lastikle topladi. Bu arada parmaklari onun guclu eline degmis ve butun sinirleri donup kalmisti.

" Hadi artik devam edelim," dedi.

Tam bir zihin karisikligi icinde. Buna neden olan seyin hem onun dokunusu hem de o inanilmaz kabaligi oldugunu biliyordu genc kiz.

Jake onun arkasindan cekilerek masanın yanina geldi. Genc kizi daha iyi gorebilmek icin bir adim geri cekilmisti.

" Boyle daha iyi oldu," dedi sertce. " Guzel bir profilin var, neredeyse klasik. Ama parfümünü hic begenmedim, çok itici, insani rahatsız ediyor. Ogle yemeği molasında bir dus al."

Toby donerek inanmaz gözlerle ona bakti. " Bu çok kaliteli bir parfümdür ve bende çok severim." Bu parfümü özellikle bu gezi için almisti ve verdiği parayı hatırlamak dahi istemiyordu.

" İnsani rahatsız ediyor dedim. Burası benim studyom ve rahatsız edilmekten hoşlanmam."

" Ben de öyle," diye homurdandı Toby tekrar masaya donerek.

" Ogle yemeği molasında bir dus almaya asil senin ihtiyacin var. En azından ben at gibi kokuyorum. Sen öyle kokuyorsun."

aylarca

30.10.2006 15:46

Genc adam kuru bir kahkaha atti. " Istersem kokarca gibi bile kokarim. Burada is veren benim. Simdi artik cizmeye baslayabilir misin lutfen?"

Toby çok gecmeden bu adamin kendisini oldureceginden emin olmustu, cunku adam hicbir seyden memnun kalmiyordu. Butun calisma boyunca tek konusan Jake olmustu ve genc adamin soyledigi her sey negatifti.

" Öyle değil," diye elestiriyordu ofkeyle.

" Neler yaptigina bir bak Moranti."

" Sen buna golgeleme mi diyorsun?"

" O gözlere daha fazla isik ver!"

" Kalemı yanlış tutuyorsun."

" Silmeyi sana kim ogretti Tanri askina?"

Butun bu sure boyunca genc kiz kendini zor tutmus, hic bir karsilik vermeden sessizce soyleneleleri yapmisti. Huzur dolu tek zaman saat tam onda Hyde-Crippen'in Ulrick'i terapi seansina goturmesi olmustu. Ancak bu da kirk bes dakika surmustu.

Genc adam kirk bes dakika sonra geri geldiginde alni ve kol kaslari terle kaplanmisti. Toby'nin bitirdigi karikatur kagidina bakarak homurdandi.
" Bunlarin cogunu bir kez daha yapacaksin."

Ogle yemegi vakti geldiginde Toby hala cizimlerini ona begendirememisti.

Saat tam on ikiyi ceyrek gece Cora kapiya gelerek bagirmaya baslamisti.

" Jake! Birak artik kizi! Ogle yemegi on bes dakikadan beri hazir. O kiz yemek yemek zorunda unuttun mu?"

" Kiz on bes dakika sonra yiyebilir yemegini," diye cevap verdi Jake ofkeyle bagirarak. " Hala gerideyiz."

Toby yorgunluktan tukenmis bir halde Cora'nin kendi kendine soylenelele uzaklastigini duydu.

" Bunlarin oglene kadar cinilenmesini istiyorum," dedi Jake suclarcasına.

" Yani yemek yemeyip cizmeye devam edecegim, oyle mu?"

" Hayir ellerin titremeye basladi bile. Kisa bir molaya ihtiyacin var. Hicde dayanikli degilsin."

Toby bitkinlikle icini cekti. Ona cevap vermeye bile calismamisti.

Tiknaz doktor saat tam yarimda Jake'i goturmek icin tekrar geldiginde genc kiz kendini Western filmlerindeki kahraman sovalye tarafından kurtarilmis gibi hissetti.

Jake disari cikar cikmaz masanin isigini kapayip bitkin bir sekilde basini masaya yasladi. Omuzlari ve boynu dayanilmaz derecede agriyordu.

Cora yemek tepsiyle iceri girdiginde Genc kiz hala bu sekilde yatiyordu.

" Kotu degil mi?" diye sordu yasli kadin basini egerek.

" Korkunc!" Toby tepside duran haslanmis yumurtaya istahla bakti, ama simdi onu yiyecek hali bile yoktu.

" Himm," dedi Cora onu inceleyerek. " O kadar da korkunc sayilmaz. En azindan su anda ciglik cigliga bagirmiyorsun. Bu isin ustesinden geleceksin sen."

" Bunu bir de Mr. Ulrick'in agzindan duyabilsem," dedi genc kiz acıyla.

" Yaptigim hicbir seyden memnun kalmiyor. Goruntumden bile hoslanmiyor." Suratini burusturarak oylesine baglanmis saclarina dokundu. " Kokumdan bile nefret ediyor. Yeniden calismaya baslamadan once dus almak zorundaymisim, tabii eger merdivenlerden cikacak ve musluklari acabilecek gucu kendimde bulabilirsem. Oglen molasi ne kadar suruyor?"

" Sevinebilirsin." Cora'nin sesinde alayci bir ifade vardi.

" Butun bir saat. O garip doktor tam bir saat boyunca Jake'i buralardan uzak tutuyor. Daha sonra saat tam ucte tekrar bir saatlik bir seans yapiyorlar. Ve sonra bir de altida. Ne sacmaliklar yaptigini bilmiyorum, ama cok vakit aldigi kesin. Senin bunlari duymaktan hoslandigindan eminim. Butun bu aralarda gucunu biraz olsun toplayabilirsin."

" Sanirim bugunku butun gucumu sabah saat on sularinda yitirdim." Genc kiz bir yandan da omuzlarini ovuyordu.

" Peki oyleyse, eger yemegini yemeyeceksen yukari cikip bir dus al. Daha sonra birkac dakikaligina uzanip dinlenmek icin bile vaktin var. Sacini toplaman icin de O lastik parcasindan daha iyi bir sey vereyim sana. Saclari acik ve uzun kadınlardan hoslanmadigini soylemeyi unuttum. Ona Denise'i hatirlatiyor."

" Denise'mi?" Toby tekrar meraklanmisti.

" Denise de kim ve onun benim saclarimla ne ilgisi var?"

" Ozur dilerim," dedi Cora masayi temizlerken.

" Denise olayi pek..."

" Hakkında konusmadiginiz bir konudur," diye tamamladi Toby onun yerine. " Hep boyle yapıyorsun Cora. Hep boyle esrarengiz bir sey soyluyor ve sonra konusmayı kesiyorsun. Burada olanlari bana tam olarak anlatmaya karar verecek misin hic acaba?"

" Belki." Cora baska bir sey soylemeden omuzlarini silkti. Bugun uzerinde pembe ipek bir bluz ve boynunda yine ilginç bir kolye vardi.

" Eger burda yeterince uzun kalırsan. Kalicagini saniyor musun?"

" Bilmiyorum. Peki sen kalacagimi saniyor musun?" Toby bunu sorarken bugun ilk defa gulumsemisti neredeyse.

" Bilmiyorum. Ama bana baksana... ben kizilderiliyim. Atalarim cok buyuk savascilarimis, dogal olarak ben de Jake gibi biriyle basa cikabiliyorum. Hadi, sen fazla oyalanma, zalim sarisinin gelmesine otuz iki dakika kaldı."

Toby odasına cikip dusun altina girdiginde kendini yeniden dogmus gibi hissetti. Islak saclarini Cora'nin tuvalet masasinin uzerine birakmis olduğu Kizilderili isi tokayla topladiktan sonra saat tam bir bucukta studyoda olmak icin odasından kacta cikmasi gerektigini hesapladı. Zamanlamasi cok iyiydi. O ve Jake koridorun iki ucundan ayni anda gorunmusler, kapinin koluna ayni anda uzanmislardı ve parmaklari birbirine degmisti. Ikisi de sanki bir sey sokmuscasına hemen ellerini geri cekmislerdi.

Genc adam ona soyle bir baktiktan sonra tekrar uzanip kapiyi acti.

" Simdi daha iyi kokuyorsun," dedi Toby'nin hala ıslak olan saclarına bakarak.

" Sen de oyle." Jake'in saclarinin nemlilikle koyulasmis olmasından onun da dus aldigi anlasiliyordu. Uzerindeki at kokan siyah sweatshirt'u degistirmis , yerine ayni eskilikte mavi renkli bir baskasını giymisti.

Mavi reng genc adamin gozlerini iyice belirginlestirmisti. ' Onun mavi giymesini kanunen yasaklamalı,' diye dusundu Toby, cunku bu renk sadece gozlerini degil, bronz tenini ve sari saclarini da iyice parlaklastirmisti. Sokakta soyla bir yuruyup, kalbi zayıf olan kadınlarin olmesine neden olabilirdi. Bir kez gulumsemeye kalksa, kalbi cok guclu olan kadınlari bile oldururdu.

Saatler ilerledikce onun yakisikliligina hic mi hic aldirmaz olmustu Toby. Ondan nefret ediyordu. Genc adam hic durmadan, cizdigi karakterlerin gozlerine vermesi gereken isigi yeniden cizmesini soylediginde, Toby onun kolunu degil, boynunu kirmis olmasını diliyordu.

Onu bu durumdan kurtaran yine Dr. Hyde-Crippen'in Jake'i goturmek icin gelmesi olmustu. Genc kiz yalnız kaldiginde ofkeyle calismaya devam etti. Jake geldiginde genc kizin cizmis olduğu seylerin yarısını yeniden cizdirdi.

Cora'nin ofkeli bagrislarina ragmen aksam yemegine kadar calistilar. Sonunda Jake ona yemek yemesi icin yarim saat izin verdi. Genc kiz mutfaga girdiginde Cora'yla birlikte Dr. Hyde-Crippen'in da orada oldugunu gorecek suratini burusturdu.

Tiknaz doktor ona teninin cok guzel, saclarinin cok parlak oldugunu, ancak kendisinin izledigi diyeti izledigi takdirde bunlarin daha da parlak olacagini anlatti. " Bir ara konuk evine gelin," dedi doktor havucunu isirarak. " Ne kadar gec olursa olsun, benim icin hic farketmez . Cok yorgungorunuyorsunuz, size masaj yapabilirim. Parmaklarimin sihirli oldugunu soyleler."

" Benimkiler de oyle," diye homurdandi Cora. " Ve eger bu zavalli kiza asilmayi birakmazsan, sihirli parmaklarim senin bogazina dolanacaklar."

" Asilmek mi? Cok sacma!" Doktor hic yilmadan devam etti.

" Cok sagolun ama gelemem," diye gecistirmeye calisti Toby, elinden geldigince nazik davranmaya calisarak.

" Moranti!" Jake studyodan sesleniyordu.

" Butun gece yemek mi yiyeceksin? Yapmamiz gereken isler var!"

" Iste," dedi Cora.

" Zalim patron bagirmaya basladi yine."

Toby her tarafi agriyarak ayaga kalkip studyoya dogru yurumeye basladi.

Jake onu neredeyse gece yarısına kadar calistirdi. Toby sonunda hicbir sey duymaz, anlamaz olmustu. Gercek dunya butunuyule silinmis geriye sadece bu oda, cizim yapan eli ve Jake'in ısrarlı sesi kalmisti sanki.

Altinci serinin son karesini de tamamladıktan sonra, ne kadar yumruk yerse yesin durmayı reddeden, dovuse devam etmek isteyen bir boksör gibi hissediyordu kendini. Eger Jake butun gece devam etmek istiyorsa, o da butun gece cizim yapabiliirdi.

Fakat Jake tam o sirada merhamet gostererek durmasını soyledi.

" Bugunluk bu kadar yeter. Cok yoruldun."

" Yorgun degilim," diye karsi cikti Toby, fakat sozcuklerin agzından dokulus sekli bile bunu yalanliyordu.

" Sen devam edebildigin surece ben cizerim."

Genc adam sert bir kahkaha atti. " Kendini perisan etme. Simdi yataga git, yarın devam ederiz."

Devam etmesini onermesine ragmen Toby onun calismayı birakmasına memnun olmustu. Sandalyesini geri iterek ayaga kalkti. Ancak bacaklari uyustuğu icin sendeleyerek masaya dayanmak zorunda kalmisti.

Jake bunu gorunce hemen uzanip sol kolunu onun beline doladi. Genc adamin dokunusuyla vucudundaki butun uyusmus hisler birden canlanmistı. Kolu, Toby'ye sonsuza kadar destek olabilecek kadar guclu gorunuyordu. Ince parmaklarından genc kizin vucuduna bir guc dalgasi yayiliyordu sanki. Jake onun dengesini kazanmasına yardimci olmak icin genc kizi biraz daha kendine dogru cekti. Gozleri bir an icin karsilasti.

Jake'in dudaklari garip bir bicimde kivrilmisti.

geri cekilerek onu birakti.

“ Gordun mu?” Jake’in yuzundeki ifadeden bir sey okumak imkansizdi. “ Ayakta bile duramiyorsun.”

Toby’nin kalbi deli gibi atmaya baslamisti. “ Hic merak etme,” dedi damarlarindaki kanin akisinin hizlandigini hissederek. “ Daha iyi olacagim.”

Genc adam tek kasini kaldirarak ona bakti. “ Bunu soylemene bile gerek yok, cunku yapmak zorundasın, tabii eger benimle calismaya devam etmek istiyorsan. Iyi geceler Moranti. Eger ruya gorursen, o gozleri nasil dogru durust cizecegini hayal et lutfen.”

Jake alayli bir gulumsemeyle ona baktikten sonra donerek studyodan cikti. Genc kiz onun arkasından bakarken ofkeyle dudagini isirdi. Butun ofkesine ragmen , genc adamin hareketsiz duran sag kolunu ve bu kolu kaplayan siyah eldiveni gormek kalbinden bir sey kopmasina neden olmustu sanki.

Bir robot gibi merdivenlerden cikip odasına girdikten sonra o gun yaptigi cizimleri kare kare inceledi. Butun bunlara sandigindan cok daha fazla emek, sabir ve ruh vermisti, ama bunların hayatında en iyi cizimler oldugunu kendiside biliyordu.

Ne var ki bedeli cok yuksek olmustu. Jake’in ondan cok daha fazla seyler beklemesinden, onu kotu bir ruh gibi etkisine almasından korkmustu hep. Genc adam daha simdiden bunlari yapmaya baslamisti.

Genc adam kolunu beline doladiginda butun vucudu alev alev yanmisti genc kizin. Gun biyunca kendisine cektirdiklerine ragmen Toby onun kollarında daha uzun sure kalmak istemisti.

‘ Bu duygulara kapilma sakın,’ dedi Toby kendi kendine. AKli karmakarışik olmustu. ‘ Onun istedigı tek sey senin beynin ve ellerin. Ona karsi olan hayranligini ve vucudunun diger bolumlerinin ona gosterdigi tepkileri bir kenara birakmak zorundasın.’

‘ O tehlikeli bir adam,’ diye uyardi kendini tekrar.

‘ Hem de cok tehlikeli.’

BOLUM DORT

Bunu izleyen bes gun Toby icin cok yorucu gecti.

Genc kiz uzun saatler boyunca tam bir kole gibi olesiyeye calisiyordu. Jake ise devamlı asik bir suratla, sabirsizca ondan daha fazla seyler istiyordu.

Genc adami memnun etmek neredeyse imkansizdi. Ancak, Toby su bir hafta icinde okulda ogrendiklerinden cok daha fazlasini ogrendiginden emindi. Bunu dusundugunde butun cektiklerini bir anda unutuveriyordu. Bir keresinde imkansizi bile basarmis, Jake’i memnun etmisti. Genc adam onun cizdiklerine hicbir elestiride bulunmamis, basini sallayarak kabul ettigini belirtmisti. Hepsi buydu. Jake tekrar elestirilerine baslayana kadar bu Toby’ye yetmisti.

Dr. Hyde-Crippen ise hala o esrarengiz calismalarına devam ediyordu. Toby’yle bir florte girmeyi umdugu her halinden belliydi. Artık yemeklerini de Toby ve Cora’yla birlikte yemege baslamisti. Iki kadin da cok az vakitleri olduğu halde her zaman bu sevimsiz adamin anlattiklarini dinlemek zorunda kaliyordu.

Jake her gecen gun biraz daha huzursuz oluyordu. Artık akşam yemeklerini Zion Bluff’ta cok sevdiği kucuk bir kafede yemege baslamisti. Evde fazlasiyla bunaldigini soyluyordu. Genc adam buyuk bir stres altında aci cekiyormus gibi gorunuyordu. Toby ve Cora sik sik Dr. Hyde-Crippen’la dalga geciyorlardı, fakat artık ikisi de bu adamin sacmaliklarının Jake’e verebilecegi zarari gormeye baslamislardı. Tabii ki Jake bu kucuk adamin

aleyhinde hicbir sey duymak istemiyordu. Genc adam yanlarindayken Cora hicbir sey soylemeden sessizce oturuyor, fakat bir yandan da dikkatle Jake'i gozluyordu. Genc adamsa ne ona ne de Toby'ye en ufak bir merhamet gostermiyor, cok insafsiz davraniyordu.

Cumartesi gecesi cok gec saatlere kadar calistilar. Cok guzel bir bahar gecesiydi, ay sanki her zamankinden daha parlakti. Yorucu bir hafta gecirmis olan Cora erkenden yatmisti. Dr. Hyde-Crippen'in kaldigi evdeki isik da coktan sonmustu.

Jake studyonun havalandirmasini kapayip buyuk pencereleri acmisti. Gecenin hafif serin havasi insana canlilik veriyordu.

Genc adam pencerenin onunde durmus ay isigi altinde isil isil parlayan nehri seyrediyordu. Gece boyunca pek fazla konusmamisti. Toby bu taze havayi cigerlerine cekmek icin derin bir nefes aldı. Disarida agustos boceklerinin olusturdugu muzikle birlesen bu guzel kokulu hava insana Buyuk bir huzur veriyordu.

Pazar gunku serinin en son karesini ciniliyordu genc kiz. Bu cok zor bir kareydi ve aksaminin buyuk bir bolumunu buna ayirmisti.

Cinilemeyi bitirdikten sonra ic rahatligiyla derin bir nefes aldı. Bu simdiye kadar yaptigi en zor cizimdi ve bunu yaparken buyuk bir hirs ve istek duymustu.

Birden Jake'in hareket ettigini hissederek basini ona cevirdi. Icine cok tanidik bir heyecan yayilmisti. Genc adamin yine pencerenin kenarina donmesi icin dua ediyordu, cunku su anda onun yakinliginin verdigi hislerle bas edemeyecek kadar yorgundu.

" Tamam," dedi Toby uyanan sinirlerine aldirmamaya calisarak.

" Bunun neresi olmamis? Soylediklerine aldiramayacak kadar yorgunken soyle bakalim."

Fakat genc adam hicbir sey soylemeden arkasinda duruyor ve Toby'nin gogsunun heyecanla inip kalkmasina neden oluyordu. Genc kiz donup ona bakmaya cesaret edemiyordu. Odadaki sessizlik sinirlerini daha da fazla bozuyordu. Jake su anda buldugu hatalari zihninde bir siraya sokuyor olmaliydi. Sessizligi bozan tek sey agostos boceklerinin sesiydi.

Toby guclukle yutkunuyordu. " Evet?" diye sordu onun yapacağı elestirileri bekleyerek. " Hadi soyle, nerede hata yapmisim?"

Fakat yine alabildigi tek cevap agustos boceklerinin sesi olmustu.

" Hicbir yerde," diye cevap verdi Jake sonunda alcak bir sesle.

" Bunda hicbir hata yok Moranti. Iyi olmus."

Genc kiz kulaklarina inanamayarak sandalyesinde donup ona bakti ve ayni anda da bakmamis olmayi yegledi. Gecenin hafif ruzgari Jake'in saclarini dagitmisti. Toby uzanip onlari duzeltmemek icin kendini zor tutuyordu. O derin mavi gozler Toby'ye degil, masanin uzerindeki cizimlere bakiyordu.

" Sen iyisin Moranti," dedi genc adam isteksizce. Gayet olagan bir tavirle elini genc kizin boynuna koyup siyah bukleleri toplayan tokayla oynamaya basladi. Hareketi neredeyse bir oksama havasi tasiyorsa da sesi cok uzak ve sikintiliydi.

" Bazen gayet iyi oluyorsun."

" Ne?" Toby onun elini cekmesini hem istiyor, hem istemiyordu. Bu elin sicakligindan hoslaniyor, ancak icinde uyanan duygulardan korkuyordu.

“ Bazen neyim?”

Jake sertce icini cekti, sanki demin soylediklerini tekrar etmeye gerek gormuyordu. “ Bazen gayet iyisin,” diye tekrarladı dislerinin arasından.

“ Bu isin ustesinden gelebilirsin belki. Hadi simdi odana cik. Bugun seni yeterince gordum. Tanri biliyor ya, sinirlerimi bozuyorsun.”

Elini genc kizin saclarından cekerek pantolonunun arka cebine soktu. Sanki Toby odadan cikmiscasına arkasını donup yeniden pencereden disari bakmaya koyuldu.

Genc kiz inanamayan gozlerle ona bakti, kalp atislari iyice hizlanmisti. Bu daginik saclari, genis omuzlari, dar kalcilari gormek icindeki heyecanin buyumesine neden olmustu.

Bir an icin bu duygulara kapilmisti Toby, taki Jake konusmaya baslayincaya kadar. O sinir bozucu calisma saatlerini kendisi belirlerken nasil olup da Toby'ye bugunluk onu yeterince gordugunu soyleyebiliyordu? Onun sinirlerini bozduğunu soylerken en ufak bir cekinme bile gostermemisti. Istedigi zaman yanından uzaklastirabilecegi sadik bir kopek mi saniyordu onu bu adam?

Toby'nin koyu reng gozleri ofkeyle parliyordu. Onun dokunusunu hala ensesinde hissedebiliyordu ve bu da ofkesini artirmaktan baska bir ise yaramiyordu. Ona dokunmaya ne hakki vardi?

“ Odana cik dedim Moranti,” diye tekrar etti Jake gozlerini gokyuzunden ayirmeden. Daha sonra aklina bir sey gelmiscesine ekledi.

“ Yarin izinlisin. Bu gununu benim yolundan uzak durarak gecirebilirsin. Ayni sey Cora icinde gecerli tabii.”

Toby icinde buyuyen ofkeyi daha fazla tutamamisti.

“ Cok tesekkur ederim Majesteleri,” dedi zehir gibi bir sesle.

“ Iyi geceler ve... Canin cehenneme!”

Genc adam once ona donup bakmadi bile. Sirtini donmus gokyuzundeki yildizlari seyrediyor, bir yandan da sag kolunu ovusturuyordu.

Toby guclukle nefes aliyordu. Bu sozler daha agzından cikarken buyuk bir pismanlik duymustu genc kiz. Jake cok ofkelenecekti. Fakat Jake yavasca ona dogru dondu, sol eli hala agriyan sag kolunun uzerindeydi. Bronz tenine ragmen yuzu cok solgun gorunuyordu. Toby ilk kez ne kadar buyuk bir aci icinde oldugunu fark etti.

“ Canin cehenneme'mi dedin?” diye sordu aciyla gulumseyerek genc adam. “ Cok gec Moranti. Ben oraya gittim bile, simdi geri donuyorum.

Kimin ne dusundugu umurumda bile degil.”

Toby gozlerini ondan ayiramiyordu. Soylediklerinden oturu buyuk bir utanc duyuyordu. Bakislarini baska tarafa cevirecek, “ Ozur dilerim,” dedi. Demin duydugu o muthis ofke birden kaybolmustu.

“Ben...Sen...Ikimiz de agir bir baski altindayiz. Su gunlerde neler yasadigini unuttum... Oyle demek istememistim.” Gitmek uzere ayaga kalkti. Tek istedigini bu studyodan kacmakti.

Genc kizin ozur dilemesi Jake'i daha da sinirlendirmisti sanki. Gozleri kivilcimlar sacmaya baslamisti. Toby ne oldugunu anlamadan genc adam onun yanina gelerek genc kizin sag bileгинi yakaladi. Genc kiz saskinlikten ve korkudan kocaman olmus gozlerle ona bakiyordu.

“ Bunu bir daha duymak istemiyorum.” Sesi tehdit doluydu genc adamin. Gozleri simsiki kisilmis, cenesinde bir kas atmaya baslamisti.

“ Ve bunu bir daha gormek de istemiyorum.”

" Neyi duymak.... Neyi gormek istemiyorsun?"

Toby bu arada onun elinden kurtularak geri cekilmeye calisiyordu, fakat genc adamin eli buna izin vermeyecek kadar gucluydu.

" Ozur diledigini, uzgun oldugunu duymak istemiyorum," diye cevap verdi Jake sert bir sesle. " Sende beni cilgina ceviren sey ne biliyor musun Moranti? Senin buraya gelmeni hic istememistim, Ama beni asil cileden cikaran her an gozlerinde gordugum o acima. O acimayi gormektense, bana her gun, ' Cehenneme git' diye bagirmani yeglerim. Cunku bu acimaya ihtiyacim yok, bunu istemiyorum."

Genc kiz onun sesindeki ofkeyi duyunca korkuyla titreyerek hic dusunmeden konusmaya basladi. " Uzgunum," dedi bir kez daha. Jake bunu duyunca bilegini daha da siki kavrayarak sarsmaya baslamisti onu.

" Demin de soyledim," dedi Jake ofkeyle dislerinin arasindan.

" Bir daha bunu bana soyleme, asla. Ben daha yikilmadim, pes etmedim. Ne Cora'nin ne de senin buna inanmadiginizi biliyorum, ama ikinizin de ne dusundugu umurumda degil. Seni kullanabildigim surece burada kalmak zorundasın. Bu da pek uzun surmeyecek sanirim."

" Ben sana uzulmuyorum," dedi Toby, gozleri yaslarla dolmustu.

" Bu ise secilmeme ve bunu kabul etmis olmama uzuluyorum. Senin icin kim uzulebilir ki? Acinamayacak kadar kotusun!"

Genc kiz butun bunlari soyluyordu, ama yalan soyledigini de biliyordu.

Ta en basindan beri Jake'e karsi olan duygularinin buyuk bir bolumunu acima olusturuyordu, ama simdi onun bunu kabul edemeyecek kadar guclu bir adam oldugunu anlamisti.

" Ah!" Jake aci bir kahkaha atti. " Demek burada olduguna uzuluyorsun? Evine mi donmek istiyorsun yoksa? Tam bir seyler ogrenmeye baslamisken hem de. Hadi... git buradan. Seni ozlemem merak etme."

" Bunu yapsam cok memnun olurdu, oyle degil mi?" Toby'nin ofkesi yeniden parlamisti. " Beni yildirmaktan zevk duyardin, ama bunu basaramayacaksın. Istedigin isi soyleyebilirsin, yaparim."

Genc kiz ondan uzaklasmaya calisti, ama genc adamin guclu elinden bir turlu kurtulamiyordu. Dudaklarinda hep o gozlere ulasamayan, aci dolu gulumseme vardi. " Yapabilir misin?" diye sorarak ona bir adim daha yaklasti. " Cok iyi. Zaten sana en basindan soylemistim... Benim icin calistigin surece vucudunun ve ruhunun sahibi benim."

Toby gozlerini kaldirip korku dolu bakislarla ona bakti, kalbi gogsunu parcalayacakmis gibi atiyordu. Genc adam bunu ilk soylediginde aldirmamisti bile, fakat simdi bu sozlere aldirmamazlik edemiyordu.

" Kimse bana sahip olamaz. Hic kimse..."

Jake'in dudaklari iyice kisilmis, kaslari ofkeyle catilmisti.

" Evet," dedi ısrarla. " Ben olabilirim."

" Bu cok zor iste," diye karsilik verdi Toby cenesini yukari dogru kaldirarak.

Genc adam yuzunu onunkine iyice yaklastirmisti.

" Olabilirim, hem de tamamen."

Jake fazla caba sarfetmeden hareket etmesini engelledi. Genc kiz onun gogsunun ve bacaklarinin baskisini hissedebiliyordu. " sakin ol Moranti,"

dedi Jake sertce. " Kimin patron oldugunu gosterecegim sana."

' Hayir,' diye dusundu Toby dehsetle. Jake onu opecekti. Genc adamin kendisine dokundugu ilk andan beri bunu biliyor ve en kotusu de bunu istiyordu, hem de hicbir seyi istemedigi kadar cok.

Genc adam basini egerek dudaklarini buyuk bir guvenle onunkilerin uzerine kapadi. Toby ona karsi koyamiyordu. Birden saskinlikla onun dokunuslarini daha yogun hissedebilmek icin parmak uclarinda yukselmis oldugunu fark etti. Onu itmek icin gogsune dayadigi elleri yavasca yukari dogru kayarak genc adamin boynunun arkasinda kenetlenmistti. Jake onun karsilik verdigini gorunce Toby'yi daha da atesli opmeye baslamisti.

aylarca

01.11.2006 11:08

Jake ısrarla vucudunu onunkine bastirmaya basladiginda genc kiz artık bu opusmeden zevk almaz olmustu. Jake'in icinde uyardigi bu duygular cok zevkli olduklari kadar cok da tehlikeliydiler. Toby bunlari dusununce kendini korumak istercesine ondan uzaklasmaya calisti. Genc adam ona dokunmus, onu opmus, ona simdiye kadar hicbir erkegin yaklasmadigi kadar yaklasmisti ve simdi yarattigi butun heyecana ragmen, genc kiz onun ne yaptigini fark etmistti: Onu kendi gucu altina almak, aklina ve ruhuna butunuyle sahip olmak istiyordu.

" Hayir," diye bagirarak birden dudaklarini onunkilerden ayirdi Toby. Onun boynuna doladigi kollarini cozererek uzaklasmaya calisti. Bu adamin etkisinden kurtulmak istiyordu. " Hayir." sesi neredeyse bir hickirik gibi cikmisti.

" Ama neden?" Jake'in sicak nefesi Toby'nin kulagini oksuyordu.
" Seni opmemi istedin, oyle degil mi?"

Genc kiz ondan uzaklasirken, onu durdurmak icin hicbir harekette bulunmadi Jake. Toby ne istedigini kendisinde bilmiyordu artık. Ama neyi istemedigini kesinlikle biliyordu. Karsisindaki adamin cinsel gucu altinda caresiz kalmak istemiyordu. Kendini toparlamaya calisarak bakislarini ona cevirdi.

" Hayir," dedi alcak sesle, titreyen parmaklarini berelenmis dudaklarinda gezdirirken. " Beni opmeni istememistim."

Genc adam omuzlarini silkerek hafifce gulumsedi. " Tam tersine, istemistin . Ama boyle degil, senin yardimina ihtiyaci olan romantik birinin yumusak opusunu bekliyordun sen. Bu bekledigini bende bulamazsin, Bunu kafana iyice yerlestir."

Toby hicbir sey soylemeden ona bakmaktan baska bir sey yapamiyordu.

Jake ona dogru uzandiginda geri cekilmek istedi. Ancak genc adam sadece onun cenesine soyle bir dokundu. " Sana soylemistim Moranti," dedi soguk bir sesle. " Burada benim sozum gecer. Burada kalmaya izin verdigim surece patronun ben oldugumu iyice bil."

' Bunu asla kabul etmem,' diye bagirmek istiyordu Toby, fakat agzindan bir tek kelime bile cikmadi. Yapabildigi tek sey ofke dolu gozlerle Jake'e bakmakti.

Genc adam kayitsiz bir sekilde ona donerek, " Sen yataga gitmiyorsan , ben gidiyorum," dedi hafifce esneyerek. " Odana cikmak istemedigine gore kalemleri ve fircalari toplayabilirsin. Iyi geceler."

Toby bir sure onun arkasindan baktiktan sonra mekanik hareketlerle studyoyu topladi ve odasina cikti.

Yatagina girip o gece olanlari kafasinda degerlendirdikten sonra artık burada daha fazla kalamayacagina

karar verdi, cunku burada kalmaya devam ederse Jake'in etkisi altina girecek ve yavas yavas onun ustunlugunu kabul edecekti, bunu biliyordu. Bu yuzden buradan ayrilmak zorundaydi. Pazartesi gunu bunu ona soyleyecekti.

"Bir seyler olmus, sakin bana olmadigini soyleme," dedi Cora Cadillac'i cok tehlikeli bir virajdan hizla dondururken. " Dun gece. Ben odama ciktikten sonra. Sakin bunu inkar etme, bir seyler oldugunu hissediyorum."

" Hicbir sey olmadı," diye yalan soyledi Toby mutsuz bir sekilde. Su anda olanlari Cora'ya anlatacak durumda degildi.

" Hahaha!" Yasli kadin kuru bir kahkaha atti. O sabah Toby'yi gec saatlere kadar uyandirmamis, sonra ona zorla kocaman bir kahvalti yedirdikten sonra kacirircasina evden cikarmisti. Genc kizin evden disari cikmaya, o masanin uzerine egilip cizim yapmaktan baska seylere ihtiyaci oldugunda ısrar ediyordu.

" Bunun neresi komik?" diye sordu genc kiz ve pencereden disari bakmaya devam etti. Bu sabah Jake'in elinin ve dudaklarinin dokunusunu dusunmemek icin elinden geleni yapmisti. Dun gece aralarinda gecelerin hicbir mantigi yoktu ve yapılacak en iyi sey olanlari unutmakti. Bir daha asla boyle bir sey olmayacakti. En kısa zamanda buradan ayrilacak ve her sey unutacakti.

" Nereye gidiyoruz?" diye sordu Toby, Cora'ya donerek. Kafasındaki sorunlarla onun gununu de mahvetmeye hic hakki yoktu.

" Bu bir sir," dedi yasli kadin hınzırca gulumseyerek.
" Sana bir surprizim var."

Toby suratini eksitti. " Artık sirlara dayanamiyorum. Burasi beni sirlarla deli etti. Nereye gittigimizi soyle... lutfen."

" Kesinlikle hayir," diye cevap verdi Cora.
" Sana soyledim, bu bir surpriz. Baska seyler sormaya calis."

Arabanin teybinden her zamanki gibi klasik muzik yayiliyordu. Toby uzanarak muzigin sesini biraz kisti. " Pekala," dedi meydan okurcasina. Buradan ayrilacak olabilirdi, fakat gitmeden once bazi sorularina cevap almak istiyordu. " Baska bir kac konuda daha soracaklarim var. Ama eger bu kez de cevap vermezsen..."

" Vermezsem ne yaparsin soluk beniz?" diyerek guldu Cora.
" Topraklarimi elimden mi alirsin?"

Toby hafifce gulumsedi. Bu kadini ozleyecekti. Tanisali daha cok kısa bir sure oldugu halde ona iyice isinmisti.

" Burada neden her sey bir sir haline getirildigini soyle Cora. Denise kim? Raynor'a ne oldu? Jake'in anne ve babasi neredeler? Butun bu gizlilik neden?"

Cora basini kaldirip omuzlarini silkerek konusmaya basladi. " Butun bu gizliliğin nedenini anlaman gerekirdi. Jake'in kisiligi bu, kimseye bir sey anlatmaz."

" Bunu biraz ileri goturmuyor mu sence? Karikaturistler film yildizlari ya da kraliyet aileleri gibi degillerdir. Dedikodu gazeteleri onlarla ilgilenmez. Kapilarında devamli gazeteciler beklemez."

" Jake herhangi bir karikaturist degil. Su anda, yasayanların en iyisi. Calismalari halka ait sayilir, ama kendisi hicbir seyini aciklamaz.

" Yine de bu kadari fazla bence," diye karsi cikti Toby.

" Sorun bu zaten. Gizliliğe neden bu kadar önem veriyor?"

" Çok gururludur," dedi Cora hemen.

" Belki fark etmissindir."

Toby Cadillac'ın mavi koltuguna daha da gomulerek icini cekti.

" Bunu fark ettim tabii ki, çok gururlu bir insan. Kimsenin kendisine acimasini istemiyor... Bunu acikca belirtti."

" Ah," dedi Cora basini sallayarak. " Demek sana da ayni seyleri soyledi. Onu anlamalisin Toby. O cizmek icin yasardi ve simdi cizemiyor. Bunu onun yerine senin yapmani kabul etmek zorunda. Birinin onun icin uzulmesinden nefret eder. Bunu kisisel bir olay olarak gorme, tamam mi?"

Toby dudagini isirarak basini salladi.

" Bunu anliyorum. Yaptiklarini kisisel olarak almamaya calistim, ama..."

" Ama sana fazla yukleniyor, degil mi? Anlamaya calis. Herhangi bir sey icin birine ihtiyac duymayi asla kabul edememistir ve simdi sana ihtiyaci var, ya da herhangi birine. Simdilik, birine ihtiyac duymayi ogrenemedi."

Toby basini cevirecek tekrar pencereden disari bakmaya koyuldu.

Cora Gozucuyla bakarak konusmasina devam etti. " Boyle davranmasinin bir suru nedeni var. Ama inan bana, seni yildirmek icin elinden geleni yapacaktır. Ama ben gitmeni istemiyorum, onun iyiligi icin. Ve senin su siralar buradan ayrilmayi dusundugunu de biliyorum...dusunuyorsun, degil mi?"

Toby pencereden disari bakmaya devam etti. Cora'nin gozleriyle karsilasmak istemiyordu. Sadece evet anlaminda basini sallamakla yetindi. " En kisa surede...buradan ayrilmayi dusunuyorum," diye itiraf etti sonunda. " Dogrusunu soylemek gerekirse ona karsi neden bu kadar sadik davrandigini anlamiyorum. Onu cocuklugundan beri taniyor olabilirsiniz, ama o adam bir canavar."

Arabada bir anlik bir sessizlik oldu. " O bir erkek," diye cevap verdi Cora sonunda. " Bana dunyada bir ogul kadar yakin olan tek varlik o. Yirmidort yildan beri onu seviyorum. Iyi ve kotu gunlerimiz oldu ve su anda da en kotu gunlerimizi yasiyoruz."

Toby basini cevirecek Cora'ya bakti. Yasli kadinin yuzu huzunle kararmisti.

" Kizilderililere ayrilmis topraklari gordun mu hic?" diye sordu Cora ve cevabi beklemeden devam etti. " Devletin bize ayirdigi topraklari? Ben onlardan birinde buyudum ve orada kalmamaya yemin ettim. Bir aptalik yapip oradan kurtulmak icin evlendim, ama yurumedi. Ondan sonra da Jake'in buyukanne ve buyukbabasinin yaninda calismaya basladim. Dogru durust bir egitimim olmadigi icin iyi bir iste calisamiyordum. Uzun bir sure hayat çok anlamsiz geldi. Ve sonra cocuklar, benim ogullarim ortaya ciktilar."

" Jake," dedi Toby icini cekerek. " Ve ... Diğeri, Raynor muydu?"

" Jacop ve Raynor," diyerek onayladi yasli kadin. " Jake ve Rayn Tek yumurta ikiziydiler. Anneleri onlari dogururken oldu, babalari ise kendisinden baska hic kimseyi dusunmeyen, yakisikli bir adamdi. Boylece cocuklar buyukannelerinin yanina yerlestiler. Orasi mutsuz insanlarla dolu nesersiz bir evdi. Babalari bazen cocuklari yanina alir, fakat bir sure sonra kadin arkadaslarini rahatsiz ettikleri gerekcesiyle geri getirirdi. Altı kere evlenmisti."

Toby'nin gözleri hayretle acildi. " Alti kere mi?" diye sordu inanamayarak. Evliliklerin bir yasam boyu surdugu, herkesin baglilikla onem verdigi bir ailladen geliyordu genc kiz. Alti kere evlenmis birini dusunmek bile garip geliyordu ona.

" O cocuklarin o kadar cok uvey anneleri oldu ki... Tam birine alismaya basliyorlardi, bir yenisi cikip geliyordu. Bazen kadinlar cocuklari da yanlarina almak istiyorlar, fakat bu hicbir zaman uzun sureli olmuyordu. Eninde sonunda donup dolasip o sonuk eve geliyorlardi."

" Onlar on dort yaslarindayken buyukbabalari oldu. Yasli kadin Mrs. Ulrick kocasinin olumunden sonra dunyadan elini etegini cekti. Kotu olugu gunlerde cocuklarin kim oldugunu, oraya nasil geldiklerini bile hatirlayamazdi. Ama o ikisi birbirlerine destek olarak yasamayi basardilar...bir de kagittan dunyalari vardi tabii."

" Kagittan dunya mi?

Cocuklar harika yaratiklardir. Jake ve Rayn de diger cocuklarin yaptiklarini yaptilar. Icinde yasadiklari pek de hos olmayan gerceklerden kacmak icin kendilerine bir dunya yarattilar. Resim cizmeye basladiklarinda bu dunyaya ' Kagit dunyasi' adini verdiler. Zion Bluff'a cok benziyordu, ama burada gercekte aci veren butun olaylar gulunc bir hale gelmistti. O dunyayi onlar yoneticilerdi. Ve sonra bu dunya gelisti ve...ne oldugunu sen de biliyorsun, oyle degil mi?"

" Heartland," diye cevap verdi Toby yumusak bir sesle.

" Daha cocukken yarattilar ' Heartland'i' demek.

aylarca

01.11.2006 15:54

" Evet. Daha cok kucukken buyuyunca ne olacaklarini biliyorlardi... Birlikte karikaturler uzerinde calisip en iyi ekiplerden birini olusturacaklardi. Hayatimda hic bu kadar amaclarina bagli cocuklar gormemistim. Buyukbabalari oldukten sonra odalarini karikatür dergileriyle doldurdular ve hepsini buyuk bir ciddiyetle incelediler."

" Peki ya sen?" diye sordu Toby, Cora'ya bakarak . " Butun bunlar olurken sen ne yapiyordun? Eminim, her sey bir arada tutan kisi sendin. Itiraf et Cora...Cocuklarin yasamindaki tek guvenilir insan sendin."

Yasli kadin utanmis gorunuyordu. "Her seyin ustesinden geldik. Onlari hep mutlu etmeye calistim...birinin bunu yapmasi gerekiyordu. Cizim konusunda cesaretlendirilmeleri gerektiğini, onlarin cok yetenekli olduklarini biliyordum. Bir zaman sonra ucumuz bir tek insan gibi olmustuk. Ozellikle Jake'le ben. Tanrim, ne kavgalar ederdik. Bana cok benzer...yenilgiyi asla kabul etmez. Raynor ise buyuleyici bir cocuktu. Yufka yurekli ve nazikti, onu severdim, ama butun hatalarina ragmen Jake'in yeri baskaydi."

" Ya Raynor, ona ne oldu?"

" Raynor boğularak oldu. O yaz yirmi yasindaydilar. O yil ' Heartland'i universite gazetesinde yayinlamaya baslamislardi. Arkadaslariyla birlikte Missouri Nehri'ne gitmislerdi. Raynor biraz serinlemek icin suya girmeye karar vermis ve bir daha sudan cikmamis. Bir seye carpmisti her halde. Jake defalarca onu aramak icin suya dalmis. Sonunda iyice tukendiginde arkadaslari onu bir daha dalmamasi icin zor tutmuslar. Jake daha sonra kederden deliye dondu. Ceseti o geceye kadar bulamadilar. Bu durum Jake'i ve beni neredeyse olduruyordu."

Yasli kadin bir an sustuktan sonra konusmaya devam etti.

" O zamanlar ne kadar zor gunler yasiyorduk anlatamam. Yasli Msr. Ulrick neler oldugunu bir turlu anlayamiyordu. Jake'e bakip, ' Senden iki tane olmasi gerekmiyor muydu? Digeri nerede? Ona ne yaptin?'

gibi sorular soruyordu. Ama ondan da kotu durumda olan biri vardı, o da Denise.”

“ Denise mi?” diye sordu Toby dikkatlice. Denise, Jake’in unutmaya calistigi o uzun sacli kizdi.

“ Guzel bir kizdi, ama sadece kendini dusunuyordu. Universitede tanismislardi ve sanirim cocuklarin ikisi de ona asik olmustu. Ama Raynor’i secti. Demin de dedigim gibi Rayn buyuleyici bir cocuktu. Nisanlanmislardi.”

Cora derin bir ic cekti. “ Ailesi Omaha’da yasiyordu. Raynor oldugunde Jake onu arayip haber vermeyi reddetti. Kendisi bizzat gidip soylemek istedi. Cesedin bulundugu gece yola cikti, sabah saat beste oraya varmistti. Dokuza kadar durup evdekilerin uyanmasini bekle mis. Onu gorup kotu haberi verdiginde Denise kendini onun kollarina atarak aqlamaya baslamis. Ondan sonraki uc gun tek bir kelime bile edememis, yapabildigi tek sey Jake tutunmak mis. Cenazeye kadar bu boyle surdu ve daha sonraki bir yil da devam etti.”

Cora sozunu kesip gozucuyla Toby’ye bakti. “ Neler oldugunu tahmin edersin herhalde. Ikiside Rayn’i olumunden sonra tam bir soka girmislerdi. Birbirlerine destek oldular ve bir yil sonra da nisanlandilar. Ve sonra, benim de tam bilmedigim bir sey oldu. Sanki Denise uzun bir uykudan uyanmistti. Jake’e bir sanatciyla evlenmek istemedigini soyledi. Belki de bu sadece bir bahaneydi, en azindan Raynor’da bir sanatciydi. Belki de kiz onu sevmedigini anlamisti birden. Tek bildigim yuzugu Jake’e geri verdikten alti hafta sonra bir doktorla evlenmis oldugu. Bu olay Jake’de cok buyuk bir etki birakti ve bu etkiyi asla uzerinden atamadi.”

“Her zamankinden daha fazla icine kapanik bir hal aldi. Gorustugu tek insanlar Zion Bluff’takiler ve ugrastigi tek sey de ‘ Kagit dunyasi’ olmustu.”

Toby artik Jake’in gizliliğe neden bu kadar onem verdigini anlayabiliyordu. Raynor’la birlikte yasadiklari o zor cocukluk yillarini Cora’dan baska hic kimsenin bilmesini istemeyecek kadar gururlu bir adamdi.

“ Cok dayanikli bir insan oldu artik,” dedi Cora mutsuzca.

“ Her seyi yasadi...annesinin olumunu, babasinin cilginliklerini, bir suru uvey anneyle birlikte olmayi, birer buzdağı kadar soguk olan yasli buyukanne ve buyukbabayla oturmaya, Raynor’in olumunu ve sonra Denise’i kaybetmeyi ve simdi de cizim yaptigi elini... Ne yapacagini cok iyi bilen bir adamdi.”

Cora bir an sustu. “ Denise’den ayrildiktan sonra insanlara olan guvenini yitirdi sanirim. Ama simdiye kadar bir kez bile onun aleyhinde konusmadi.”

Toby icini cekti. “ Tamam Cora, beni inandirdin. Kaya gibi sert bir insan ve dunyaya karsi sert cikislar yapmaya her an hazır , ama...”

“ Amasi falan yok,” diye sozunu kesti yasli kadin. “ Bir seyler yaratip cizebildigi surece her türlü zorluğa gogus gerebilir. Ama simdi cizemiyor...en azindan disaridan yardim almadan yapamiyor. Kendini daha ne kadar Hyde-Crippen’la avutacak bilmiyorum, ama er ya da gec bir daha asla cizemeyecegini kendi kendine itiraf etmeli. Istese de istemese de sana ihtiyaci var. Senin calismalarini gordum Toby. Senden daha iyisini bulamaz.”

“ Cora,” dedi genc kiz bitkin bir sekilde. “ Bu sozlerin seni istegine kavusturabilecegini soyleyebilmek isterdim, ama...”

“ Burada kalmani istiyorum Toby. Jake’in sana tam bir cehennem hayati yasatacagini soyluyorum, tabii eger sen buna izin verirsen. Onun kafasinin nasil calistigini cok iyi bilirim. Bir asistan almayi ajansin zoruyla kabul etti ve simdi de sana hic kimsenin yardimi olmadan da bu isi basarabilecegini gostermek istiyor. Eger boyle bir sey yaparsa, sen de butun gucunle ona karsi koyacaksin, hepsi bu. Ben bunca yildir onunla sadece susarak yasadim, bunu garanti edebilirim.”

Toby de herkes gibi haklarini savunmayi bilirdi, fakat Jake'in fiziksel ve duygusal ustunlugu karsisinda kendisini cok tecrubesiz hissediyor, neredeyse ondan korkuyordu. Bunlari Cora'ya itiraf etmek istemiyordu. Dun gece yasadigi olaylarin anisi henuz cok tazeydi.

Ama yasli kadin onun aklindan gecenleri okumustu sanki.

" Bir cok kadin onu istedi," dedi Cora dikkatlice. " Ama bunun onlara hicbir yarari olmadı, ozellikle de o kahrolasi Denise'den sonra. Su gercegi kabul etmek gerekiyor ki Jake'in kadinlar hakkında pek o kadar iyi dusunceleri yok. Jake'in sevdigi tek sey isi. Zion Bluff'i da kendine gore seviyor. Ama baska bir sey sevebilecegini hic sanmiyorum. Yabanci birinin onunla ilgilenmesi tehlikeli olabilir, sana bu kadarini soyleyeyim. Denise'den beri bir cok kadini incitti."

" Eger beni onunla duygusal bir iliskiyeye girmemem icin uyariyorsan, bunu zaten fark ettim."

Cora birden neredeyse yalvaran bir tonla konusmaya baslamisti.

" Duygusal olarak araniza bir mesafe koymaya calis. Ihtiyaci oldugunda ona destek ol ve gerektiğinde de ona hic aldirma. Boyle davranirsan her sey cok daha iyi olur inan bana..."

" Cora," diye basladi genc kiz akli yeniden karismaya baslamisti.

" Bunu yapabilecegimi hic sanmiyorum..."

Toby farkina bile varmadan Cora arabayi piril piril arabalarla dolu bir garaja sokmustu.

" Ne yapiyoruz?" diye sordu genc kiz sasirarak.

" Burasi buqun acik mi ki?"

" Acik sayilir...sadece senin icin." Cora bu arada arabayi durdurmustu.

" Ihtiyar Munson birazdan gelir. Biraz erken gekdik, sanirim yine fazla hiz yaptim."

" Sadece benim icin acik da ne demek?" Toby olanlardan hicbir sey anlamiyordu.

" Jake seni ise aldiginde kendi ulasimindan kendinin sorumlu oldugunu soylemisti. Ama sana bir araba araman icin bile zaman vermedi. Seni hakki olmadigi kadar cok calistirdigini o da biliyor. Bu yuzden senin icin bir araba kiraladi, faturayi o odeyecek. Sanirim suradaki olacak.

Cora bin dokuz yuz altmis madel harika bir Mustang'i isaret ediyordu.

Masmavi olan araba gunes isiginda piril piril parliyordu.

Toby saskinlikten ne diyecegini bilemiyordu. Bu hayatinda gordugu en guzel arabaydi. Boyle bir arabasi olmasini hep hayal etmistı. Ama yine de bunlara karsit duygular vardi icinde.

" Bunu yapmasina izin veremem. Bu gercekten fazla. Bu arabayi kiralamaya ne zaman karar verdi?" Dun gece aralarinda patlak veren olaydan once olmalı, diye dusunuyordu genc kiz.

Cora omuzlarini silkti. " Bu sabah. Dun gece bir seyler oldugunu biliyorum Toby. Her ne olduysa, Jake bundan pismanlik duyuyor.

O ozur dileyen tiplerden degildir. Bu da ona gore kendini affettirmenin bir yolu."

Toby Mustang'in harika hatlarina baktiktan sonra inatla basini salladi.

" Cok guzel Cora, ama beni asla satin alamaz. Olay bu."

Cora ona bakarak elini onunkinin uzerine koydu. Siyah gozlerinde cok yogun bir bakis vardi. " Onun bu hareketi bundan cok daha fazla seyler ifade ediyor Toby. Senin burada kalmani istedigini soylemeye calisiyor

bu sekilde...Bunun ne kadar onamli oldugunu biliyor musun?"

Toby'nin gozleri yaslarla dolmustu. " Belki benim burada kalmami istedigini belirtiyor bu arada ve belki de bu iyi bir isaret, ama kalamam.

Sana soyledigim gibi, beni satin alamaz. Satilik degilim."

" Toby," dedi Cora genc kizin elini daha da sikarak.

" Burada kal. Araba yuzunden degil, Jake yuzunden, onun iyiligi icin.

Ve tabii benim icin de."

Cora'nin sesi titremeye baslamisti, yasli kadin neredeyse aglayacakti. Toby her hangi bir sey icin yalvarmanin bu guclu kadin icin ne kadar zor oldugunu anlayabiliyordu.

" Lutfen kal. Jake ancak bu sekilde bir seyler yaratmaya devam edebilir. Bir daha asla cizemeyebilir, ama ' Heartland' hala onun icinde, onun belleginde. Onlari ancak sen kagida dokebilirsin." Toby ne diyecegini bilemiyordu. Akli karmakarisik olmustu.

" Kalacaksin, degil mi?" Yali kadinin sesinde yine yalvaran ifade vardi.

Satin alinmayacagini soyleyen Toby, Cora gibi durust bir kadinin icten yalvarmalarina karsi koyamayacagini da cok iyi biliyordu.

" Pekala, kalacagim," dedi genc kiz sonunda. Basini cevirecek mavi Mustang'e bakti, ama orada gordugu araba degil, Jake'in yakisikli yuzuydu.

" Sen cok iyi bir kizsin," dedi Cora onun elini sikarak.

" Seni ilk gordugum anda anlamistim."

Toby bir yandan Cora'ya gulumserken bir yandan da hayatinin en kotu kararini vermis olup olmadigini dusunuyordu.

BOLUM BES

Toby o kadar karsi koymak istedigini halde bu arabaya asik olmaktan alamadi kendini. Zion Bluff'a donerlerken o da yeni arabasiyla Cora'yi izleyecekti, fakat yasli kadin her zamanki gibi arkasinda bir toz bulutu birakarak gozden kaybolmustu.

Genc kiz radyoyu acip arabanin icine yayilan tatli muzigi dinleyerek ve bu harika arabanin zevkini cikararak eve geldi.

Mavi Mustang'i evin arkasina park edip disari ciktaginda etrafina pek dikkat edemeyecek kadar dalgindi, cunku butun yol boyunca buraya geldiginden beri gelisen olaylari dusunmustu. Cilginca akip giden genis nehre bakarak Cora'nin soylediklerini hatirladi. Ama nehri izlemek yerine nereye bastigina baksa cok daha iyi olacakti. Eve dogru yururken parke taslardan birine takilarak ayagini burkmustu.

" Kahretsin," diye soylenecek bahcedeki banklardan birine oturarak ayak bileгинi ovusturmaya basladi. Neyse ki, kimse onun bu aptalca tokezlemesini gormemisti. Sonsuz dusuncelere dalmanin sonu buydu iste.

" Yardim edebilir miyim?" diye sordu yankili bir ses arkasindan.

Toby basini cevirdiginde Dr. Hyde-Crippen'in gelmis oldugunu gordu. Adamin uzerinde bir mayo, elinde

portakal rengi ipek bir semsiye vardı. Vucudundaki parlaklıktan ve etrafa yayılan kakao kokusundan bol miktarda güneş yağı sürdüğü anlaşıyordu. Görünüşe bakılırsa doktor güneş banyosu yapıyordu.

"Size yardım edebilir miyim dedim," diye tekrarladı ufak tefek adam hevesle. "Güneş banyosu yapıyordum, bütün koruyucu önlemleri alarak tabii."

Toby onun arkasından avluya baktı. Adam sezlonglardan birine uzanıyordu herhalde. Sezlongun yanındaki masada Votka-tonige benzer bir içki duruyordu. Oysa saygı değer doktor alkolden nefret ediyordu.

"Bana yapabileceğiniz en büyük yardım, benim bu şekilde tokezlediğimi gördüğünüzü unutmandır," diye cevap verdi genç kız kabaca.

"Bu çok saçma. Acı çekiyorsunuz. Unuttunuz mu, ben bir doktorum ve sizi bu acıdan kurtarabilirim. Su sezlonglardan birine geçin. Bileğinizde pek ciddi bir şey olduğunu sanmıyorum."

Toby'nin karsı koymasına bile fırsat vermeden onu kolundan tutarak sezlonglardan birine götürdü adam Genç kızın büyük bir kabalık yapıp onu engellemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Doktorun parmakları inanılmaz bir hafiflikle bileğinde dolanıyordu.

"Ah," dedi kısa boylu adam gözle görülür bir zevkle. "Soylediğim gibi, ciddi bir şey yok, sadece biraz incinmiş." Toby daha ne olduğunu anlamadan adam onun ayaklarındaki sandaleti çıkarmış ve bileğine masaj yapmaya başlamıştı. "Boyle ince uzun ayaklara bayılırım." Doktor birden onun ayaklarını kaldırarak ufak bir opucuk kondurdu ve masaja devam etti.

Toby inanmaz gözlerle ona bakıyordu. Ne kadar sinir ve kustah bir adamdı bu böyle! Genç kız onun gerçekten alkollü bir içki içip içmediğini merak ediyordu.

"Bu masajı sizin için elimden geldiğince güzelleştirmeye çalışıyorum." Doktor güneş gözlüklerinin üzerinden ona bakıyor, güneş, adamın hafifçe pembeleşmiş çıplak kafasında parlıyordu.

"Bundan eminim," dedi Toby sesindeki ıgneleyici tonu gizlemeye çalışarak.

"Ne kadar hoş," dedi insani titretecek kadar tanıdık bir ses.

aylarca

02.11.2006 01:53

Toby taş gibi kesilerek basını kaldırıp onlara doğru gelmekte olan Jake'i gördü. Genç adam siyah bir mayo ve düğmeleri açık beyaz bir gömlek giymişti. Saçları hafifçe ıslanmış, elmacık kemikleri bronzlaşmıştı. Sol elinde tuttuğu anahtarlıkla oynuyordu. Görünüşe bakılırsa sandalla nehirde bir gezinti yapmıştı. Genç adam Toby ve Hyde-Crippen'a ıgneleyici gözlerle baktı.

"Kusura bakmayın," dedi yine aynı ıgneleyici ifadeyle. "Konuklarımın bu kadar iyi anlaşıklarını fark etmemiştim. Sizi rahatsız etmek istemezdim. Hoscakalın."

O gittikten sonra Toby huzursuzca içini çekti. Jake'in, Hyde-Crippen'in onun ayagina kondurduğu o gülünç opucuğu görmemiş olmasını diliyordu ama genç adamın bunu gördüğünden emindi. "Sanırım bu kadar yeter doktor," dedi ters ters ve ayaklarını onun ellerinden çekti.

"Onunla çalışmak çok zor olsa gerek," dedi Hyde-Crippen konuşmayı uzatmak istercesine. "Çok sinirli bir adam. Sizin de bu kadar gergin olmanıza hiç sasmamalı. Size ne kadar yüklendiğini biliyorum hayatım ve inanin bana ben hep sizin tarafınızı tutuyorum. Beni iyi bir dost olarak görün lütfen. İstediginiz akşam evime gelebilirsiniz, sizi elimden geldiğince rahatlatıcımdan emin olun."

Tesekkur ederim, ama gelecegiimi sanmiyorum." genc kiz aceleyle ayaga kalkip arkasina bile bakmadan oradan uzaklasti. Cora hakliydi, bu adam bir sahtekardan baska bir sey degildi. Bilegi yine eskisi gibi agriyordu ve Jake simdi onun doktoru bastan cikarmaya ugrastigini dusunuyordu. Jake boyle bir sarlatanin soylediklerine nasil inanirdi?

Odasina gidip bir dus aldiktan ve bir sure dinlendikten sonra asagi, mutfaga indi genc kiz. Iceri girip de Hyde-Crippen'in masanin basinda oturduğunu gorunceye kadar bileginin acisini unutmustu. Adam gunesten iyice kizarmisti ve hala kakao kokuyordu. Toby'ye baktiginde gozlerinde hafif bir zafer pariltisi vardi.

" Bileginiz artik iyilesti, oyle degil mi?" diye sordu siritarak.

' Hayir' diye dusundu genc kiz. Bu adamin ona hicbir yardimi dokunmamisti, sadece bilegi o kadar kotu incinmemisti, hepsi bu. Bu adam cok akilli ve duzenbazdi.

Aksam yemegi boyunca Toby'ye her zamankinden daha cok asildi doktor. Cora'da bunu fark etmis ve bayagi rahatsiz olmustu.

Yemekten sonra Hyde-Crippen evine cekildi. Toby, Cora'ya yardım etmek icin mutfakta kalmisti.

" O kucuk adam." diye soze basladi Cora basıyla konuk evini isaret ederek. " Bugun etrafi temizlemek icin oraya gittim. Etrafa soyle bir baktikten sonra hemen geri ciktim. O iki yuzlu domuzun pisliklerini kesinlikle temizlemem."

" Neden? Ne buldun orada?" diye sordu Toby merakla.

" Evin giris bolumunde pek bir sey yok, sadece biraz fazla tozlu o kadar," diye homurdandi Cora. " Butun o kahrolasi arac gereceklere ve daktilosunu buraya koymus. Ama yatak odasi...Bu adam igrenc biri. Burada oturup pirinc pilavini yiyor ve saglikli beslenmenin oneminden bahsediyor, ama odasina gidince sigara ve ucuz votka icmeden yapamiyor. Yataginin altinda bir suru hamburger paketi buldum. Tipki kucuk cocuklar gibi bunlari saklamis. O igrenc erkek dergilerini soylememe bile gerek yok sanirim."

Toby hicbir sey soylemeden yasli kadina bakiyordu. Jake'in bu adamin asil yuzunu nasil anlamadigini merak etti yine.

" Bunlari Jake'e soyleyecek misim?" diye sordu Toby sonunda.

" Hayir." Cora'nin cevabi kesindi. " Benim onyargili davrandigimi soyluyor. Hakli, oyleyim. Jake her zaman olan biteni kendi ogrenmek ister. Ama o manyaga guvenmeye daha fazla devam edemez."

Bulasiklari bitirdikten sonra Cora, Herbert diye birinden bir telefon aldı. O telefonla konusurken Toby de kendi odasina cikti. ' Taffy' üzerinde biraz calismayi istediye de basaramadi. Bu ise iyice cani sikilmisti. Bu hafta cok sey ogrendigini sandigi halde, su anda oturunca hicbir sey cizemiyordu.

Acik havada dolasmanin kendine yararli olacagini dusunerek üzerindeki pijamalarla disari cikti. Odasından cikmadan önce soyle bir aynaya bakmis ve bu pijamaların genelde giydiği sortlardan cok daha kapali olduguna ve disarida da rahatlıkla giyebilecegine karar vermisti.

Bu guzel bahar gecesinde temiz havasini cigerlerine cekebilmek icin derin bir nefes aldı sezlönglerin bulunduğu yere dogru gidip bugün Hyde-Crippen'in oturmus olduğu sezlöngde oturdu. Su anda tek istediği sirtustu uzanip yildizlari seyretmek ve hicbir sey dusunmemekti.

Tam zarif parmaklarini saclarinin arasından geciriyordu ki beklenmedik bir el bilegini kavradı. Genc kiz

gelenin Hyde-Crippen olduğunu sanarak hayal kırıklığıyla basını kaldırdı. Fakat gelen Jake'di

" Saclarini yine acmissin Moranti," dedi genc adam igneleyici bir tavirle. " Bunu yapmamalisin. Senin o muhtesem profilini kapatiyor. Yuzunu bile zor goruyorum."

Toby guclukle yutkunuyordu. Genc adamin dokunusu onu yine fazlasiyla etkilemistir. Elini cektiginde Jake onu durdurmak icin hicbir sey yapmadi. Genc adam elini pantolanunun cebine koyarak orada durup Toby'ye bakmaya basladi.

' Bu gece her zamankinden de yakisikli gorunuyor,' diye dusundu Toby. Uzerinde kollari dirseklerine kadar sivanmis beyaz bir gomlek, daracik kalcilarini ve uzun bacaklarini simsiki saran koyu renk bir pantolon vardi. Saclari daha koyu bir renk almisti.

Genc adam Toby'nin karsisindaki sezlonga oturdugunda genc kiz kalbinin deli gibi attigini hissetti. Butun gununu ondan bu kadar etkilenmeyecegine kendi kendine soz vererek gecirmisti Toby ve simdi bir tek goruntu, verdigi butun sozleri anlamsiz kilmis ve onu yine gucsuz birakmisti.

" Kiraladigin araba icin cok tesekkur ederim," dedi Toby aceleyle.

" Gercekten cok..."

" Bu konudan bahsetme," diye sertce sozunu kesti Jake.

" Ben sadece... Sey demek istemistim..." diye tekrar soze basladiysa da genc kiz, onun soguk bakislarini gorunce tekrar sustu. O araba hakkında konusulmasini ve kendisine tesekkur edilmesini istemedigini cok iyi belirtmisti dogrusu.

' Bu gecinilmesi imkansiz bir adam,' diye dusundu Toby.

" Her neyse, seni pek ilgilendirdigini sanmiyorum ama yine de soyleyecegim," diyerek tam anlamiyla sessizlige gomulmeyi reddetti Toby. " Arabayi cok sevdim."

Jake basini kaldirarak yildizlara bakti. " Tabii ki beni ilgilendiriyor. Sen cok iyi bir asistansin. Asla bir asistan istemiyordum... Ama sen gercekten iyisin. Senin mutlu olmani istiyorum."

Elini gomleginin cebini sokarak bir sigara cikardi. Altin bir cakmakla bu sigarayi yakarken yuzu bir an icin atesin etkisiyle aydinlanmisti.

Toby tek kasini kaldirarak ona bakti. " Burada sigara icmenin yasak oldugunu saniyordum." Sesinde neredeyse bir suclama havasi vardi.

" Oyle." Jake ona bakmiyordu.

" Cunku sigarayi birakmaya calisiyorum."

Genc kiz sezlongun arkasina yaslandi.

" Gercekten mi? Demek sen birakmaya calistigin icin kimse icemiyor."

" Seni neden bu kadar ilgilendiriyor bu? Sigara icmiyorsun. Cora da hayatinda bir kez bile icmemis. Sizin icin ne onemi var?"

" Bu cok zalimce ve bencilce bir tavir bence."

Jake kuru bir kahkaha atti. " Sacmalama. Kendi calisma cevremi, kendi evimi kontrol etmeye hakkim var. Bu isten etkilenen tek kisi Hyde-Crippen. O da tek basinayken istedigini kadar sigara icebiliyor."

Toby hemen basini cevirecek ona bakti, fakat genc adam hala yildizlari seyrediyordu. " Demek Hyde-Crippen'in sigara ictigini biliyorsun. Bu onun hakkında bazi kuskular uyandirmiyor mu sende?"

Genc adam goz ucuyla ona bakti.

" Tabii ki biliyorum. Bu beni neden kuskulandirsin ki?"

" Cunku bu, soylediklerini uygulamiyor demektir. Bu da pek oyle durust bir insan olmadigini gosterir."

" Bir cok insan soyledigi her seyi uygulamaz. Her yetenekli insanin bir kusuru vardir."

' Bunu bir daha soyle,' dememek icin kendini zor tuttu Toby.

" Ornegin benim bunun disinda hicbir kotu aliskanligim yoktur," deyerek elindeki sigarayi gosterdi genc adam. " Bunu da birakacagim. Altı buçuk haftadir ictigim tek sigara bu. O zamandan beri bir tek sigara bile icmedim, yani..."

Toby acıyla dudagini isirdi. Altı buçuk hafta once ne oldugunu biliyordu. Genc adam hastanedeydi ve elinin ne kadar ciddi bir sekilde yaralandigini ogrenmisti.

" Eee, ne olmus?" diye sordu ortada hic de onemli bir sey yokmus gibi davranmaya calisarak. " Yoksa bu mereti belirli araliklarla, yani her altı buçuk haftada bir mi birakmaya calisiyorsun?"

" Sorun sensin Moranti. Baska ne olabilir ki?"

" Ben mi?" diye sordu Toby, pijamalarinin icinde titremeye baslamisti yine.

" Evet, sen. Sonuna kadar sana dayanmak zorundayim. Bu; bir adami kotu aliskanliklara itmek icin yeterli bir sebep degil mi?"

Genc adamin gozlerindeki ustunluk pariltilarini hic sevmemisti Toby. Kendisini nasil bu kadar kolay kizdirabiliyordu bu adam?

" Belki ahlak kurallarina cok daha guclu bir sekilde sarilmis bir adam bu kadar kolay yikilmazdi."

Toby onu tanidigindan beri genc adamin ilk defa gercekten guldugunu gordu. Jake'in kahkahasinin bu kadar sicak ve icten olacagini hic tahmin etmemisti.

" Bekledigimden cok daha keskin bir dilin var Moranti!"

Genc adam birden durup ona bakti, deminki nesesi birden gitmisti sanki.

" Gecenin bu saatinde neden burada oturuyorsun? Yoksa Hyde-Crippen'in gelip tekrar ayagini opmesini mi bekliyorsun?"

Jake'in bakislari uzun pijamalarinin yakasinda dolasti. Genc kiz elinde olmadan hemen ellerini yakasina goturdu ve bunu yapar yapmaz da ne kadar cocukca davranmis oldugunu fark etti. Onun bu suclamalarına cevap vermeyecekti.

Jake'in yuzune yine alayci bir gulumseme yayildi. " Kadinlarin istedikleri budur, oyle degi mi? Ayaklarini opecek birileri? Ben, kadinlarin oksanacak daha uygun yerleri olduguna inanmisimdir hep, ama..."

" Oh, kes sunu," dedi Toby. Utanarak elini boynundan cekmisti.

" Dr. Hyde-Crippen'den hic hoslanmiyorum. Senin kadinlar hakkindaki tercihlerinle de hic mi hic ilgilenmiyorum."

" Olabilir," dedi Jake yumusak bir sesle.

" Cunku her iki konuda da cok az sey biliyorsun."

Konusmalari dosdogru yatak odasina giden bir yone girmisti. Burada kalmaya karar verdigi zaman Jake'in bunu deneyebilecegini de dusunmus ve buna engel olmak icin her sey yapmaya karar vermisti. Hicbir erkek onu fiziksel ve duygusal olarak boylesine yogun bir sekilde etkilememisti.

Toby aceleyle ayaga kalkarak pijamasinin kusagini sikti.

" Iyi geceler Mr. Ulrick," dedi genc adamin yuzune bakmadan.

" Yarin sabah saat tam yedide studyoda gorusuruz."

Ancak Jake muthis bir hizla ayaga kalkarak onun onune gecmisti. Genc kiz bir an icin su anda onun kucagina atilip kollarini boynuna dolamanin ne kadar kolay bir sey olacagini dusundu.

" Sana da iyi geceler," diye mirildandi genc adam. " Gitmeden once kucuk bir tavsiyem var. Eger basina dert acilmasini istemiyorsan, geceleri boyle seksi seyler giyerek erkeklerin yoluna cikma."

" Hic de seksi degil," diye karsi cikti Toby sesindeki ofkeyi kontrol etmeye calisarak.

" Degil mi?" Toby karanlikta onun yuzunu goremiyordu, fakat sesinde garip bir ifade vardi. " Neden Miss Moranti? Su anda sizin o buyuleyici ozelliklerinize benim aramda duran tek sey bu."

Genc kizin belindeki kusaqin bir ucunu tuttu. " Ve bu da cok gevsek bir dugum. Bir tek hareketim senin o guzel vucudunu gozlerimin onune serebilir."

Toby hicbir sey yapmadan, oylece duruyordu. Jake'in, o ipek pijamanin altinda iyice hizlanan kalp atislarini fark etmemesi icin dua ediyordu.

" Lutfen..." dedi genc kiz yalvaran bir sesle. " Lutfen...Jake."

aylarca

02.11.2006 15:22

Jake kisa bir kahkaha atti. " Bunu yapmama gerek yok zaten. Hayal gucum cok kuvvetlidir. Her sey aklimda canlandirabilirim. Zaten bunlari dusunmek bile insana zevk vermeye yetiyor."

Toby bu adamdan ve kendi icinde uyanan duygulardan korkarak arkasini donup kosar adimlarla oradan uzaklasti. Ona icinden gelen tepkileri gosterme istemiyordu.

Jake ertesi sabah yine her zamanki gibi sert, ciddi ve elestiriciydi. Aralarinda hicbir sey olmamis gibi davraniyordu. Toby'de oyle yapti. Neyse ki, butun bunlardan kacmak icin cizimlerine gomulebiliyordu.

BOLUM ALTI.....

Jake huzursuzca studyonun icinde dolasiyor duruyor, Toby ise gittikce yukselene gerginligini atabilmek icin parmaklariyla oynuyordu.

Genc adam karikaturdeki esprileri degistirmeye karar vermisti, fakat konu bulamiyor, Toby'nin getirdigi onerileri de kabul etmiyordu.

Sonun da genc kizin soyledigi esprilerden birinin kullanilmasina karar verdi. Toby bu komik karakteri cizerken o da basinda duruyordu. Bir ara kalemi sol eline alarak cizime bir sey eklemek istedi. Yapacağı sey sadece bir cizgi cizmektir, cizdi de. Ancak çok hafif bir egrilik olmuştur. Genc adam bunu gorunce, " kahretsin," diye bagirdi dislerinin arasindan. Toby basini egerek hafifce egri olan bu cizgiye bakti. Onun duydugu ofke ve mutsuzlugu çok iyi anliyordu.

Birden kafasinda bir simsek cakti. Normalde sag elini kullanan hicbir insan sol eliyle bu kadar duzgun bir cizgi cizemezdi. Jake sol eliyle cizebilmek icin alistirmalar yapiyor olmalıydı. Gece gec saatlere kadar uyumamasinin nedeni de bu olsa gerekti... Gucsuз olan sol elini istediklerini yapmasi icin zorluyordu. Demek, sag elini iyilestirecegi konusunda Hyde-Crippen'a tam olarak guvenmiyordu. Bu elini bir daha kullanamayabilecegini biliyor olmalıydı.

Jake masanin basindan cekilerek, " Ciz sunu," dedi aci dolu bir sesle. Genc kiz hicbir sey demeden soyleneni yapti.

Toby gozucuyla Jake'e baktiginda, genc adamin suratinda son derece kararlı bir ifadeyle pencereden disari baktigini gordu. Yanagında bir kas durmadan atiyordu.

Genc adam ona donduğunde yine eski benliğine burunmuştur. " Acele et Moranti," dedi buz gibi bir sesle. " Boyle dusuncelere dalman icin para vermiyorum sana. Simdi cizmeye devam edermisin?" Sesinde en ufak bir duygu kirintisi bile yoktu.

Toby hemen cizimlerine dondu. Çok kısa bir an icin de olsa onun neler hissettigini yuzundeki ifadeden gorebilmişti.

Genc adam Dr. Hyde-Crippen'la birlikte terapi seansina gittiginde, Toby de Cora'yla bir kahve icmek icin mola vermisti. " Sol elini kullanmak icin alistirmalar yapiyor," dedi Cora'ya " Bundan eminim. Kendini çok zorluyor ve bu da beni korkutuyor."

" O her zaman kendini zorlamistir," dedi Cora, fakat bu yeni haberlere uzulmuş gorunuyordu. " Belki bunun da iyi bir yanı vardır. En azından bu olay, onun Hyde-Crippen'a tam olarak guvenmedigini gösterir. Ama sol elini, sag elinin duzeyine getirmesi yillar alır."

Onun hakli oldugunu Toby'de biliyordu. Genc kiz birden, çok mantiksiz olmasına ragmen Hyde-Crippen'a inanmayı istedi. O gulunc, küçük adamin bir seyler yapabilecegini kanitlamasını diliyordu. Su anda hayatta en çok istedigini sey Jake'in elinin iyilesmesiydi.

" Bak," dedi Toby, Cora'ya bakarak. " Hyde-Crippen'i bir seyler yapamayacağından nasıl bu kadar emin olabiliyoruz? Jake aptal degildir. Eger hic bir sans olmasaydi butun bunlara katlanmazdi o..."

" Jake fazlasiyla inatcidir. Kolay kolay pes etmez. Bir sey basaramadigi takdirde, bunun yeterince ugrasmadigından olduguna inanir. Eger o sey bir sekilde basaramadiysa, baska bir yol dener. Asla pes etmez."

" Diger doktorlar tam olarak ne dediler?" Genc kiz herhangi bir umut kirintisi ariyordu.

" Uc doktora gitti, hepsi de durumun umutsuz oldugunu soylediler."

" Ama Jake o kadar kolay kandirilebilecek bir tip degil," diye karsi cikti Toby. " Hyde-Crippen'i nasıl buldu?"

Onu bu ise nasıl soktu?"

" Hyde-Crippen onu buldu, o Hyde-Crippen'i değil. Daha sonra da adam hemen buraya yerleşip o sacma sapan hokus pokuslarına başladı. Üstelik inanamayacağın kadar yüksek bir ücret de alıyor."

Toby'yi çekerek bos gözlerle masaya baktı. " Yine de Jake butunuyla yanılıyor olmayabilir... Fakat bir de bu arada sol elini kullanmaya çalışması onun için çok fazla."

Cora fincanı masanın üstüne bırakarak uyarıcı gözlerle Toby'ye baktı. Dudaklarında uygun bir ifade vardı. " Bak çocuğum, Hyde-Crippen'a neden inanmak istediğini çok iyi anlıyorum. Ama kendimizi kandirmayalım. Jake'in o eli kullanabilme sansi sadece yüzde on. Eğer sol elini çalıştırmaya başladıysa, o da yavaş yavaş gerçekleri kabul ediyor demektir. Akli basında olan herkes de onun ne yapması gerektiğini bilir... olanları kabullenmekten başka yapacak bir şey yok. Bunun için uzun bir zamana ihtiyacı var. Yanlış umutlara bel bağlamasını istemezsin, öyle değil mi?"

Toby bu soruya verecek cevap bulamadı.

O öğleden sonra Toby'nin Jake'e karşı gittikçe artan acıma duyguları yeni bir boyut kazanmıştı. Genç adam Hyde-Crippen'la yaptığı seanstan gözle görülür bir acı içinde donmuştu. Yorgun görünüyordu. Genç kız onun uykuya ihtiyacı olduğunu fark etti. Bir kez daha onun kendisini ne kadar zorladığını ve buna daha ne kadar dayanabileceğini düşündü.

Genç adam o akşam her zamankinden sinirli görünüyordu. Toby'yi gece saat on bir kadar çalıştırdı.

Sonunda Toby'ye odasına çıkabileceğini söylediğinde genç kız meydan okurcasına sordu. " Sen hep bu tempoda mı çalışırsın?"

Jake soğuk gözlerle ona baktı. " O kaza beni geride bıraktı."

" Ama zaten hızlı ilerliyoruz. Daha şimdiden bir kaç seri ilerdeyiz. Hızını biraz olsun kesmen gerekiyor mu?"

" Ne oldu sana böyle? Yoksa artık dayanamıyor musun?" diye sordu genç adam ukala bir gülümsemeyle.

" Ben dayanırım." Toby sesinin doğal halinde kalması için büyük çaba sarfediyordu. " Ama buna ne gerek olduğunu anlamıyorum."

"Buna gerek var, çünkü ben hep ileride olmaktan hoşlanırım. Ancak böylece kesin iki ayımı Hawaii'de geçirebilirim. Dinlenip, çalışma gücümü tazelemem için."

" Hawaii' mi? Ben burada sen kesin Hawaii'ye gidip gıneslenesin diye mi olesiye çalışıyorum?"

" Sen Nebraska'da kis yaşamadın hic. Bu yuzden sus."

" Peki sen Hawaii'deyken ben ne yapacağım?" diye ısrar etti genç kız.

" Jersey'ye mi doneceğim? Yoksa burada kalıp at'larına mi bakacağım? Belki de sorfunun bakımını yapmami istersin. Ne dersin,"

Jake donerek ona baktı. " Dogrusunu soylemek gerekirse bunu hic dusunmedim. Belki sende benimle gelirsin. Cora hicbir zaman bana eslik etmez. Ucaklardan ve cam agaclarından nefret ediyor. Ayrica, denizin dalgalarini seyretmek midesini bulandiriyormus. Belki sen gelince benim hamagimin yaninda durup beni eglendirirsin."

" Dalga gecmeyi bırak! Ben ciddiyim. Sen Hawaii'ye gittiginde ben ne yapacağım? Bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Genc adam yeniden sirtini donerek pencereden dışarı bakmaya başladı.

" Bu işi o kadar uzun vadeli düşünmeye gerek bile görmüyorum. Sen de öyle yap. Bunu zamani geldiğinde düşünürüz. Şimdi gidip yat Moranti."

Ertesi sabah Hyde-Crippen, Jake'in eli üstünde çalışırken Toby de Cora'yla konuşabilmek ve bir fincan kahve içebilmek için mutfaka gitti.

" Su Hawaii meselesi de nedir?" diye sordu genc kız fincanını doldururken.

" Hawaii mi?" Cora bunu duyduğuna inanmamış gibiydi.

" Hawaii'ye gitmekten mi bahsediyor?"

" Her zaman gittiğini söyledi." Toby sandalyelerden birine oturarak boynunu ovuşturmaya başladı.

" Evet öyle." yaşlı kadın hafifce kaslarını catarak omuzlarını silkti.

" Subat ve mart aylarında. Ben sadece... bu iş gitmeyeceğini düşünmüştüm."

" Oraya gidebilmek için bu kadar siki çalıştığını söyledi."

" O her zaman çok çalışır. Hawaii ha? Acaba bu, o zamana kadar Hyde-Crippen'in kendisini iyilestireceğine inandığı anlamına mı geliyor?"

" Belkiyledir." Toby bos gözlerle elindeki fincana bakıyordu.

' O zaman benim de isim bitecek,' diye düşündü. ' Benden kurtulmak için sabırsızlanıyor.'

Cora dikkatle onu izliyordu. " Onun bir yere gideceğini sanmıyorum Toby," dedi yaşlı kadın sonunda. " O zamana kadar her şeyin yoluna gireceğini düşünerek kurduğu cilginca bir hayal bu. Ama gerçekleşmesi çok zor. Artık bu duruma alışmak zorunda."

' Ama alışmayacak,' diye geçirdi Toby içinden. Asla. Basını kaldırdığında Cora'nın gözleriyle karşılaştı. İkisi de aynı şeyi düşünüyorlardı.

Bunu izleyen iki hafta boyunca hiçbir şey genc kızın duygularını sakinleştirememişti. Bazı anlar Jake'i hiç mi hiç anlamıyor, bazı anlar da onu bütün kalbiyle anladığını hissediyordu.

Bir keresinde eski çizim dosyalarını incelerken bir resim buldu. Kağıt artık sararmıştı, çizim Jake'in kine hiç benzemiyordu. Çok güzel sarısin bir kızın resmiydi bu. Uzun sarı saçları yüzüne dokuluyor, neredeyse bir gözünü butunuyla kapıyordu. Kağıdın altında şöyle yazıyordu: ' Denise, seni sonsuza kadar seveceğim.' ' Demek Denise bu,' diye düşündü genc kız resmi inceleyerek.

Dikkatlice incelediğinde bu resmin çok eski olduğunu gördü. ' Belki de Raynor yapmıştır,' diye düşündü yeni bir umutla. Birden neler düşündüğünü fark etti ve kendisine neler olduğunu merak ederek resmi bulunduğu yere geri koydu. Bunu çizen Jake'se bile ne fark ederdi? Diğer ihtimali düşünmek onu neden bu kadar sevindirmişti? Butun bunlar çok sacmaydı. Eğer daha mantıklı bir şekilde düşünmeye başlamazsa, bu adama asık olabilirdi.

" Bir gün izin mi?" diye sordu Toby duyduklarına inanamayarak. Masada tam karşısında oturan Cora'ya bakıyordu genc kız. " Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Bu çok insafsız bir saka. Gerçekten bir gün izinli

degiliz... Oyle degil mi?"

Cora gulumsedi. Yasli kadin Jake'in mali durumunun hesaplarini yapiyordu. " Saka falan yapmiyorum. Cumartesi gunu, gecesi de dahil izinliyiz. Bu kadar cok siritmayi birak...yuzundeki aydinlik gozlerimi kamastiriyor."

Her zamanki gibi pilavini yemekte olan Hyde-Crippen hafifce oksurerek bogazini temizledi. " Bu beklenmedik kucuk tatilde benim de buyuk etkim var. Hem Mr. Ulrick hem de Miss Moranti icin boyle bir tatilin yararli olacagina inaniyordum ve bu konuda israr ettim. Mr. Ulrick'in dinlenmeye biraz daha fazla zaman ayirmasi gerekiyor. Yarın evde oturup yeterince dinlenebilir.

" Yarın kasabada geleneksel bir eglence var," dedi Cora doktora ters ters bakarak. " Piknik, danslar ve karnaval. Bu geleneksel gunu hic kacirmayiz. Jake orada karikaturu icin bir suru konu yakaliyor."

" Demek oyle." Doktorun sesinden bu isten hic hoslanmadigi belli oluyordu.

" Siz de seveceksiniz." Cora'nin bunu buyuk bir isteksizlikle soyledigi her halinden belli oluyordu.

Cumartesi sabahi Toby buyuk bir keyifle uyandi. Yatak ortuleri ipektendi. ve genc kiz burada kaldigi surece bunlarin zevkini cikaracak vakit bulamamisti...ama bugün butunuyule kendisine aitti! Bugun her sey yapabilir ya da hicbir sey yapmadan oturabilirdi. Bugun once keyifli bir kopuk banyosu yapacak, daha sonra da asagi inip saatlerce guneslenecekti. Evdekilere uzun mektuplar yazip ' Taffy' uzerinde de calisabilirdi.

Buyuk bir zevkle gerinerek odasina dolan gun isigina bakti. Sonra birden durdu. Evde degisik bir seyler oluyordu. Kaslarini catarak bir sure hicbir sey yapmadan durdu.

Mutfaktan cok yuksek bir muzik sesi geliyordu. Ve bu, Cora'nin sevdiği turden muzik degildi. Asagidan rock muzik sesi geliyordu. Genc kiz hemen yataktan cikarak uzerine bir blucin ve bir bluz gecirip saclarini at kuyruğu yaparak asagi indi.

Mutfaga yaklastikca yeni pismis taze kahvenin kokusu havayi dolduruyordu. Mutfagin kapisindan iceri girer girmez durdu genc kiz.

Jake ocağın basında durmuş yumurta pisiriyordu. Dinlediği muzikten cok hoslandığı belliydi. Muzigin ritmine gore kalcalarını salliyor, bir yandan da sozlerini soyluyordu.

Genc adam basini cevrip onu gorunce hincirca siritarak hic istifini bozmadan dans etmeye devam etti.

" Cora nerede?" diye sordu Toby merakla. " Sana neler oldu boyle? Yoksa bu geleneksel gunu hep boyle mi kutlarsin? Elinde bir spatulayla dans ederek yani..."

" Ah," dedi genc adam cok alcak bir sesle. " Spatula sinirini mi bozuyor? O zaman ondan kurtulalım." Bir kavalye edasiyla elindeki spatulayi lavobaya attı. " Uzerimdeki onluk de rahatsiz ediyorsa, striptiz yapabilirim."

Genc adam onluğunu cozerek yere attı. " Hadi simdi," dedi Jake onu dansa davet edercesine bir hareket yaparak.

" Artık aramızda hicbir sey kalmadi. Buraya gel guzelim."

Jake yanina gelerek sol kolunu onun beline doladi. Toby saskinliktan oylece kalakalmisti. Gulsun mu, kacsin mi bilemiyordu. Genc adamin bu sekilde davrandigina inanamiyordu bir turlu. Ona neler olmustu boyle?

" Cora nerede?" diye sordu Toby tekrar. Ama Jake onu kendine dogru cekiyor ve dans etmesi icin zorluyordu.

" Hadi bu geceyi birlikte gecirelim," diye fisildadi sarkinin sozlerini genc kizin kulagina.

Genc kiz sasirarak onun harika dans ettigini fark etti. Jake'in yuzunde o her zamanki alayci gulumseme vardi yine. " Himm." Sesi cok yumusakti. " Tam kolumun dolanacagi buyukluktesin Moranti."

Genc kizin kalbi bu ani beklenmedik yakinliktan dolayi deli gibi atmaya baslamisti. Her an kontrolunu yitirebilecegini hissediyordu. ' Kes sunu,' dedi kendi kendine buyuk bir panik halinde.

" Yumurtalarin yaniyor." Toby heyecandan kaskati kesilmisti.

Jake onu neredeyse hayal kirikligi yaratacak kadar ani bir sekilde birakti.

" Hoop..." Genc adam daha demin onu kollarinda tuttugunu ve sarkinin sozlerini bir teklifte bulunurcasina kulagina fisildadigini unutmustu sanki

" Iste kahvaltimiz."

" Kahvaltimiz mi?" Toby olanlardan bir sey anlamiyordu. Jake'e ne olmustu boyle?

" Kahvaltimiz da ne demek oluyor? Cora nerede? "

" Kahvaltimiz kahvaltimiz demektir," dedi genc adam gayet ciddi bir tavirle. " Cora sevgilisiyle kasabaya indi. Otur hadi. Cok guzel bir kahvalti hazirladim."

Istemeye istemeye masaya oturdu Toby. Jake, hep sol eliyle calismak zorundaydi, fakat her sey i sasilacak bir kendine guvenle yapiyordu.

" Cora'nin bir sevgilisi mi var?" Genc kiz bunu ogrendigine cok sasirmisti. " Bu konuda hicbir sey soylememisti. Adam kim?"

Jake tabagi onun onune koydu. " Cora ozel hayati hakkında cok az konusur." Genc adamin sesinde igneleyici bir ifade vardi. " Daha cok benim ozel hayatimi anlatir. Adamin adi Herbert Olssen. Bir ciftci ve yillardir da Cora'nin pesinde. Sanirim bes yil oldu."

" Peki, bunca zamandır neden hic ortalikta gorunmedi?" Bir yandan da tabagindaki yumurtayi yiyordu. Jake hic de fena bir ahci degildi.

" Ciftcilik hakkında pek bir sey bilmiyorsun," dedi Jake.

" Herbert hasat sonuna kadar gunesin dogusundan batisina kadar her gun tarlada calisir. Daha sonra gelip mutfakta takilarak Cora'yi evlenmeye ikna etmeye calisir."

" Peki Cora neden onunla evlenmiyor?"

Jake kaslarini catti. " Cora ondan hoslaniyor. Onun ciftciligi birakip yeniden ogretmenlige donmesini istiyor. Cora egitime cok onem verir. Kendisinin de iki diploması vardır zaten. Hala da geceleri okula gider.

" Oyle mi?" Toby cok sasirmisti, cunku yasli kadin bundan hic bahsetmemisti.

" Cora tanidigim herkesten daha cok gidiyor okula," diye cevap verdi Jake. " Empire Ajansi karikaturlerimi aldiginda ona dunyada en cok istedigini sey ne oldugunu sordum. Her neyse onun icin satin alacaktim. Ve o da okula gitmek istedi. Boylece, once lisans, sonra da lisansustu derecelerini alana kadar gece okuluna devam etti. Su son siralarda da hukuk dersleri aliyor."

" Insani sasirtan bir kadin," dedi Toby takdirle.

" Zavalli Mr. Olssen'in onunla basa cikmasi cok zor olacak."

" O kadar emin olma. Herbert su anda çiftligini satisa cikarmaya hazir. Cora hakli, o adam çiftci olmak icin degil, ogretmen olmak icin dogmus. Tabii ki ben her sey hizlandirabilirim...tek yapacagim evlenmek."

Toby'nin lokmasi bogazinda kalmisti.

" Evlenmek mi?" diye sordu bir yudum kahve alarak.

" Evlendigim gun bu evden cikip gidecekmis, oyle soyluyor. Beni cok uzun suredir taniyor, onunla akraba gibiyiz artik. Tabii ondan sonra da benim mali islerimle ilgilenmeye devam edecek. Fakat ev islerine bakacak yeni birini bulmalyim."

"Ama eminim ki, sen evlenmek gibi orta sinif iliskilere girmezsin." Toby bunlari soylerken elinden geldigince kayitsiz davranmaya calismisti.

Genc adamin yuzu birden sertlesti. " Bu konuyu bir kez dusundum.

Tam bir aptallikti." Sesi zehir gibiydi. " Bir daha asla boyle seylere kalkismayacagim. Benim bu islerle ugrasmam icin once cehennemim donmesi lazim."

Genc kiz onun sesindeki aciyi sezmişti. Jake, Denise'le olan iliskisinin etkisini hala uzerinden atamamisti demek. Genc kiz bu sozleri soyledigine pisman oldu. " Bu Herbert icin buyuk bir sanssizlik," dedi tabagina bakarak.

" Herbert nasil olsa onu almayi basarir. Ve Cora da onu ait oldugu yere, yani okula dondurecektir. Herbert onun hakli oldugunu biliyor. Ve Cora da gun gectikce onun ne kadar iyi bir insan oldugunu anliyor.

" Ama artik evlilik hakkında konusmayalim," dedi genc adam kuru bir sesle. " Hazimsizlik yapiyor. Hadi bitir su tabagindakileri, gidecegiz."

" Gidecek miyiz? Nereye?"

" Tabii ki kasabaya. Bugun buyuk bir gun, unuttun mu?"

Toby tabagini onunden iterek basini salladi. " Yo, hayir, bugun benim izin gunum. Gun boyunca gunesin altinda yatmaktan baska hicbir sey yapmayacagim."

" Yaniliyorsun. Bugun benim ve Cora'nin izin gunu, ama senin degil. sana odedigim ucrette bugun izinli degilsin, cunku bugun cumartesi. Bu yuzden, benimle gelmek zorundasın."

" Hayir," diye inledi Toby. " Neden? Bu haksizlik!"

" Cunku sana ihtiyacim var." Jake'in sesinde, genc kizin kalbini titreten igneleyici bir ifade vardi, ama sonra bu ifade hemen yok olmustu.

" Senin yardimina iki yonden ihtiyacim var. Birincisi cocuklarla, ikincisi de kadinlarla ugrasmakta."

" Ne cocugu? Ne kadini? Sana nasıl yardım edeceğiz?" Genç kız şüpheli gözlerle ona bakıyordu.

" Göreceksin. Ayrıca Zion-Bluff'i de artık görmem gerekiyor. Karikatürlerde hep Batı'daki hayatı çiziyorsun. Bu hayatın bir parçasını görme zamanın geldi artık."

" O zaman yukarı çıkıp üstümü değiştireyim," dedi Toby icini çekerek.
" Biraz da makyaj yapayım tabii."

" Üzerindekiler iyi görünüyor." Jake'in bakışları soğuk bir ilgiyle genç kızın Pembe süveterinde dolandı. " Makyaja da ihtiyacın yok Moranti. Bunu bilmiyor musun? Rönesans devrindeki resimlerden çıkıp gelmiş güzel bir kadının yuzu var sende. Şu haliyle mükemmel görünüyor."

Toby kızarak yüzünü başka tarafa çevirdi. Bu kompliman öylesine ani gelmişti ki, ne diyeceğini bilememisti. Ne cevap vereceğini bilemeden birden şu sözler ağzından dökülmüştü.

" Bana her seferinde Moranti denemeni yeglerdim."

Jake masanın üzerinden uzanarak hafifce onun çenesine dokundu ve genç kızın yüzünü kendisine doğru çevirdi. Gözlerinde anlaşılmaz, sert bir ifade vardı.

" Ama bunu yapmam ikimiz için de çok daha güvenli Moranti. Bunu şimdiye kadar anlayamadın mı?"

Toby'nin içindeki duygular karmakarışık olmuştü. Yine aynı şeyi hissediyordu... Bu adamı bazen çok iyi anlıyor, bazen ise, tıpkı şimdi olduğu gibi hiç anlamıyordu. Belki de Jake'in istediği buydu.

Genç adam elini onun çenesinden çekmeden gülümsedi. Bu öylesine tatlı ve yumuşak bir gülümsemeydi ki Toby karşılık vermeden edemedi. İlk kez bu sabah onu bu kadar iyi görüyordu. Bunun kendisini neden bu kadar sevindirdiğini de bilmiyordu.

BOLUM YEDİ.....

Genç adam kasabaya atı Tango'yla inmelerini önerdiğinde daha da rahatsız olmuştü Toby.

" Kasabadaki çocuklar onu seviyor. Ona, bana gösterdiklerinden çok daha fazla ilgi gösteriyorlar," dedi Jake soğuk bir sesle.

" Ben ata binemem ki." Toby neredeyse dehşete düşmüştü. Hayatında sadece bir kez buna yakın bir şey yapmıştı, o da çocukken parktaki midilliye binmekti. En kötüsü de Jake eyer kullanmayacaktı, atın çıplak sırtına binmesi gerekiyordu.

" Senin tek yapacağın siki siki bana tutunmak," dedi genç adam onun atın sırtına çıkmasına yardım ederken. Jake'in yuları soyle bir çekmesiyle Toby kendini hızla ilerleyen atın üstünde siddetle sallanır buldu. Eğer Jake'e biraz daha siki sarılmaya kalkarsa, genç adamın kemiklerinin kırılacağından emindi.

" Yavaşla lütfen," diye yalvardı genç adama.

" Sakin ol ve rahatla," diyerek güldü Jake ve atı daha da hızlandırdı. Genç kız ona o kadar siki sarılmıştı ki, sanki bir süre sonra onun vücuduna karışacak ve onun bir parçası olacaktı.

Genç adam bir kahkaha daha attı, halinden son derece memnun olduğu belli oluyordu.

Kasabaya geldiklerinde Toby etraftaki eglenceye hayran kalmisti. Ancak, buraya kadar o atin sirtinda hopyaya ziplaya gelmemis olsaydi, her seyden cok daha fazla zevk alacagini biliyordu.

Jake onun attan inmesine yardim ederken genc kiz kendini cok gucsuz hissetti, bacaklari tutmuyordu sanki. Onun ayakta duramadigini fark eden Jake hemen kolunu beline dolamisti. Onun dokunusu ata binmekten cok daha sarsiciydi, fakat Toby uzaklasamayacak kadar gucsuz hissediyordu kendini. Birlikte kalabaligin ortasina dogru ilerlemeye basladilar.

" Tokani dusurmussun," dedi Jake gulerek ona bakarken.

" Zavalli Tango...cok yumusak bir sirti vardir. Sen birde sert sirtli ata binseydin o zaman gorurdun."

Genc kiz suratini burusturarak elini saclarina goturdu. Toka yolda dusmus olmalıydı. Saclari yine omuzlarına dokulmuştu. Aceleyle onlari bir duzene sokmaya calisti. Jake'in onlari geriden toplamasini tercih ettigini biliyordu. Ama bunun ne onemi vardi.

" Simdi hallederiz," diyerek siritti Jake. " Bak iste orada tam aradigimiz sey var." Oyma tahta ve gumus esya satilan bir tezgahi gosteriyordu.

" Merhaba Knut," diyerek yasli temiz pak giyimli adami selamladi Jake.

" Bu hanim tokasini kaybettili. Isimize yarayacak bir sey in var mi?"

" Hey, Jake. Elin nasil?" diye sordu adam ona cevap verecegine.

" Elim cok iyi. Ve bu asistanim Toby Moranti. Toby, bu da Knut Hansen. Cok iyi bir çiftci ve gumuscu."

Knut, Toby'ye bakmadan basini salladi ve ici gumus tokalarla dolu bir kutuyu cikarip kucuk tezgahin ustune koydu.

Toby onunde duran birbirinden guzel bir suru gumus tokaya bakiyor, fakat onlari gormuyordu. Saskin saskin Jake'e bakti genc kiz. Bu buyuleyici, cana yakin adam da nereden cikmisti boyle birden bire?

" Sec bir tane," dedi Jake, kolu hala Toby'nin belindeydi.

" Bu yoredeki en iyi el iscilerinden biridir."

Genc adam ona biraz daha siki sarildiginda Toby guclukle nefes almaya baslamisti. Icindeki duygulari anlayamiyordu. Jake'in bu sicak davranislarina hic alismamisti.

Genc kiz hic dusunmeden en basitlerinden birini gosterdi, fakat Jake basini sallayarak en guzellerinden ucunu secti. " Bunlari aliyoruz," dedi saticiya donerek. Yesil suslulerinden birini alarak Toby'ye dondu.

" Hadi sana yardim edeyim."

Toby'nin buklelerini ensesinde topladi. " Bunu yapmana hic gerek yok," dedi Toby sinirli bir sekilde. Parmaklarinin onunkilere degmesine engel olamiyor ve bu da sinirlerini iyice gerginlestiriyordu. " Ayrica, bana bir sey almana da hic gerek yok."

" Senin sacina dokunmaktan cok hoslanıyorum." Jake'in sesi cok alcakti. " Bir avuc ipege dokunuyormusum gibi geliyor. Ayrica sana bir seyler alıyorum...cunku bunu gercekten istiyorum."

Genc kiz cok gecmeden ona cocuklarla ve kadinlarla ugrasmakta yardim etmenin ne demek oldugunu anlamisti.

Cocuklar onun orada oldugunu fark eder etmez hemen pesinden kosmaya baslamislardi. Jake onlarla sasilacak derecede iyi anlasiyordu.

" Jake! Tango'yu getirdin mi? Ona oyunlar yaptiracak misin?"

" Jake! Ben de buyudugum zaman sanatci olacagim!"

" Rodeoda Tango'ya binecek misin?"

" Elin iyi mi Jake?"

" Bana bir Matilda cizsene Jake!"

" Bana da bir tane ciz... bir tane de Chicago'da ki kuzenime...lutfen Jake."

Jake onlarin hepsiyle buyuk bir sabirila ilgileniyordu. " Tango su anda golgede dinleniyor. Bu yil rodeoya katilmayacagiz. Evet elim iyilesecek, ama eger Matilda'nin resimlerini istiyorsaniz su tatli bayana sorun. Elim iyilesene kadar benim yerime o yapiyor cizimleri."

Haberlerin bu bolumunde cocuklarin hepsi donup supheli gozlerle Toby'ye bakmislardi. Gorunuse bakilirsa onun kim oldugunu merak ediyorlardi. Onlarin kahramanlari kadar iyi cizebiliyor muydu acaba?

Kisa bir sure sonra sanki genc kizi sinamak istercesine ona bir suru kucuk kagitlar vermislerdi. Genc kiz piknik masasina oturarak bir suru Matilda resimleri cizmeye basladi, Jake'de yanina oturmustu.

" Oldukca iyi," dedi kizil sacli kucuk bir erkek cocugu resmine bakarak.

" Neredeyse senin kadar iyi Jake."

" Bence o da senin kadar iyi," diyerek Toby'nin olabildigince yanina oturdu kucuk sarisin bir kiz.

" Kadinlarin da sanatci olabileceklerini bilmiyordum," diyerek Toby'ye bakti, sanki artik Jake'e degil, ona tapiyordu.

" Bugunlerde kadinlar akillarina koyduklari her sey yapiyorlar," dedi Toby gulumseyerek.

" Resimleri senin yerine onun yapmasina aldirmiyor musun?" Bu soru da yasindan cok daha buyuk gosteren bir erkek cocugundan gelmistti.

" Demek istedigim, o sadece bir kiz."

Jake kolunu Toby'nin omzuna doladi. " Bu kiz benim sag kolum. Hem de olabileceklerin en iyisi. Sizin icin neredeyse kirk bes dakikadir hic durmadan resim ciziyor. Izin verin de o da biraz eglensin. Eger nazik davranirsaniz, belki bu geceki dans sirasinda size yine bir seyler cizer."

Toby yorgunluktan agriyan parmaklarini ovusturarak Jake'e bakti.

" Bunu nasil basardin?"

" Neyi?" Jake bir sey anlamamis gibi davraniyordu.

" Bu cocuklari buyulemeyi tabii. Senin kopeklere vuran, cocuklari azarlayan bir tip oldugunu sanirdim. Ama bu cocuklar sana tapiyorlar. Bunu nasil sagladin?"

" Ah, o maymunlarla anlasabilecegim bir yolum var, oyle degil mi?"

" Maymunlar mi?" dedi Toby saskinlikla.

" Gordun mu? Onlari sevmiyorsun bile."

" Onlari sevmedigimi de kim soyledi?" diye sordu genc adam yumusak bir sesle. " Onlari seviyorum. Onlar yetiskinlerden cok daha durustler. Bir karikaturist hicbir zaman tam olarak buyumek istemez, bunu bilmiyor musun? Kesinlikle Mona Lisa. Ben kendim bile hala bir olcude bir maymun sayilirim. Ve eger degilsem, bir an once emekli olsam iyi olur."

" Gerçekten," diyerek bu dusunceleri butun acikligiyla anlayabilmek istercesine kafasini salladi genc kiz. Demek Jake cocuklarla, buyuklerle oldugundan cok daha iyi bir iletisim kurabiliyor ve onlari yetiskinlerden cok daha fazla seviyordu.

Jake'in, kadinlari uzak tutmakla ne demek istedigini da anlamisti Toby.

Bircok kadin cocuklarinkinden pek de degisik olmayan bir hayranlikla bakiyordu Jake'e Toby bir an, Jake'in kendisini bir mayin tarlasindan gecmek icin kullandigini hissetti.

" Jake... tatlim!" diye kikirdayarak geldi mavi tuylu sapkali bir kadin.

" Seni yegenim Elsie'yle tanistirmek istiyorum. O da universitenin guzel sanatlar bolumunde okuyor. Iyi bir kariyer elde edebilmek icin senin yeteneklerinden yararlanmak isterdi dogrusu."

Jake, Mrs. Elefson'a bakarak zorla gulumsedi. Upuzun bir cenesi olan bu kadinin yegeninin ise, tam tersine hic cenesi yok gibiydi.

" Cok sevimli bir yegeniniz var...tipki sizin gibi Mrs. Elefson," dedi Jake yumusak bir sesle. Daha sonra Toby'yi gostererek, " Asistanim Mss Moranti'yle tanismis miydiniz? Eger Toby'nin bos bir zamani olursa, eminim yegeninize bazi tavsiyelerde bulunmaktan zevk duyacaktır. Toby Dogu'dan geldi, ne gibi is olanaklari oldugunu o cok daha iyi bilir."

Toby hicbir sey soylemeden onu dinliyordu. ' Kurnaz tilki,' diye dusundu Mrs. Elefson ve yegeninin hayal kirikligina ugramis yuzlerine bakarak. Mrs. Elefson yegenini kasabanin en gozde bekariyla tanistirmek istemis, fakat Jake birkac cumleyle sozu cevirecek onlari butun umutlarini batirmisti. Bununla da kalmamis butun yuku Toby'nin omuzlarına yigmisti.

" Ama siz bu kucuk seyden cok daha tecrubelisiniz." Mrs. Elefson, Jake'in dikkatini yegeni uzerine cekmek icin son bir caba daha gosterme istemisti.

" Bu kucuk sey," diyerek Toby'nin yanagindan bir makas aldi genc adam. " Bana asla bilmedigim bir suru sey ogretti, inanin bana Mrs. Elefson."

" Eminim oyledir," dedi Mrs. Elefson suratini asarak.

" Umarim eliniz iyilesiyordur Jake. Asistaninize daha cok ihtiyaciniz olacak mi?"

" Elim iyilesiyor." Jake bos bos gulumsuyordu. " Ama bu kucuk guzelin daha ne kadar yanimda kalmasini istayecegimi bilemiyorum."

" Bu cok igrencti," dedi Toby dislerinin arasindan, Mrs. Elefson ve yegeni yanlarindan ayrildiktan sonra.

" Sana soylemistim." Genc adamin bakislari soguklasmisti sanki.

" Bugunku gorevinin bir bolumu bu kahrolasica copcatanlari benden uzak tutmak. Her yaz bir suru kadin, akrabaları olan kizlari getirip benimle tanistirmaya calisirlar. Kendimi onlara karsi korumam gerekiyor."

" Ama yanagimdan makas alarak degil," Toby ofkelenmisti. " Senin icin bir asistandan daha fazla bir anlamim oldugunu ima etmeye calasarak degil..."

" Askta, savasta ve bir insanin bekarligini korumasinda her sey mubahtir," diye cevap verdi genc adam. " Ve bir sey daha... Bana hayran gozlerle bakip gulumsemeye calis lutfen."

" Sana nasil hayran olabilirim ki?" diye fisildadi genc kiz ofkeyle.
" Seni iki yuzlu..."

Jake aniden uyarircasina kolunu onun beline sikica doladi.

Bu kez gelen saldiri gercekten ciddiyydi.

aylarca

04.11.2006 15:23

Ve bankacinin karisi Mrs. Ekdahl tarafından yapilmisti. Jake ve Toby tam karnaval yoluna giriyorlard ki, bir kadin onlerine gecti. Mrs. Ekdahl ne kadar zengin oldugunu gosterme ve dikkat cekme amaciyla her tarafina bir suru elmas takistirmis olan bakimli bir kadindi. Onun Jake'e saldirmak icin kullandigi silah ise, tatilini gecirmek icin New York'tan gelmis olan uvey kizi Marietta'ydi.

Marietta sevimli bir kizdi. Cok pahali krem rengi bir elbise giymisti.
Saclari, yuzundeki seksi ifadeyi ortaya cikarmak istermisesine arkaya toplanmisti.

" Jake, hayatim," diye mirildandi Mrs. Ekdahl genc adamin yanagina dokunarak. " Nasilsin canim? Hepimiz seni cok merak ettik. Hakkinda cok sey duyduqumuz kucuk asistanin bu mu? Bir italyan kizisin, oyle degil mi canim?" diye sordu kadin Toby'ye gulumseyerek. " Hizmetcime soyleyeyim de senden bir spagetti tarifi alsin. Jake, Marietta'yi hatirliyor musun? New York'ta modellik yapmaya basladigindan beri onu gormedin sanirim... Kac yil oldu, dort mu?"

Marietta'nin yuzundeki gulumseme hic degismiyordun sanki yapistirilmisti. " Marietta'yi kim unutabilir?" dedi Jake nazikce, fakat eli hala Toby'ninkinin uzerinde duruyordu. Genc adam sanki artik hic dusunmeden yapacak kadar alisikmiscasina Toby'nin elini alarak dudaklarina goturdu.

Marietta'nin yuzundeki ifade yine degismemisti. " Modelligi seviyorum," dedi genc kiz , gozleri Jake'in eldivenli eline takilmisti.

" Ama hayatta daha fazla bir seyler yapmak istiyorum. Gonullu olarak calisiyorum. Ornegin sakatlara yardim ediyorum. Bu benim en cok severek yaptigim is. Sakat insanlara yardim etmeyi seviyorum."

Toby, Marietta'nin bu dusuncesizligi karsisinda kaskati kesilmisti, ama Jake bundan hic etkilenmemise benziyordu. " Benim kucuk Toby'min su anda yaptigi da bu zaten," dedi genc adam Toby'nin elini tekrar operek.

" Sakatlara yardim etmek. Bu kez sakat benim. Ve bu isi cok iyi yaptigini soyleyebilirim. Harika bir kadin o."

" Ama sen iyileseceksin," dedi Mrs. Ekdahl buz gibi bir sesle " o zaman kucuk arkadasin da kendi cevresine geri donecek sanirim."

" Ben yakinda iyilesecegim, ama zavalli Toby oksuzdur. Hayatta olan tek akrabasi bile yok. Onu devamlı asistanim olarak yanimda tutabilirim.
Harika olaganustu bir yaratik."

Eminim oyledir," dedi Mrs. Ekdahl dislerinin arasindan. " Her neyse bir ara ondan uzaklasmayi basarip

Marietta buradayken bize aksam yemegine gelmelisin. Oyle degil mi Marietta?"

" Ah lutfen," dedi genc kiz cilveli bir sekilde.

" Uzgunum." Jake, Toby'nin boynunu oksayarak siritti.

" Toby'nin Spagettilerini birakamiyorum bir turlu.Beni cok alistirdi."

Jake bunlari soyledikten sonra diger iki kadından ozur dileyerek neredeyse suruklercesine Toby'yi oradan uzaklastirdi.

" Oh!" Toby onun arkasından kosar adimlarla yuruyordu. Genc kiz omzunun ustunden arkada kalan iki kadina bakti. " Oh! Hayatimda boyle bir sey gormedim..."

" Kendini tut biraz," diyerek onun sozunu kesti genc adam.

" Gozukmeyecegimiz bir yere gittigimizde istedigini soyleyip, istedigini yapabilirsin."

Jake'in gulmemek icin kendini zor tuttuğu belli oluyordu. Genc adam korku tunelinin biletlerini satan gisenin onunde durup gisedeki adama bir seyler soyledikten sonra biletleri alip Toby'yi elinden tutarak iceri soktu.

Iceri girdiklerinde once komik goruntuler veren aynaların onunden geciler. Bundan sonraki bolum kapkaranlıktı. Toby, aniden ortaya cikip gurultulu bir kakaha patlattıktan sonra kaybolan kocaman plastik palyaco kafasını gorunce cok sasirmisti. Ayaklarının altındaki zemin durmadan sallaniyordu sanki.

Jake durup bir duvara yaslanarak kolunu koruyucu bir taviryla Toby'ye sardi. Genc adam birden kahkahalarla gulgulmeye baslamisti. Oylesine icten guluyordu ki, Toby de kendini daha fazla tutamamis, yuzunu onun gogsune gomerek gulgulmeye baslamisti. Jake cenesini onun saclarına bastırarak susmaya calisiyordu.

" O kadınlar cok kotuyduler!" diyebilmeyi basardi sonunda Jake ve genc kizi biraz daha yakinina cekti.

" Marietta'nin bu isi basarabilecegini sandim dogrusu," diye itiraf etti Toby. " Eve yalnız donmek zorunda kalacagimi bile dusundum bir an."

Basını kaldırarak Jake'e bakmaya calisti, Ancak bu karanlıkta hicbir sey goremeyordu. Sadece onun yuzunun cok yakinda oldugunu hissetmis ve bu da cok dogal gorunmustu.

" Marietta'mi basaracakti? O erkek avcisi mi? On bir yasından beri erkekler icin tehlikeli bir varlık o. Ayrica kim Mrs. Ekdahl'i kayinvalide olarak kabul edebilir? Seytan adası'na gitmek bundan daha iyidir."

Toby de kolunu gayet dogal bir sekilde onun beline dolamisti bu sirada.

" Pekala," dedi genc kiz meydan okurcasına. " Oksuz oldugumu soylemek de nereden aklına geldi? Bu cok komikti! Benimki kadar buyuk bir aileye hic rastlamadigından eminim."

" Seni neden buradan gondermeyecegime dair bir sebep gostermeliydim," diyerek genc kizi hafifce kulagının arkasından optu.

Toby damarlarındaki kanın akisinin birden hizlandığını hissetti. Jake'ten uzaklaşmaya calitiysa da genc adam onu daha da siki tuttu. Daha birkac saniye once cok dogal gorunen bu yakinlikleri, simdi tehlikeli bir hal almaya baslamisti.

" Bu konuda yalan soylemene hic gerek yok," dedi genc kiz sert bir sesle. " Senin yaninda devamlı kalmayacagim. Benim bir an önce gitmemi isteyen sensin. Neden bu konuda yalan soyluyorsun?"

Jake'in onu saran kollari birden kasildi. Genc adam hirsila icini cekti. Konusmaya basladiginda Sesinde hala o soguk, alayci ifade vardi.

" Sana soyledim, o avci kadinlari basimdan def etmek zorundayim. Tekrar cizmeye baslayincaya kadar artik sana aitmisim gibi davranmamin ne zarari var ki?"

Genc kiz bunlari duyunca bir adim geri cekildi. Jake aralarinda bu kucuk mesafenin olusmasına izin verdiyse bile, kollari onun vucudundan hala cekmemisti.

" Bu rolu seneye kim oynayacak peki? diye sordu Toby dislerinin arasindan. " Bu zavalli kadinlari kendinden uzak tutmak icin profesyonel bir aktris mi kiraliyacaksin?"

Jake'in genc kizin belini tutan parmaklari iyice kasilmisti. " Birden cok soguk davranmaya basladin Moranti. Ne oldu? Eglendigini sanmistim."

" Eglenen sensin," diye duzeltti Toby. " Ben sadece buqunku isimin bir yem olarak kullanilmak oldugunu bir an icin unuttum. Artik herkes benim o evde sadece asistanlik yapmadigima inaniyor. Eminim butun bunlar sana cok eglenceli geliyor, o zavalli kadinlarin butun umutlarini yikmak yani..."

Jake elini yavasca onun omzuna kaydirdi. " Onlari hicbir zaman zavalli olarak gormedim," dedi sert bir sesle. " Onlar bana gore ikiyuzlu ve cikarci kadinlar. Eger ben de buyukbabam gibi cirkin bir adam olsaydim, Mrs. Ekdahl denen o kadin beni evine davet eder miydi saniyorsun? O kadinlardan herhangi biri kardesimle ben kucukken ve Cora'dan baska arkadasimiz yokken yuzume bakti mi saniyorsun? Hayir Mona Lisa... Bankadaki param cogaldikca onlar icin ideal bir koca olarak gozukmeye basladim sadece. Onlar beni kullanmak istiyorlar, istesem onlarin bu haline kahkahalarla gulebilirim, cunku bunu gercekten hak ediyorlar."

Jake elini daha da yukari kaydirarak genc kizin boynunu tuttu.

" Daha birkac dakika once sen kendin de guluyordun?"

Onun sesindeki titresim ve dokunusundaki cereyan Toby'nin butun sinirlerini uyandirmisti. "Sen..." Genc kiz sesinin titremesine engel olamiyordu. " Sen anlasilmasi cok guc bir insansin. Sanki birkac kisiligin var. Benimle bir turlu, Cora'yla baska turlu, cocuklarla ise bambaskasin. O kadinlarin karsisinda ise yine degisiyorsun..."

" Ben hep ayni kisiyim Mona Lisa." Genc adam elini onun yuzune getirerek yanagini oksamaya basladi. " Beni anlamak o kadar da zor degildir."

" Hayir zor," dedi Toby, guclukle nefes aliyordu." Evde sozunu bile etmedigin konular... Kolunun iyilesmesi gibi ornegin... Bunlari buradaki insanlarla havadan sudan bahsedermis gibi konusuyorsun. Ama evdeyken senin onunde bu konuyu acamiyoruz bile."

Jake bir an durakladi. Isaret parmagi genc kizin ust dudagini hafif hafif oksuyordu. " Buradaki insanlarla konusmak daha kolay. Iyilesecegimi soyledigim zaman bana inaniyorlar. Ama sen ve Cora inanmiyorsunuz, oyle degil mi?"

" Ben..." Toby onun dokunusundan uzaklasmak icin basini baska tarafa cevirdi. " Biz...senin hayal kirikligina ugramani istemiyoruz. Ikimiz de Hyde-Crippen'a guvenmiyoruz. Senin ona olan guvenin bizi endiselendiriyor. Ayrica, kendini fazla zorluyorsun."

" Eger benim icin endiseleniyorsan, senin icin onemliyim demektir Toby. Ve eger senin icin onemli bir insansam, bana inanman gerekir."

Genc adamin sesinde neredeyse bastan cikarici bir hava vardi. Eli tekrar Toby'nin boynuna gelmis, genc kizin basini yukari dogru kaldiriyordu. Dudaklari Toby'ninkileri buldugunda genc kiz hic karsi koymadi. Bu kez onu cok nazik opuyordu.

Ve bu da genc kizin icinde kucuk kivilcimlerin olusmasina neden oluyordu. Icinden gelen bir durtuyle, neredeyse buyuk bir acilikla ellerini onun yuzune goturdu Toby. Onun o erkeksi kemiklerini hissediyordu parmaklarinin altinda.

" Toby," dedi Jake dudaklarini onunkilerden ayirmeden.

aylarca

06.11.2006 10:43

Genc adam onu ilk adıyla cagiriyordu, bu Toby'nin kulaklarina bir siir gibi geliyordu. " Toby," diyerek icini cekti genc adam.

" Ben... Ben sana nasil soyleyecegimi bilemiyorum..." Onu bir kez daha optuktan sonra istemeye istemeye geri cekildi. Toby karanlikta onun kendisine baktigini hissediyordu.

" Soylemek istedigim nedir?" diye sordu genc kiz gucsuz bir sesle.

" Sana bunu soylemekten nefret ediyorum, ama..." Sesinde yine o alayci ton vardi. " Bes dakikamiz doldu."

Toby ona bakmaya calisti, fakat tek gorebildigi karanlikti. Genc kiz kendini aldatilmis, incitilmis hissediyordu.

" Ne bes dakikasi?" Sesinden, duyduklarina inanamadigi belli oluyordu.

" Kapidaki biletcie bizim bes dakika yalniz kalmamizi saglamasi icin para vermistim," diye cevap verdi Jake. " Hahiii, biraz olsun kalabaliktan uzaklasmaya ihtiyacimiz oldugunu dusunmustum. Bunu yaptigimiz iyi de oldu. Senin benden hoslandigini ogrenmek cok hos bir surpriz dogrusu. Benden hoslaniyorsun, oyle degil mi?"

" Senden hic mi hic hoslanmiyorum," dedi dislerinin arasindan.

" Sana tahammul bile edemiyorum!"

Arkasini donerek kacmaya calisti, fakat daha ilk anda onune bir duvar cikmisti. Burasi sadece karanlik bir oda degil, bir labirentti.

" Gel buraya," dedi Jake emredercesine. " Tek basina buradan asla cikamazsin. Birazcik bile olsa, yon sezin yok."

BOLUM SEKIZ.....

Disari ciktiklerinde Jake hala sikica Toby'nin elini tutuyordu. Genc kiz yuzunun kizardigini, dudaklarinin berelendigini ve kalbinin, icindeki duygularin karisikligıyla deli gibi attigini hissediyordu.

Insanlar onlara anlamlı anlamlı bakarak gulumsuyorlardı, sanki bu çiftin neden o karanlık yere gittigini çok iyi biliyorlardı.

' Her seyi kendi yararına kullanmayı çok iyi biliyor,' diye dusundu Toby. Elini onunkinden çekmeye calistiyse da Jake birakmadi. Genc adam onun yuzundeki sert ifadeye bakarak, " Suratini asmayi birak artik," dedi

yine emredercesine. " Burada olmaktan zevk duyuyormussun gibi gorun. Bu senin isin, unuttun mu?"

" Burada olmaktan hoslanmiyorum. Benim isim cizmek, senin sevgilin rolunu oynamak degil."

Jake onun elini sikica tutarak sarsti. " Sacmalama," dedi dislerinin arasindan. " Benden hoslaniyorsun ve ikimizde bunu biliyoruz. Baska sartlar altinda olsaydik ben de senden hoslanabilirdim."

Toby'nin bogazinda ofke dolu bir ses yükseldi.

Jake guluyordu. " inanamiyorum," dedi genc adam basini sallayarak.

" Sacin yine acilmis. Toplamana yardim edeyim."

" Kendim yapabilirim," dedi Toby ters ters elini onunkinden cekerek.

" Benden ne istedigini anlayamiyorum Ulrick."

" Cok basit." Jake onun elini tekrar avcunun icine almisti.

" Ben tekrar cizmeye baslayana kadar ' Heartland'i cizmeni istiyorum ilk olarak. Ikinci olarak da sadece bugun icin su insanların icinde benden hoslaniyormusun gibi davranmani istiyorum. Ancak bu sekilde Mrs. Ekdahl ve onun gibileri kendimden uzak tutabiliyorum."

" Hepsi bu mu?"

" Hemen hemen," diye omuzlarini silkti Jake. " Zaman zaman seninle yatmak istedigim de oluyor dogrusu. Dunyanin en etkileyici profiline sahipsin ve vucudun da beni eskiden gordugum anatomi derslerine goturuyor."

" Ne?" Toby'nin gozleri ofkeyle parliyordu. Soyleyecek bir sey bulamadan dehsetle etrafina bakiyordu. " Ne?" diye tekrar etti, sesinde yari ofke, yari hayal kirikligi vardi.

Jake'in cevap vermesine fırsat kalmadan tanidik bir ses duydular.

" Neler oluyor? Kizi kizdirdin mi yoksa?"

Toby basini kaldirip Cora'nin arastiran gozlerle ikisini inceledigini gorunce rahat bir nefes aldı. Cora'nin yanindaki gri sacli adam cok sevimli gorunuyordu. Toby hemen ondan hoslandigina karar verdi.

Jake gulumseyerek Cora ve Herbert Olssen'a bakti.

" Toby korku tunelinde yonunu sasirdi, birazdan duzelir."

" Oyle mi?" diye sordu Cora tek kasini kaldirarak.

" Evet," diye mirildandi Toby. " Gerçekten." Demin olanlardan kimseye bahsetmeye niyeti yoktu.

" Himm." Yasli kadin hala suphe dolu gozlerle ona bakiyordu. " Cok halsiz gorunuyorsun Toby. Bir aspirin ister misin? Ya da bir yere oturalim istersen."

Toby basini iki yana sallayarak, duygularini kontrol etmeye calisti.

" Ben iyiyim, cok tesekkur ederim."

Cora pek inanmis gorunmuyordu, fakat bu konu hakkında daha fazla konusmadi. Yasli kadin simdi buyuk bir dikkatle Jake'e bakiyordu, sanki onun icin endiseleniyordu. " Seninle bir dakika konusmak istiyorum," dedi gozlerini ondan ayirmeden. Sonra Toby ve Herbert Olssen'a dondu.

" Bize bir dakika izin verecek misiniz?"

Toby, Cora'nin Jake'in koluna girerek oradan uzaklasmasini seyretti. Herbert'le yalnız kalmislardi. Ancak genc kiz bu sevimli adamin soylediklerine kulak veremiyordu bile. Su anda tek merak ettigi Cora'nin Jake'e neler soyledigiydi. Yasli kadinin yuzundeki ifade cok ciddiye, ortada yolunda gitmeyen bir seyler oldugu kesindi. Ama Jake sanki Cora'nin soyledikleri hic de onemli degilmis gibi dinliyordu. Genc adam sikkin bir tavirle uzaklara bakiyordu.

" Neler oldugu hakkında bir fikrin var mi?" diye sordu Toby, Herbert'e donerek.

" Bir sey diyemem," diye cevap verdi adam yumusak bir sesle. " Ama Cora burada birine rasladiktan sonra bu hale geldi. Kim oldugunu bilmiyorum, belki de o doktordur. Onun bugun burada olmayacagini saniyordu."

" Doktor mu?" diye sordu Toby sasirarak. Herbert'in Hyde-Crippen'dan bahsettigini anlamisti. O adami bugun hic dusunmemis ve nerede oldugunu da hic merak etmemisti. " Nerede olmasi gerekiyordu?"

" Tam olarak bilmiyorum. Sanirim Cora'ya tibbi bir arastirma yapmak icin Lincoln'e gittigini soylemis. Ama belki de fikrini degistirmistir.Cora o adamdan hic hoslanmiyor, neden oldugunu bilmiyorum."

Cora simdi cok daha heyecanlı bir sekilde konusuyordu Jake'le. Toby onlari birakarak Herbert Olssen'la ilgilenmeye calisti. " Sen Hyde-Crippen'la tanistin mi?"

" Evet."

" Peki, biraz garip bir tip gibi gelmedi mi sana?"

" Insan olarak oldukca garipti," diye cevap verdi Herbert.

" Ama doktorlugu hakkında hic bir sey bilmiyorum."

" Aradaki fark ne? Ikisi de ayni insan."

" Iste Cora'yla ikimizin ayrildigi nokta da bu." Herbert bakislarini Cora'ya cevirmisti. " Insanlarin sadece bir tek yonlerini inceleyerek onlar hakkında genel bir yargiya varamazsin. Ama Cora'yi buna inandırmak cok zor. Bir seye inandı mi, asla fikrini degistirmiyor. Eminim sende oylesindir."

Toby kizararak ayakkabisinin ucunu sertce yere surttu. Bu adamin gozlemleri oldukca iyiydi. Bunca yil boyunca Cora'nin dikkatini uzerinde toplamayi basarmasina sasmamaliydi. Tam ona cevap verecekti ki, Jake ve Cora geri donduler.

Herbert kolunu Cora'nin omzuna atarak sicak sicak gulumsedi. Ama yasli kadinin gozleri hala Jake'in uzerindeydi. Bakislarindan bir sey okumak imkansizdi.

Jake onun kadar endiseli gorunmuyordu. " Pekala," dedi genc adam.

" Buradan ayrilmadan goruruz birbirimizi herhalde. Yemege kalirsanız, orada goruruz."

Onlardan ayrildikten sonra Jake yine kolunu Toby'nin beline doladi.

" Cora ne istiyordu?" diye sordu genc kiz merakla. " Neden bu kadar endiseli gorunuyordu?"

" Hicbir sey." Jake daha fazla bir sey soylemedi. Basini egip genc kizin yuzune bile bakmamisti.

" Hyde-Crippen burada mi?" diye sordu Toby, hic degilse yari dogal bir konuda konusabilmek icin.

" Onun nerede oldugunu bilmiyorum. Sanirim sehre gitti. Cora'dan ve senden uzak sakin bir gun gecirmek istiyordu."

" Benden mi? Neden?"

" Cunku zavalli adam senden cok etkilendi. Merak etme bunda senin bir sucun yok. O, gordugu her etekli yaratiktan etkilenebilecek bir tip. Su anda etrafta en sik gordugu sensin. Bu yuzden, fantazilerinin konusu da sen oluyorsun. Eger benle yatarsan cozulecek olan sorunlardan biri de bu. Hyde-Crippen seni ancak o zaman rahat birakir."

" Boyle konusmayi birak," dedi Toby ofkeyle.

" Seninle yatmak istemiyorum. Bu konuyu bir daha acma."

" Moranti, benim cekingen sevgilim," dedi Jake yari gulumseyerek.

" Yirminci yuzyil son bakiresi gibi konusabilirsin, ama sevismek isteyen, hatta sevismeye ihtiyaci olan bir kadin gibi opusuyorsun. Neden bu duygularinla savasiyorsun?"

Toby soguk gozlerle ona bakti. " Cunku, seninle herhangi bir iliskiyeye girecek kadar mantiksiz degilim. Sen benim patronumsun, ben de senin yaninda calisan bir isci. Hepsi bu."

Genc adam bir an susarak anlasilmaz gozlerle ona bakti.

" Belki bir olcude haklisin. Belki benimle bir ikiskiyeye girmeyecek kadar akillisin. Belki. Akilli bir kadinsin sen Moranti, hem de cok akilli."

'Eger bu kadar akilliysam, nasil hala boyle seyler hissetmeme neden olabiliyorsun?' diye dusundu Toby dizlerinin titremeye basladigini fark ederek. ' Eger ben akilliysam, neden hala buradayim?'

Genc adam sanki onun dusuncelerini okurmuscasina gulumsedi.

" Ama yine de beni istedigini saniyorum Moranti. Bunu sen de biliyorsun."

Genc kizin basini kaldirarak ona bakti. Genc adam durmadan ona kendisi hakkında neler hissettigini soyluyordu, ama kendisinin onun hakkında neler hissettigini hic soylememisti daha. Bunun nedeni acikti. Onun hakkında hicbir sey hissetmiyordu.

Toby kendine gelebilmek icin derin bir soluk aldi. Bunu yaparken bu konusmadan sikildigi havasini yaratmaya calisismisti.

" Bana bir keresinde soyledigin gibi, cok canli bir hayal gucun var. Hadi durma, ne istiyorsan onu hayal et. Verdigin ucret cok iyi oldugu icin , ben de herkesin icinde senin istedigini gibi davranacagim. Ama bunu basarabilecek kadar iyi bir aktris oldugumu sanmiyorum. Neyse , gorecegiz nasil olsa."

Genc kiz soylediklerini kanitlamak istercesine parmaklarinin ucunda yukselerek Jake'in cenesine ufak opucukler kondurdu. Genc adam basini egerek ona bakti, gozlerinde saskinlik pariltilari vardi.

" Bunu herkes gordu mu dersin?" diye sordu Toby meydan okurcasina.

" Yoksa bir daha mi yapmam gerekiyor?"

aylarca

07.11.2006 10:01

" Istersen bir daha yapabilirsin." Genc adamin sesinde ve bakislarinda ayni alayci ifade vardi.

" Hayir," dedi genc kiz gulumseyerek ve onun koluna girdi. "Istemiyorum."

Jake tek kasini kaldirarak gulumsemi. " Senin problemin Mona Lisa, ne istedigini bilmiyor olman."

Gunun geri kalan bolumunu Jake'le birlikte panayiri dolarak gecirdi Toby. Aksamustu oldugunda genc adam onun yorulduğunu fark ederek Parktaki banklardan birine oturmalarını önerdi.

Park yemyesil ve sessizdi. Hafif hafif duyulan muzik insana huzur veriyordu. Toby burada zamanin disinda yasiyormus gibi hissetti kendini. Her sey cok guzeldi.

Jake'le ikisi bir sure hic konusmadan, sessizce oturdular. Genc adam daha sonra yine onun aklindan gecenleri okumuscasına konusmaya basladi.

" Sehirlerde yasayan insanlar dunyada hala boyle yerler oldugunu unuturlar," dedi alcak sesle. " Insan kendini burada sicak bir yuvada gibi hisseder. Ulkedeki boyle yerler yasama savasi veriyorlar, biliyorsun." Genc adamin yuzundeki ifade birden ciddilesmisti. " Yuzyil sonra Zion Bluff gibi kasabalar tamamen ortadan kalkmis olacaklar belki de. Sehirler genc insanlari cekecek, sanayi ciftciligi yok edecek ve her sey bitecek. Benim burada yasamamin nedeni bu iste...Bu yasami bir sekilde kaydetmek istiyorum."

Toby basini cevirecek ona bakti.

"Diger bir neden de burayi sevmen, oyle degil mi?"

" Bazilarimiz baska turlu bir yerde yasayamaz." Sesi hala cok ciddiye.

"Kucuk bir kasabanin kendine gore zorluklari var, ama bunlar hicbir zaman sehirlerdekiyle karsilastirilamazlar. Peki sen bu kasaba hakkında ne dusunuyorsun Toby?"

" Bu kasabayi cok seviyorum. Burada kendimi...evimde gibi hissediyorum. Geldigim yerde hayat cok karisik ve hizli. Burda ise her sey cok dogal, her sey insan aklinin bas edebilecegi bir hizda ilerliyor."

Jake basini egerek birbirine kenetlenmis olan ellerine bakti.

" Peki ya benim hakkimda ne dusunuyorsun?" diye sordu onu kizdirmek istermiscesine.

" Sana soyledim," dedi toby inatla. " Bilmiyorum. Bu kasabanin en cok sevdiğim ozelligi karisik olmaması, ama sen oylesin. Anlasilmayacak kadar karmasik bir kisiligin var."

Jake sadece gulumsemekle yetindi." Hakli olabilirsin," dedi icini cekerek.

" Demin korku tunelindeyken bir kardesin oldugunu soylemistin.

Bana ondan bahsetmeyecekmisin?"

Jake'in yuzunde yine o her zamanki anlasilmaz ifade yayilmisti birden. Daha sonra basini cevirecek Toby'nin gozlerinin icine bakti. " Bir ikiz kardesim vardi...Boguldu...Birbirimize cok yakindik. Onun hakkında pek konusmam. Belki bir gun ondan bahsederim."

Sonunda genc adamin kendisine guvendigini dusununce inanilmaz bir mutluluk kapladi Toby'nin icini. " O gun ne zaman gelecek?" diye sordu yumusak bir sesle.

" Sadece bir gun. Biliyorsun Toby, belki de sana bu kadar yuklenmemin sebebi buydu. Kardesim Raynor ve benden baska ' Heartland' dunyasina giren tek insan sensin. O tipleri cizen ilk yabanci insan sensin. Kardesim olduktan sonra ' Heartland'i kimsenin dokunamayacağı kutsal bir sey olarak görmeye basladim. Sen bu kutsalligi bozuyordun sanki."

" Hala bozuyor muyum?" diye sordu genc kiz buyuk bir umutla.

Jake onun elini sikarak bakislarini gokyuzune cevirdi. " Sanirim Raynor'i memnun edebilirdin. Seni gorseydi, ' O da bizim dinyamizda yasiyor Jake,' derdi, bundan eminim."

" Sanirim, eger tanisaydim ben de onu cok severdim," dedi Toby, Jake'in yuzune dikkatle bakarak. Ama genc adam yine icine kapanmaya baslamisti, sanki soylemesi gerektiginden cok daha fazlasini soylemisti. " Bir cok insan onu severdi zaten," dedi kisaca. " Onu taniyan herkes onu severdi."

" Sen de, oyle degi mi?" diye sordu Toby supheyle. Bu konusmanin altinda yatan karanligi ve sirlari sezmisti.

" Ozellikle ben," dedi Jake sertce.

Genc kiz bu konusmanin cok ileri gittigini hissetti ve daha fazla bir sey sormadi.

Aralarindaki sessizlik uzadikca uzuyor, aralarina bir duvar oruyordu sanki. Yanlarına gelen bir grup cocugun sesleriyle bundan kurtuldular.

Cocuklar yanlarına gelerek Jake'e hikaye anlatmasi icin yalvarmaya basladilar. Genc adam sonunda kabul ettiginde hepsi de bankin cevresine cimenlerin uzerine yayildilar.

Genc adam hikayesini bitirdiginde hepsi de bir tane daha anlatmasi icin yalvardilar. Ancak Jake birden ayaga kalkti, yuzu tas kesilmisti. " Simdilik bu kadar yeter," dedi. " Baska zaman bir tane daha anlatirim." Demin buyuk bir canlilikla cikan sesi, simdi buz gibiydi. Ilerdeki agaclarla dogru yurumeye baslamisti.

Toby saskin saskin Jake'in arkasindan bakakaldi. Genc adam simdi daha yavas yuruyordu. Agaclarin yaninda duran birine dogru gidiyordu.

Bu bir kadindi, cok uzun boylu bir kadin. Toby'nin gordugu kadariyla cok guzeldi. Genc kiz Marietta Ekdahl'in guzel oldugunu dusunmustu, fakat o kiz bile bu kadinin yaninda basit kalirdi.

Kadinin uzun ve gur sari saclari insanin hemen gozune carpiyordu. Bu saclar ruzgardan dagilmis bir bicimde omuzlarına dokulmuslerdi.

' Denise,' diye dusundu Toby icinden yukselen bir kiskanclik duygusuyla. Uzun sure once kaybolan nisanli geri gelmisti.

aylarca

07.11.2006 12:18

Cora'nin gordugu kisi de oydu demek. Denise baskasiyla evlenmis olabilirdi, fakat Jake'e olan bakislarindan su anda kocasini hic mi hic dusunmedigi anlasiliyordu. Etrafinda ona dogru yuruyen o uzun boylu sarisin adamdan baska kimse yoktu.

Toby derin bir nefes aldı. Uzun boylu kadinin buyuk bir istekle beklemesine ve Jake'in ona dogru sadakatle yurumesine bakilirse, ikisi de su anda dunyada onlardan baska kimsenin olmadigini dusunuyorlardı. Genc kiz birden kendini ise yaramaz, istenmeyen bir esya gibi hissetti.

Jake onu butun gun boyunca bir yem olarak kullanmisti. Belki de bunun tek nedeni, bu sarisin kadinin orda olmasiydi. ' Yine kullanildim,' diye dusundu Toby aciyla.

Genc kiz ugradigi hayal kirikliginin verdigi mutsuzlukla oturdugu banktan kalkarak panayir yerine dogru yurumeye koyuldu. Parkin girisinde neredeyse Cora ve Herbert'le carpisiyordu. Yasla kadinin yuzunden, onun da neler olup bittigini bildigi anlasiliyordu.

Herbert önce Cora'nın, sonra da Toby'nin yüzündeki mutsuz ifadeye baktıktan sonra gözlerini Cora'nın baktığı yöne çevirdi ve orada duran Jake ve Denise'i gördü.

Jake de Denise de hiç konuşmuyorlardı. İkisi de birbirlerine bakarak öylece duruyorlardı. Aralarındaki tek hareket, Denise'in ilik yaz ruzgarında dalgalanan saçlarıydı.

"Vay, vaay," Herbert durumu anlayınca. "O da kim öyle?" Gözlerini siyah bir elbise giymiş olan sarışın kadına dikmişti.

"O bir bas belası," Cora dişlerinin arasından. "Baska bir şey değil."

"Denise'mi?" diye sordu Toby, cevabi çok iyi bildiği halde.

"Evet," dedi Cora suratını iyice asarak.

Parkin gerisinde Denise'in kolunu kaldırarak ince parmaklarıyla Jake'in cenesine dokunduğunu ve elini bir süre öylece tuttuğunu gördüler.

Jake yavaşca elini kaldırarak sarışın kadının yüzüne dşmş olan bir tutam saci oksarcasına geri itti. Sanki o güzel yuzu daha iyi görmek istiyormuşcasına o saci bir süre öyle geride tuttu. Bu hareket Toby'nin kalbine bıçak gibi saplanmıştı... genç adam zaman zaman ona da yapardı.

"Onun yıllar önce evlendiğini duymuştum," dedi Herbert.

"O zaman neden hala Jake'e öyle bakıyor?"

"Bir zamanlar nisanlıydılar, unuttun mu?" dedi Cora kısaca. "Bilmem gerekirdi... işler bir kere kötü gitmeye başladı mı hep öyle devam eder."

Önce kaza şimdi de bu. Baltimore'dan gelen o mektupları, gece yarısı çıkan o telefonları merak ederdim hep. Sanırım o doktordan baktı ve Jake'e donmeye karar verdi.

Demek Jake bu yüzden evde gece yarısına kadar dolanıyordu. Basındaki sorunlar yetmiyormuş gibi, şimdi bir de Denise'i düşünüyor."

"Ama Cora..." diye söze başladı Herbert.

"Hiçbir şeyden emin değilsin ki..."

"Boyle bir kasabada başka ne yapabilir ki o kadın?" diye ısrar etti Cora inatla. Meydan okuyan bakışlarını sevgilisine çevirmişti.

"Jake'e nasıl baktığını görmüyor musun? Neredeyse gözleriyle yiyecek onu."

Toby ağaçların bulunduğu tarafa dondu. Cora'nın söylediklerini görmek istemiyordu.

"Hey," dedi Herbert onları neselendirmeye çalışarak. "Koronun konserine ve akşam yemeğinin başlamasına çok az kaldı. Gidip kendimize orada güzel bir yer kapalım, ne dersiniz kızlar?"

BOLUM DOKUZ.....

Toby, kayitsiz gozlerle etrafi suzdu ve gumus kolyesiyle oynamaya basladi. Gozleri aksamustu ruzgariyla hisirdayan agaclarla takilmisti. Kilisenin cimenliginin ustundeki masalardan birinde Cora ve Herbert ile oturuyorlardi.

Kilisenin basamaklari uzerindeki kora elemanlari, beyaz bluz ve gomlekler giymislerdi. Kucuk bir kasabanin canliligiydi bu. Toby kendini cok yalnız hissetti ve birdenbire kendi mutsuz dunyasina daldi.

Cora, kendini oldugundan daha iyi gosteremeye calisan bir ses tonuyla,
" Eger hayatini berbat etmek istiyorsa, yeterince buyudu, ayrıca beni hic ilgilendirmiyor. Niye uzuleyim ki?" diye soylendi.

" Dogru," diyerek Cora'ya katildigini belirtti Herbert, sempatik bir tavirla.

" Burasi ozgur bir ulke," diye devam etti Cora, " Istedigi insanla birlikte olabilir. Kesinlikle benim derdim degil." Sesi biraz onceki guvenini kaybetmisti.

Bir an sonra, omzunda samimi bir el hissetti Toby. Butun vucudu kasilmisti. Jake hemen arkalarinda duruyordu.

" Bu sefer bensiz yiyorsunuz," dedi genc adam gulerek. " Benim kiz arkadasimi da calmayin..." Toby'nin saclariyla biraz daha oynayip bir sandalyeye oturdu.

" Bekleyecektik," dedi Cora. " Ama mesgul gibiydin."

" Denise" mi kasediyorsun? Onun burada oldugunu biliyordun," diye soylendi Jake. " Onu ilk sen gordun. Insan burada nasil yiyecek bir seyler bulur?"

Toby duygusuzca, " Bunu alabilirsin," dedi dokunulmamis tabagini iterek. " Demin anladim, ac degilim."

" Tesekkurler," dedi genc adam. " Acliktan oluyorum. Cora, lutfen suratindaki su ifadeyi sil, Denise'le konusmalıydım. Buyukannesine, Yankton'a gidiyormus."

Cora masumca, " Demek bir bucek saatligine buraya ugramis. Kocasi nerede? Yoksa ondan vaz mi gecmis?"

Genc adam ona masmavi gozleriyle baktiktan sonra yavasca gulumsedi.

" Zannediyorum eski kocasi demek istiyorsun. Hala Baltimore'daymis, aralarindaki her sey bitmis."

" Oyle oldugunu anlamistim zaten," dedi Cora,

" Baltimore'den gelen mektuplar, gece gec saatlerde edilen telefonlar..."

Jake sakince, " Benim telefonlarim ve ozel mektuplarimla ilgilenmemelisin," diyerek tavuktan bir parca daha aldı. Kendinden tamamen emin bir insanin havasi vardi ustunde.

" Senin telefon konusmalarin, mektuplarin beni hic ilgilendirmiyor," dedi Cora. " Ben de tam Herbert 'e o kadinla ne yaparsan yap beni hic ilgilendirmedigini soyluyordum."

" Evet bana tekrar tekrar soyledi bunu," diye dogruladi adam.

" Guzel," dedi Jake. " Eger gelip bizimle kalirsa sizi rahatsiz etmeyiz demek."

Toby hafifce irkildi. ' Nicin kendini bu kadar uzuntulu hissediyorsun kucuk aptal?' diye sordu kendisine. ' Cora seni Denise hakkında cok uzun zaman once uyarmisti, ayrıca o seni dusunmuyor bile.'

" Ne beni rahatsız etmez?" diye sordu Cora sessizce.

Jake, ev coreklerinden bir parça daha aldı. " Sadece gelirse dedim. Aslında bir arkadaşlık ve kibarlık tanricası olacağını biliyorum, değil mi Herbert?"

" Kibar olmak zorunda olduğum kimseye karşı kibar olamam ben," dedi Cora. " Hele eski bir haine karşı."

" Birakta o hainle ben ilgileneyim," dedi Jake sükûçka.

" Evet," dedi Herbert ve Cora'nın sırtını hafifçe oksadı.

" Haydi Miss Whitevater, zannediyorum bir yuruyuse ihtiyacımız var."

" Ama Herbert," diyen Cora'nın sesinde hafif bir itiraz tonu vardı.

" Cora, sadece bir yuruyus," diye tekrarladi Herbert."

" Peki," diye kabul etti Cora.

" Tanrıya şukur buralarda aklıbasında bir adam var."

Jake patetes salatasına uzanırken, " Herbert çok anlayışlı biri... Cora ne zaman sinirlense, onunla yuruyup, konuşuyor. Çok şukur ki yurumeyi seviyor ve Cora'ya asik," dedi.

" Cora çok şanslı." Toby düşünceliydi.

" Senin neyin var, Mona Lisa? En az Cora kadar asik suratlısın, sakın bana kiskançlık deme. Zavallı kalbim kırılabilir."

" Bir dağ ne kadar kırılırsa, kalbin de o kadar kırılabilir," dedi Toby

" Ayrıca ben kiskanç değilim ve su anda kiskanmam gereken bir şey olduğunu da sanmıyorum."

" Olabilir, ama biliyorsun bazı şeyleri sezebiliyorum."

" Sanırım," dedi genç kız sükûçka. " Yemegini bitirdiğinde eve donsem iyi olacak." daha sonra, oc alma isteğiyle dolu bir sesle ekledi.

" Tikinmani bitirdiğinde demek istedim!"

Genç adam sanki kendisini çok sevindiren bir şey duymuş gibi,

" Bende geri donecektim zaten," dedi. " karanlık basmadan Tango'nun ahirinde olmak istiyorum." Sonra devam etti. " Ben tikinmiyorum, bir kus kadar güzel ve nazik, yemek yiyorum."

" Dev bir timsah gibi!" Toby iyice ofkelenmişti.

aylarca

08.11.2006 11:58

Jake gülerek, " Çok kiskançsın. Cora'nın söylediklerine çok kulak asıyorsun, ama bu senin problemin. Zaten başlangıçtan itibaren böyleydi. Şimdi de Denise olayını dert ediniyorsun..."

" Ben kiskanç değilim, ayrıca bir parça olsun dert edinmiyorum o olayı."

Biraz bile dert etmiyor musun?" Bir süre bakıştıktan sonra Jake sessizce yemegini bitirdi. " Haydi artık eve

gidelim...”

Kisaca, “ iyi,” dedi genc kiz. O vahsi bakisli atin oldugu yere ugramak bile istemiyordu, ancak su anda en buyuk istegi eve donmek ve yalnız kalmakti.

Tango'nun icinde oldugu, citlerle cevrili alana vardiklarinda, atin durdurulamaz bir sekilde kosturdugunu gorduler. Tango'nun kuvvetli ve dayanilmaz bir goruntusu vardi, tipki sahibi gibi.

Birden gene kukuk bir cocuk grubu etraflarini sardi.

“ Onu eve mi gotureceksiniz?” diye sordu kizil sacli cocuk.

“ Hic numara gosteremeyecek misiniz?”

“ Her zaman gosterirdiniz,” diye ekledi minik bir kiz.

Cocuklar birden oyle bir bagirmaya basladilar ki, Toby kendini issiz bir ormanda vahsilerle cevrelenmis gibi hissetti.

“ Belki kukuk bir seyler gosterebiliriz,” dedi Jake, Toby'ye bir goz atarak. “ Tango da bir seyler yapmak istiyor. Bir kac dakika bekleyebilir misin?”

“ Tabii,” diye cevap verdi genc kiz. Jake'in gemi tutmak icin sakat elini kullandigini gorunce bir an panige kapildi ve “ Ne yapiyorsun?” diye bagirdi.

“ Tango'nun bu hareketi ancak bu taraftan yapilabilir,” diye acikladi Jake. “ Su dugumu atmama yardim eder misin?”

Toby onun yardim istemekten nefret ettigini biliyordu. Hemen, hicbir sey demeden yanina giderek atilacak dugume yardim etti. “ Bunu yapacagina emin misin?” dedi endiseli bir sekilde.

“ Bunu her sene rodeolarda yapariz, ama hic sol elle yapmamistim.”

Toby, genc adamin sesini hic begenmemisti icinde buyuk bir sikinti vardi. “ Jake...” diye lafa baslamak istedi, ancak gerisini getiremedi.

Genc adamin yuzunde etrafindakileri korkutan bir ifade vardi. Tam anlamiyla konsantre olmus bir durumdaydi.

“ Herkes geriye,” diye emretti Jake. “ Ata sinyal verdigim anda tam bir cilgin olur. Bana on metreden cok yaklasan birini gordugum anda dururum, anlastik mi?”

Cocuklar, bir cok yetiskin insanin bile yapamayacagi bir ciddiyetle geriye cekildiler ve sustular. Tek bir cit bile cikmiyordu. Yalnızca Toby yerinden kiptadamamisti. Gozleri alev alev yanan bu yaman gorunuslu at, sicrarken ona bir zarar verir miydi?

Uc adim daha yaklasti. “ Hayir,” dedi.

“ Lutfen Jake, lutfen yapma.” Sesi titriyordu.

“ Ben ne yaptigimi biliyorum Toby.”

Genc adam kiza, alay ve hosnutsuzlukla dolu bir bakis firlatmisti.

“ Lutfen, lutfen,” diye tekrar etti genc kiz. “ Bunu yapmana hic gerek yok.” Genc kiz ısrarlarini surduruyordu.

Jake'in ellerini tutarak,
" Seni tekrar yaralayabilir. Lutfen ona bu sansi verme."

" Haydi Toby uzaklas lutfen." Genc adamin sesi emredici bir tondaydi, gozleri garip bir ifadeyle kizin gozlerinin ustunde kilitlenmis gibiydi.

" Hayir her sey boyle baslamisti, unuttun mu?"

" O zaman degisikti. Hic beklenmedik bir olaydi o. Simdi iyiyim geri cekil."

" Hayir, eger olmak istiyorsan ben de seninle birlikte olacagim. Bunu yapmani seyredemem."

Atin egerine siki siki yapisti genc kiz.

Jake arkasini dondu ve egere cikmak icin bir hareket yapti.

" Artik cok oluyorum, bunu soylemek istiyorsun degil mi?"

Toby, basini salladi, nefes alip vermesi iyice hizlanmisti.

" Buna inanamiyorum," dedi genc adam. " Birsinin eglencesine engel olmak icin bu kadar kararlilik... Bir de bana hep cozulmesi imkansiz kisilikte birisi oldugumu soylersin."

Soylediklerine hicbir cevap alamadi. Genc kiz oylece duruyordu.

" Beni op ve tekrar lutfen de. Belki senin icin bir seyler yapabilirim."

Genc kizi bilinmeyen bir kuvvet ona dogru itti. Jake, hafifce basini egerek kizin dudaklarina kisa, ancak etkileyici bir opucuk kondurdu. Genc kizin biraz once bir kelebegen kanatlari gibi carpan kalbi sanki durmustu.

Genc adam , genc kizi bir kez daha optu, ama bu seferki sicak ve daha sevgi doluydu.

" Simdi," dedi. " Benim icin endiselendigini soyle, benim icin cildirabilecegini..."

Genc kizin gozlerinin icine bir kez daha bakti ve " Soyle," dedi. Sesi her zamanki gibi kararli ve kendinden emindi.

" Tamam." Derin bir nefes alan Toby devam etti: " Senin icin, yaptigin her hareket icin endiseleniyorum. Sadece sana kotu bir sey olabilecegini dusunmek bile beni cilgina ceviriyor. Lutfen yapma bunu , lutfen..."

" Bu simdiye dek duydugum muziklerin en guzeli," dedi Jake ve sonra cocuklara donerek, " Bayanin duygularini kiramam cocuklar.

Su anda belki hicbiriniz beni anlayamiyorsunuz, ancak inanin bana bir gun hepiniz anlayacaksınız," diye gulumsedi.

Daha sonra kizil sacli bir cocugun kafasini oksayarak, " Zannediyorum, bugun size iyi bir gosteri yapamadim. Ancak onumuzdeki yil size oyle bir sov yapacagim ki, hicbir zaman unutamayacaksınız, ancak o zamana kadar bu genc ve guzel bayani mutlu etmem lazim."

Toby'ye uzun uzun baktiktan sonra, ellerini sikica tuttu.

" Haydi Mona Lisa, eve gidelim," diyerek onu ata, kendi arkasina bindirdi.

Genc kiz, onun her soyledigini yapmaya hazirdi.Kulagina dudaklarini yaklastirdi, ancak hicbir sey soyleyemedi.

Jake ondan yana dondu ve " Ellerini belime sikica dola," dedi. Toby soylenei yapti.

Biraz oteye baktiginda, yolun obur tarafinda Denise'i gordu, ipek kadar guzel saclari bembeyaz yuzunun bir kismini ortmustu.

Gozlerinden nefretle karisik su cumleler okunuyordu. ' Sen dusmansin, evet dusman. Beni incitmek icin kullanılan birisin sen.' Kadinin gozlerindeki nefret her saniye artiyordu.

Toby bir an, kullanildigini hissetti. Jake'in oc alma duygularindan ve oyunlarindan sikilmisti artik. Ona bu kadar baglanmamis olmak isterdi. Dudaklarinda aci bir gulumseme belirdi. Onunla nasil da dalga gecmisti bu adam? Gozleri tekrar Denise'in suratina takildi.

" Evet, Mona Lisa," dedi genc adam gulerek. " Umarim memnun olmusundur. Ancak ne olursa olsun bana bir sey olmazdi. Tango'nun yapacagi her hareketi onceden tahmin edebilirim. Butun kontrol bendedir. Ancak seni memnun etmek icin icimden durdurulamaz bir istek geldi, umarim memnunsundur."

Genc kadin elleri adamin beline sarili olarak donmus gibi kalakaldi.
Bu soyleneielerin inanilmaz bir yalan oldugunu biliyordu.

" Gercekten cok etkilendim, benim icin gercekten endiselendigim icin yani."

" Kendine o kadar cok pay cikartma eger olursen maasimi kim odeyecek? Ben sadece bunu dusunmustum."

" O siyah etkileyici gozlerin oyle demiyorlar ama. Kolay bir basari kazanmanin tadini cikariyorsundur herhalde."

" Kendini bu vahsi hayvanin sirtinda sallanmaya birakmak yapabilecegin en aptalca sey olurdu herhalde."

" Bu kesinlikle soz konusu olamaz! On iki yasimdan beri bu isi yaparim... Erkek kardesim ve ben karikatürçü olmadan önce rodeocu olmak isterdik... Yakınlardaki bir çiftliğe gider, attan ve inekten dusme denemeleri yapardik.

" Sanirim kolunu da boyle yaralamissindir," dedi Toby.

" Hayir, yaniliyorsun Toby. Bir yilan Tango'yu korkuttu. O da kisneyerek saha kalkti. Kimsenin sucu yoktu bunda."

" Birazcik duygusu olan herkes bu vahsi bakisli hayvanin ustune binmez..."

" Yasam bazi seylerden korkmak icin cok kisa," dedi Jake.

" Yani bunu gene deneyecek misin? diye sordu Toby korku dolu gozlerle.

Genc adam, Tango'nun yelesini oksamaya basladi. Sanki ikisi ayni varliktilar.

" Ben icimden gelen her seyi yaparim. Sana kac defa soyledim, yaptiklarimdan dolayi beni suclama ve elestirme. Sadece icinde olum korkusu tasidigin icin bir isi yapmaktan kacinmak tam bir iki yuzluluktur bana gore."

Daha sonra Tango'nun yularindan tuttu, atin adimlari yolun kara renkli topragini havalandiriyordu. Serin

ruzgar bu tozlari etrafa dagitiyordu.

' Ne demek istedi?' diye dusundu genc kiz. Yoksa onun firsatlari degerlendirmekten korktugunu mu ima etmistisi?

Bu dusunceler icinde eve giren Toby, tek bir soz bile soylemeden merdivenlerden cikip yavasca odasinin kapisini acti. Yalniz olmak istiyor, ancak kendi odasinda bile kendini tamamiyla yalniz hissedemiyordu.

Jake sanki kalbine hicbir zaman atamayacagi bir sekilde girmisti. Onu sevdigini hissediyor, ancak sevgisinin karsiligi olmadigini ve sadece kullanildigini da ayni sekilde biliyordu. Ondan nefret etmek istiyor, bunu da tam anlamiyla basaramiyordu.

Once ayakkabilarini, sonra elbiselerini cikardi. Butun vucudunu urperten soguk suyun altina girdi. Dus alirken vucudundan ve aklinin her kosesinden bu gunun butun kirintilarini atmak istiyordu. Bugun onun icin unutulmasi gereken bir gundu.

Dustan ciktikten sonra ustune yesil bir sort ve tisort giydi. Aynada kendine baktiginda daginik saclariyla Denise'e benzedigini gordu.

' Hic kimse ve hicbir sey beni o kadina benzetemez' diye dusundu. Tuvalet masasinin ustunden aldigi yesil renkli bir tokayla saclarini siki siki topladi.

Sonra masasinin ustundeki dosyasini eline alip yataginin ustune uzandi.

Dosyasinin icinden, ' Tafyy' adini verdigi cizgi dizisini cikartti, bir kac dakika daha cizmeye devam etti. Birden kendine ' Ne yapiorum ben?' dedi. Onunde duran, cizgi roman, icindeki tipler cok sacma sapan, cok cocukcaydi. Kagitlari yirtip atmamak icin dosyayi firlatip atti.

Tam o sirada kapisinin vuruldugunu duydu. gelen Jake'ti.

" Git uzaklas buradan," diye bagirdi.

" Biliyorsun Mona Lisa," dedi Jake. " Kasabaya geri donmeliyiz."

" Hayir , ben gelmeyecegim."

" Haydi, ne oldu sana yine?"

" Biliyorsun senden baska ugrasmam gereken islerim de var."

" Sana disari cik diyorum..."

Toby, tam kapiyi kilitlemeye giderken Jake kapiyi hizla acti.

Bir an ikisi de birbirlerine bakakaldilar.

aylarca

08.11.2006 20:05

Jake yeni dus almisti, ustunde beyaz ipekli bir gomlek, dar bir blucin ve ayaklarinda da timsah derisinden uzun kovboy cizmeleri vardi, Saclari nemli ve parlakti.

Kalbi gene hizli hizli atmaya baslayan Toby kendini toplamaya calisarak, " Bu aksam, gelmek istemiyorum," dedi.

" Nicin, hem niye boyle giyindin? Gitmemiz gerektiğini biliyorsun."

" Sana az once gelmeyeceğimi soyledim," dedi genc kiz sinirli, ancak cekingen bir sesle.

Tartismalari bir sure daha devam etti. O sirada Jake'in gozu yerdeki dosyaya takildi.

" Bu ne?"

Toby cizimleri saklamak ister gibi bir hareketle, " Hicbir sey," dedi.

" O kadar onemli seyler degil. Gerçekten onemli degil."

" Haydi Toby cocukluk yapma..." diyen Jake. Toby'nin itirazlarina karsin, nazikce dosyayi aldı, icindekileri cikartti...

Toby defteri almak icin kendine iyice yaklasmis olan Jake'den uzaklasarak, " Cok kotuler, gerçekten hepsi de degersiz seyler. Ne soyleyeceğini biliyorum, lutfen geri ver onlari," diye yalvardi.

Jake, cizimleri karistirmaya devam ederken Toby'yi duymamazliktan geliyordu. Genc kiz ise, dosyasini kendisine vermesi icin adeta yalvarmaktaydi.

" Lutfen Jake, cocukca seyler onlar. Neler soyleyeceğini biliyorum... Nasil olsa begenmeyeceksin, bakmaya hic luzum yok..."

" Gerçekten de," dedi Jake. " Hicbir degerleri yok, cocukca seyler... Bunlari aciklamak istermisin?" dedi sonra kafasini sallayarak.

" Aciklanacak bir sey yok, sadece lisedeyken yaptığım bazi cizimler. ' Taffy' adinda bir cizgi dizi. Bir cok yayinevi tarafından reddedildi. Dusunduklerini soylemene gerek yok..."

" Dogru," diye tekrar etti genc adam. " Cok kotu, en kotuden kotu."

Genc kiz, onun bunlari soyleyeceğini biliyordu, ancak gene de kendini cok incinmis hissetti. Cunku bunlari sevdiği adam soyluyordu. Onu bugün defalarca yaralamisti ve incitmeye devam ediyordu. Toby yatagin ustunde bir tas gibi kimildamaksizin oturmaya devam etti.

" Bunlari senin yaptigina inanamiyorum..."

" Tatmin oldun mu?" dedi sertce genc kiz. " Iste ustunlugunu gosterme icin bir yol daha." Sanki o an butun dunyasi yikilmisti.

" Sacmalama, tabii ki hoslanmadim bu isten, sadece hayal kirikligina ugradim. Nicin zamanini boyle bir copluk icin harciyorsun? ' Taffy'..."

" Bu kadar da kotu oldugunu zannetmiyordum," dedi soguk bir ses tonuyla genc kiz. Jake'in elestirileri onu cok incitmisti.

" Kisilikler korku film kahramanlari gibi, esprilerde hicbir incelik yok, ilk yapilan cizgi romanlar bile bundan iyidir..."

" Tamam, soyle daha neler dusunuyorsun? Soyle! Sana bunlari elestirmen icin ben vermedim. Tamam, bu

konuda benden iyisin."

" Soylemek istedigim su! Bunlardan cok daha iyisini yapabilirsin. Nicin kendinle yarismiyorsun? Nicin yetenegini tam anlamıyla kullanmayı denemiyorsun?"

" Cunku yetenegin yok, cunku yaratamıyorum, sadece kopya edebiliyorum. Baskalari neler yapıyorsa ben de onu kopya edip, onlari izliyorum. Siradan bir insanım ben, boyle olmak icin dogmusum, boyle kalacagima da eminim..."

" Eger boyle olduguna inanıyorsan, hic mesele yok," dedi genc adam kizginlik dolu bir sesle. " Yetenegini hicbir zaman kullanma! Her zaman en dipte kalmaya mahkum hisset kendini, her zaman bir kole gibi gor..."

" Toby, elindeki kursun kalemi kirarak, " Lutfen terk eder misin odami?" dedi yumusak, ama titreyen bir sesle. Gozleri hafifce yasarmisti.

" Hayir," diyerek omuz silkti genc adam. Genc kizin elinden, kalemin kirik parcalarini aldi ve yere firlatti.

" Senin derdin ne biliyor musun? En kucuk seyden bile ofkeye kapiliyorsun... ' Taffy' ile ilgili her seyi zaten biliyordun. Ben onlari gorsem de bir sey fark etmeyecekti. Ayrica kendini bu kadar uzgun hissetmen icin bir neden yok."

" Eger sen gitmezsen, ben gidecegim," dedi genc kiz yavasca yataktan dogrularak. Ancak genc adamin kuvvetli kollari onu tutarak yataga geri itti. Toby kendini gene yatakta bulmustu. " Lutfen beni yalnız bırak misin?" Gozleri mutsuzlukla doluydu. Bu defa gozyaslarinin akmasına engel olamadi.

" Toby," dedi Jake sertce. " Aglama, sana soylemek istedigim sadece kapasiteni tam anlamıyla kullanmadigin. Gerçekten cok yeteneklisin, bu sana Tanrının bir lutfu, bunu yadsima. Cok zeki oldugun da ayrı bir gercek. Ve hirs... Zannediyorum ki simdiye dek gordugum en buyuk hirs seninki... Bazi seylerden suphen bile olmaması lazim."

Bu yakisikli ve kendinden emin surati gormemek icin gozlerini kapadi genc kiz. Kendini cok zayif hissediyor, bundan dolayi kendinden nefret ediyordu, gozlerinden bir damla yas daha suzuldu...

Yumusak bir sesin adini fisildadigini duyarak tekrar kendine geldi.

" Soyle yanlis olan ne? Seni incitmek istemiyorum, sana verebildigimin en iyisini vermek, elimden geldigince yardım etmek istiyorum. Biliyorum sana karsi bazen bilerek, bazen bilmeyerek sert davraniyorum. Ancak inan hep senin iyiligin icin. Cunku sen her seyın en iyisine layiksin."

Genc kiz cevap vermek istedi, ancak veremedi, sadece pembe yanagından asagi bir damla yas daha akti.

" Lutfen," dedi Jake. " Lutfen aglama." Parmaginın ucuyla yavasca gozyasini sildi. " Mutsuz olma, bugun seni mutsuz gormekten nefret ettigimi Tango'nun ahirinda anladim. Belki de sen ve Cora haklisiniz, belki bundan sonra bir mucize olmayacak, ama bir yolunu bulup yeniden cizmeye baslayincaya kadar sana ihtiyacim var."

" Kimseye ihtiyacin yok senin," diyerek dudaklarinin titremesinin belli olmaması icin elleriyle dudaklarini kapatti Toby. " Bana da..."

" Sana ihtiyacim var," diye fisildadi genc adam. " En basta anlastigimizdan daha cok ihtiyacim olacak sana. Altı ay, Dokuz ay, belki de bir yıl. Benimle Havaii'ye gelmen gerekecek. Belki o zaman cok iyi iki arkadas olabiliriz... Belki de sevgili. Seni istiyorum Toby, hem de baslangictan beri."

" Nasil sevgili olabiliriz ki?" diye sertce karsilik verdi genc kiz.

" Sen beni, ben seni sevmedikten sonra..."

" 'Sevgi' sadece bir sozcuk," dedi Jake parmagini Toby'nin yanaginda dolastirarak.

" Benim icin degil ama." Toby genc adamin dokunuslarindan oturu duydugu iskenceyi belli etmemek icin basini obur tarafa cevirdi.

" Sen zaten atlarla buyuk bir ask icindesin, ben de senin birlikte oldugun atlardan veya kadınlardan biri olmak istemiyorum. Daha kac tanesine ihtiyac duyuyorsun, soyley misin...Kac at ve kac kadin daha?"

" Bir tane, su anda inan bir tane, o da zaten su anda yanimda.

Genc adam dudaklarini, onun dudaklarina dogru yaklastirdi. Ancak soyledigi en son laf Toby'nin icine bir zehir gibi akmis ve donup kalmasina neden olmustu.

Su anda yalnız bir tek kadına ihtiyacı vardı! Bu sabah Toby, ogleyin Denise, akşam Toby, yarın gene Denise. Su anda kendisinden ne istedigini biliyordu onun. Kuvvetini onun ustunde kullanmak istiyordu. Denise'den de her zaman elde ettigi buydu genc adamin.Bu, onun en buyuk ilacıydı ve simdi de bunu kendisinden almak istiyordu.

Dudakları su anda birbirine çok yakındı, onun ilik nefesini hissedebiliyordu Toby.

Butun kadınlari kullanabilecegini, butun kadınlar icin dayanılmaz oldugunu zannediyorsun degil mi?" diye sordu asit gibi yakan bir sesle.

" Bu simdiye dek bana soylene en kotu sozi!" Sesi olumcul bir tondaydı. " Hele senin gibi birinden bunu hic beklemezdim Moranti..."

Toby, kaya gibi saglam hissediyordu kendini.

" Belki de bu, insanlari iyi tanimadigin icindir,' diye cevap verdi.

" Onlari nasıl kullanılacagini, onlara neyin etkileyici gelecegini çok iyi biliyorsun ama."

Jake bir sandalyeye oturdu. Yuzunde alayci bir gulumsemeyle, " Niye bu sacmalamalarını çizgi romaninin icine almıyorsun, bence o zaman çok daha komik olur, çok tutulur..." dedi.

" Sen de niye kasabaya gidip ucuz numaralarına aldanacak kolay kadınlar aramıyorsun? Belki benim hoslanmadığım numaralardan oburleri hoslanır."

" Evet gerçekten de oburleri hoslanıyor, bazıları, mesela istesem su anda birine gidebilirim. Ama ben bu akşam seninle olmak istedim.

Bu bir delilikti biliyorum, ama ilk deliligim degil."

' Tabii,' diye dusundu genc kiz. ' Denise simdi onu bir yerlerde bekliyordur.'

" Studyoda gorusuruz, çizgi romanin hakkında soylediklerimi kulak arkasi etme, gerçekten yetenegin var. ancak sende eksik olan tek sey cesaret, hayatında ve çizimlerinde..."

aylarca

09.11.2006 11:13

BOLUM ON.....

Ertesi sabah, evdeki hava cok gergindi. Toby en guzel beyaz elbisesini giydi ve arabasina atlayip yola cikti.

iki saatlik bir araba yolculugundan sonra Omaha'ya vardi. Gunun buyuk bolumunu Joslyn Sanat Galerisi'nde gecirdi. ilk Amerikalilarin yerlestigi yerleri gosteren haritalarin ve unlu ressamilarin tablolarinin bulundugu bolumleri gezdi.

Sanat galerisini gezerken anladı ki, bir sanatciyi unutmak icin gidilecek en son yer bir sanat galerisiydi.

Eve donduqunde saat gecenin ikisiydi. Odasina giderken , oturma odasinda uyuyan Cora'yi istemeden uyandirmisti.

" Nerlerdeydin?" diye sordu Cora. " Butun ev halki seni merak etmekten cilgina dondu. Bizi terk ettin diye korktum. New Jersey'e dondugunu sandim. Hyde-Crippen gitti..."

" Gitti mi? Hala donmedi mi yani?" diye sasirarak sordu genc kiz.

" Bugun Jake'in kolunu alcidan cikardi ve sonuc bildigimiz gibi oldu. Onu suclamiyorum. Artik daha fazla kimseyi kandiramayacagini anladı. Jake'in elinde hicbir his, hicbir hareket yok Toby."

Toby, hicbir sey soyleyemedi, sadece basini salladi. Hyde-Crippen hicbir mucize gerceklestirememisti. Eger Jake tekrar cizmek istiyorsa sol elini kullanmasini ogrenmesi gerekecekti. Tipki bir cocuk gibi her seye yeniden baslamasi gerekiyordu.

" Jake bunu biliyor mu?" diye sordu.

" Tahmin etmistir sanirim. Onu taniyorsun, hicbir seyini acik etmez."

Uzun bir sessizlik oldu iki kadin arasinda. Oturma odasindaki saat ugultulu bir sekilde caldi. Toby kazayi duydugu ilk gunu hatirlamisti.

" Sana soylemek istedigim bir sey daha var Toby. Dun gece Denise geldi. Ne kadar kalacagini bilmiyorum, ancak yaninda cok esyasi var. En azindan uc kadina yetecek kadar cok esya."

Bu aciklama Toby'yi yikmisti. Demek o buradaydi, onunla ayni cati altinda. Birden ustunde buyuk bir yorgunluk hissetti.

Cora devam etti. " Jake icin dondu. Evet onun icin. Her zaman onun evlenmesini, mutlu bir yuva kurmasını istedim, ama Denise'le degil.

Tamam cok guzel bir kadin, ama o kadar iste. Guzelliginden baska hicbir seyi olmayan bir insancik. Ancak Jake ona karsi soylenecek hicbir lafa tahammul edemez, bilmiyorum niye, ancak soyleyemez..."

Toby suskundu. Cora ona bakti ve gulumseyerek, " Biliyor musun, belki sana asik olur diye dusunmustum," dedi

" Biz birbirimize gore degiliz," dedi alcak bir sesle Toby.

Bu soyledigi dogruydu. Ancak Cora'ya ne kadar mutsuz oldugunu yine de soyleyemiyordu. Havanin karanligi icinde yildizlar parlamaya devam ediyor, ancak hicbirisi Toby'nin mutsuzluguna bir care bulamiyordu.

" Dun sana karsi hareketleri gercekten cok kotuydu... Denise'in sana dusmanca bakislarini da gordum. O kadin gercekten hasta, tam bir hasta. Kiskancliktan cildirmis bir hali vardi, ancak Jake'in bunu oc almak icin

yaptigini zannedmiyorum. Eskiden olsa belki, ancak o zamandan bu zamana degisen her sey onu da iyi yonde degistirdi."

" Bu sekilde olaylar eminim herkesi degistirirdi."

" Bu gece disarda oturup konustular, sadece konustular. Jake hala cok soguk gibi gozukuyor, ancak o kadin onu kendisine geri dondurmeye calisiyor. Ben de bunu gormek istemiyorum."

Bu sozler Toby'nin kalbini dondurmustu. Ancak gene de kendine hakim olmaya calisiyor, Cora'ya bir sey belli etmek istemiyordu.

" Simdi yapmani istedigim sey gidip yatman Cora. Uykusuz kalmak hic kimseye yardim etmez. Ne ona, ne de bana."

" Herbert de oyle soylemistir. Her zamanki gibi hakliydi."

Toby, yatagina uzandıktan sonra hangi haberin kendisini daha cok uzdugune karar veremedi. Denise'in su anda onunla ayni evde olmasi mi, yoksa Jake'in elini kullanamayacak olusu mu? Bir zaman sonra genc kiz uykuya daldi, belki de ruyasinda Jake ile birlikteydi.

Pazar sabahi evin ustunde sanki bir ugunsuzluk bulutu vardi, kimsenin yuzu gulmuyordu. Jake, hepsinden daha kotuydu. Korkunc gozukuyordu. Mavi gozleri golgeliydi, sol eliyle hic durmadan sag koluna masaj yapiyordu, sanki boylece sakat kolunu canlandiracagina inaniyordu.

Ogle yemegi zamani, Toby ile Cora mutfakta yemeklerini yerlerken, Jake her zamanki gibi Hyde-Crippen'la birlikte terapi seansina gitti.

Daha sonra asagi inen Denise, kucumseyen bir edayla, yemek masasinin ustunde duran yemeklere bakti. Ustunde butun guzelligini gozler onune seren bir giysi vardi.

Kapidan, oturma odasinda oturan, Jake'e ve Hyde-Crippen'a bakti. Daha sonra, yemek masasinin bir ucuna oturup, arada sirada Toby'yi suzerek yavas yavas yemegini yemege basladi.

' Hic uzulme Denise,' diye icinden gecirdi Toby. ' Hic uzulme, onu yeniden elde edeceksin. Kim bilir belki de ettin bile.'

Denise'in saclari, etrafina platin rengi pariltilar saciyordu. Makyaji kelimenin tam anlamiyla kusursuzdu. Basindaki pahali altin tarak guzelligini tamamliyordu.

Toby, bir sure, ister istemez rakibini seyretti. Kendi ustunde eski bir tsort, solgun bir blucin ve pembe jogging ayakkabilari vardi. Tam bir komik cizgi roman kahramanina benziyorum herhalde, diye dusundu.

Cora'nin cikmasindan sonra, mutfakta yaklasik on dakika gergin bir sessizlik surdu.

" Evet," diye sessizligi ilk bozan Denise oldu.

" Demek bu evde yasayan o kucuk sey sensin, seni hatirliyorum."

" Adim Toby Moranti, Mr. Ulrick'in asistanim. Su anda bildiginiz gibi kendisi doktorla konusuyor, eger isterseniz daha rahat etmek icin odaya gecebilirsiniz."

Denise yandaki odaya gecerken Toby'nin duyabilecegi bir sesle,

" Demek Jake'in kullandigi kucuk kiz bu," diye soylendi.

Toby bir an sarsildi, " Hayir, o hic kimseyi kullanmaz," dedi yumusak bir sesle. Kendisinin bile anlayamadigi bir nedenden oturu soylemisti bu lafi. Kendisini eski bir sevgiliyi cezalandirmak icin kullanılan bir alet olarak goruyordu ve bundan nefret ediyordu gercekte.

Denise'in sozleri kulaklarinda hala cinliyordu.
' Demek onun kullandigi sensin...'

Mutfaktan cikarak studyoya dogru agir adimlarla ilerledi.

Toby , studyoda calisirken, iceriye Jake girdi. Sabah oldugundan cok daha asik suratli ve suskundu. Gozleri hala golgeliydi.

" Ne oldu?" diye sordu genc kiz.

" Bir sey yok," dedi Jake ve egilip kizin cizdiklerini aldı.

" Yanlis olan bir sey mi var? Herhangi bir sey yanlis mi cizmisim?"

" Hayir her sey mukemmel," dedi genc adam. " Cizmeye devam et."

' Niye boyle yapıyor? Nicin? Denise'in donusu yuzunden mi? Yoksa doktorun soyledikleri yuzunden mi? Yoksa her ikisinin bir karisimi mi? diye dusundu genc kiz.

Saat dokuza dogru odasına cikti. Denise'i dusunmek bile istemiyordu, ancak ruyalarinin en gizli koselerinde ona rastliyordu, ona ve belki de ilerde hayatini degistirecek olan yakisikli ve esrarengiz adama...

Sali gunu de onceki gunun felaketlerinin devamiydi.

Cora hakliydi. Doktor Jake'in kolu icin bir sey yapamayacagini anlamis ve simdi kapi disari atilma korkusuna kapilmisti. ' Kim bilir, belki de kimse bir sey yapamazdi,' diye dusundu genc kiz. Zaten son iki gundur sadece onu dusunmustu, istese bile unutamiyordu onu.

Jake, studyoya girdikten sonra, genc kizi hic gormemis gibi davranarak daktilonun basina oturdu ve sadece sol eliyle dizinin metinlerini yazmaya devam etti.

Genc adamin surati dunku halinden daha kotu gibiydi.

Ogle yemegi zamani, Jake doktorla birlikte ortadan kayboldu. Toby'den biraz sonra Denise asagiya indi.

Normal donus zamani ustunden yaklasik bir saat gecmis olmasına karsin Jake hala donmemisti. Beklemekten sikilmis olan Denise, Cora'ya donup emredici bir sesle, " Cora," dedi, " Git Jake'i bul, onu hemen simdi gormek istiyorum!"

" Doktoruyla birlikte."

O zaman git bul!"

Aralarinda gecen konusmalarin tonu sanki degdikleri yeri kesen jilet gibiydi, ikisi de birbirlerine hinc duyuyorlardı.

Tam o sirada kapi acildi ve iceriye Jake ile doktor girdiler.

Genc adam iceriyeye dogru bir kac adim atti ve Denise'in onunde durdu. Toby karsisindaki sahnenin anlayamayacagi kadar duygu yuklu oldugunu fark etmistti.

" Seninle konusmam gerek," dedi Denise. Sesi hafifce titriyordu.

" Sana ilk geldiginde soylemistim, sadece gecelerim senin olabilir. Gunduzlerim sadece bana aittir." Jake'in sesinden hic odun vermeyecegi anlasiliyordu.

Daha sonra Toby'ye donen genc adam, " Haydi Moranti," dedi tam bir patron edasiyla. " Burada pinekleyip duracagimiza studyoya gidip calisalim."

Studyoya girdikten sonra, bir sure hic konusmadilar. Ikisi de bir koseye oturup sanki bir seylerle ugrasiyormus gibi yapiyorlardi.Toby birden artik boyle durmaya dayanamayacagini anladi.

Gerçekten su sirlar cok degistin," dedi genc adama. Basini cizimlerden kaldirmadan devam etti. " Misafirine cok kaba davrandin. Seni hala bekliyordur; herhalde."

" Misafirim bekleyebilir. Eger bunu benim kabaligim olarak goruyorsa. bu kendi bilecegi is. Ayrica buralarda, tek degisen ben degilim. Sen de son gunlerde cok degistin."

Genc adam, elini hafifce Toby'nin ensesine koydu. Bu dokunusun onu ne kadar etkiledigini biliyordu.

aylarca

10.11.2006 09:36

Biz hicbir zaman arkadas olamadik, her zaman birbirimize dusman gibi davrandik. Belki ikimiz icin de en iyisi olacak sey en bastaki durumumuza donmek."

' Biz en basta neydik ki,' diye dusundu genc kiz, ' aramızda gecen hicbir sey kolay olmadı ve hicbir sey de kolay olmayacak. Burayı uzun zaman önce terk etmeliydim.'

Toby hicbir sey soylemedi. Jake onun ensesini bir sure daha oksadiktan sonra egildi ve hafifce opmeye basladi.

" Hayir," dedi genc kiz setce. Dun gece baska bir kadinla olmus bir erkekle, hem de o kadinla ayni catinin altinda birlikte olamazdi. Bu sevdiği erkek bile olsa...

" Bu oyunlardan sikildim artik," dedi genc adam.

" Sana ne istedigimi aciklayayim."

" Aciklamaların beni hic ilgilendirmiyor."

Bir anlik sessizligi, Jake bozdu.

" Iyi! Anliyorum."

Aksam yemeginden sonra, Toby ile Cora buyuk bir fincan kahve ile brendi ictiler.

Jake, Denise ile kendisine bir oyun oynuyor gibiydi. Bir insan gerçekten bu kadar kararsiz olabilir miydi?

Cora, bugun Jake'e isten ayrilmak istedigini Herbert'le evlenmeye karar verdigini soylemistti.

" Cora," dedi Toby. " Jake'in butun islerini sen yapiyorsun, degil mi."

" Evet, hesaplarini, kucuk islerinin duzenlenmesini... Ancak baska bir yardimci da bulabilir... Bu pek zor olmasa gerek."

" Ama onu butun butun terk etmiyorsun, oyle degil mi?"

" Onun icin endiselenmene gerek yok, bence kendin icin endiselenmen lazim."

" Kendim icin mi?..."

" Gerçekten de sana cok alisti, sana ihtiyaci var. Ancak zannediyorum ki, ben gittikten sonra burada kalman dogru olmaz."

" Dogru," diye yanitladi Toby.

" Baska bir problem de Denise.Eger hepten geri donerse, seni etrafinda gormek istemeyecektir. Ne soylemek istedigimi anladin mi?"

" Eger oyle bir sey olursa, yeni bir ev ve yeni bir is ararim."

" Senin hayatini cekilmez hale getirmeye calisacaktır. Neyse olaylarin biraz da iyi yanlarini gorelim, arkadasligimiz umarim hicbir zaman bitmez Toby."

Bu konusmalardan sonra arkadasliklarinin serefine 'fincanlarini' kaldirdilar...

Toby, odasina girdiginde kendisini bir surpriz bekliyordu, odasinda bir misafiri vardi, Denise...

" Merhaba Toby," dedi Denise, sesindeki kirginligi ortmeye calisarak.

" Merhaba."

Denise, buyuk bir aceleyle soze girdi. " Bilmeni isterim ki Jake seni, beni cezalandirmak icin kullaniyor. Umarim bunu biliyorsundur, biliyorsun degil mi?"

" Tabii, hem de uzun zamandan beri."

" Sana tutuldugunu zannetmeni istiyor."

" Olabilir..."

" Ancak eminim ki beni en az eskisi kadar seviyor. Sevgisinin hicbir zaman olmeyecegine eminim ben."

Toby, dogrulamak ister gibi kafasini salladi. Ancak yuzundeki ifadeden ne kadar uzuntu duydugu belli oluyordu.

" Jake ve ben hicbir zaman birbirimizden vazgecemeyiz. Senden istedigim de su ki, seni de uzmesine izin verme."

Bunlari soyledikten sonra genc kadın yavasca, arkasından guzel ve pahali bir parfüm kokusu birakarak disari suzuldu.

Ertesi sabah, studyoda iki genc insan birbirlerine hicbir sey soylemeden makine gibi calistilar.

Ogle yemegi saatine dogru, Toby ile Cora mutfak masasinin yaninda otururken Denise iceri girdi.

" Jake nerede?" diye sordu Cora'ya.

Cora kisaca. " Doktorla birlikte," diye cevap verdi.

" Kahvalti ister misiniz?"

" Hayir sadece Jake'i gormek istiyorum. Onunla gorusmem lazim."

" Yemek odasinda beklemek ister miydiniz?" diye sordu Cora.

" Burada bekleyecegim. Nasil olsa bu yoldan geliyor oyle degil mi?"

Cora basini salladi. Toby, bu guzel kadina bakmamaya calisiyordu...

Az sonra Jake iceri girdi.

" Jake," dedi Denise kisik bir sesle. " Konusmamiz lazim, dun gece..."

" Sana ihtiyacin olani verdim. Simdi calismam lazim."

Denise hicbir sey soyleyemiyordu. Jake, Toby'ye donerek.

" Hadi tatlim," dedi. Birlikte mutfaktan ciktilar.

Toby, studyonun kapisini kapatincaya dek hicbir sey soylemedi, daha sonra.

" Yaptigin buyuk bir kabalikti, hatta kabaliktan da ote..." diye soze girdi.

Genc adam aniden onun yanina gelerek yuzunu avuclarinin icine aldi.

" Oyle mi diyorsun?" Parmaklarinin ucuyla genc kizin yuzunu hafif hafif oksamaya baslamisti.

" Yeter!" diye bagirdi Toby.

" Sana oyun oynamayi sevmedigimi soylemistim."

Genc adam oksamayi kesmeyecege benziyordu, tam tersi parmaklari hizlanmisti.

" Baskalarini cezalandirmak icin kullanilmaya dayanamam."

" Kim cezalandiriyor?"

" Sen. Cora bana her seyi anlatti. Denise'e nasil bagli oldugunu. Evet , o cok guzel, belki en guzelden bile daha guzel. Fakat beni kullanarak onu geri dondurmeye ugrasman..."

" Cora'ya ozel yasantima artik hicbir zaman karismamasini soylemistim."

" Ne olursa olsun, son iki geceyi seninle gecirdigini gayet iyi biliyorum ve sen bu sekilde davraniyorsun. O da butun her seyin sebebini biliyor bana soyledi."

" Eger Denise'in soyledigi bir tek seye bile inaniyorsan, gorundugun kadar akilli degilsin demektir..."

" Ben hicbir zaman cok akilli oldugumu iddia etmedim. Ancak senin ihtiyacin olan oyle birisiydi, seni

iyilestirecek birisi."

Jake biraz durakladi, sonra arka cebinden bir zarf cikartti, " Mektubunu okudun mu?" diye sordu, yuzunde yaramaz bir gulumsemeyle.

Toby'nin surati bir an bembeyaz oldu, genc adam yavasca zarfi acti.

Zarfin icinden genc kizin gecen ay yapmis oldugu bazi cizimlerin fotokopileri ile birlikte kısa bir mektup cikti.

" Nereden cikti bunlar?" diye kekeleyerek sordu genc kiz.

" Bugun bana geldi. ' City Lights' dergisinin sanat yonetmeninden. Cok yakin bir arkadasimdir, senin hakkında."

Notta soyle yaziyordu.

' Ulrick ,

Yeni asistanin gercekten buyuk bir yetenek. Cizgileri de senden bir cok sey ogrenmis oldugunu soyluyor bana. Kasim ayi sayimizda onun cizimlerine yer verebiliriz.

Sevgiler
Ted

Not: Bu buyuk yetenegi elinden kacirmamaya calis.

Genc kiz, basini sallayarak, cok sasirmis bir ifadeyle, " Anlayamiyorum, hicbir sey anlayamiyorum," dedi.

" Toby," dedi genc adam elindeki zarfi sallayarak. " Bunun bir tek anlami var, ' City Lights' dergisi senden karikatur satin alacak ve bu karikaturlerin Kasim sayisinda yayinlanacak."

Toby'nin dudaklari hayretle aralandi ve agzindan sadece su sozcukler dokuldu. " Inanamiyorum, inanamiyorum..."

Jake, zarfin icinden bir cek cikartip Toby'ye uzatti. " Bu da sana yolladiklari telif ucreti..."

" Bunu geri yollayacagim."

" Ne?" diye bagirdi Jake. " Bu senin ayagina gelebilecek en iyi firsat, cildirdin mi sen?"

Genc kiz, Jake'in kendisini anlayamayacagini cok iyi biliyordu. Ancak bu cizimlerin yayinlanmasina izin veremezdi, cunku bunlari ona kizdigi ondan nefret ettigi bir anda cizmisti, onu o kadar cok seviyordu ki, ondan nefret ettigini kendisine hatirlatabilecek hicbir seye tahammul edemezdi.

" Onlari kendimi kotu hissettigim. bir anda cizdim. Parayi kabul edemem. Onlari arar ve bir yanlislik oldugunu soyleriz."

" Nicin, soyle nicin?"

" Cunku onlari seninle alay etmek icin yapmistim."

aylarca

10.11.2006 17:21

Jake gulerek, " Boyle bir sey yapamazsin. O cekti gonderemezsin, yoksa bunlarin beni incitecegini mi dusunuyorsun? Ben omrum boyunca diger insanlari zayif yonleriyle alay ettim, eger birisi benimle alay ederse, bu da cok normaldir... Bak Toby, benim icin onemli olan senin cigzilerin, esprilerin..."

" Bana kizmadin mi?"

" Ne yapmami bekliyordun? Dama cikip ortaligi debrem oluyormus gibi sallamami mi?" Jake genc kiza biraz daha yaklasarak. " Seninle gurur duyuyorum, inan bana..." dedi.

" Ama," diyerek soze baslayan Toby, sozunu bitiremedi. Gozlerinden mutluluk gozyaslari akiyordu.

" Ama, diye bir sey yok. ' Taffy' hakkında cok kotu sozler soyledim, cunku gercekten soylenecekleri lazimdi onlari. Ancak gozlerindeki ifadeyi gorduktan sonra da pisman oldum. Sanki icinde bir seyler olmus gibiydi. Sana o oldurdugum seyler yerine, daha iyi seyler vermeliydim. Iste bunlar gibi bir seyleri cikartmaliydim ortaya. Yetenegini, o ustun yetenegini ortaya cikartmaliydim..."

" Gercekten kendinle alay edilmesi seni endiselendirmiyor mu?"

" Sadece senin icin endiseleniyorum."

Genc adam dudaklarini, Toby'nin dudaklarina yaklastirdi. Genc kiz da sevdiigi erkege siki siki sarildi. O anda tek ruh gibiydiler. Dunyadaki hic kimseyi umursamiyorlardir, sanki onlardan baska kimsenin olmadigi bir adadaydilar

" Goruyor musun," dedi genc adam yavas bir sesle, " Soyledigim ihtiras iste bu. Eminim ki cok yakinda ihtiyacin olan cesarete de kavusacaksin..."

Artik hissettiklerini itiraf edecek misin ? SENI SEVIYORUM Mona Lisa, senin de beni sevmeni istiyorum. Cok sevmeni istiyorum."

Genc kiz, kendini hasta gibi hissetti, ayaklarinin artik yere basmadigini anladi... artik bulutlarin ustundaydi...

" Bunu ikimizde istiyoruz," dedi genc adam. " Nicin birbirimize karsi olan duygularimizi bugune dek inkar ettik sanki?"

" Seni hala tanimadim. Senin gibi erkekler oldugunu soylelerdi, ama ben onlari varolduguna inanamazdim..."

" Biliyor musun Moranti? Sen de benim bugune kadar tanidigim kadinlari en ilgincisin. Beni optuktan sonra bana sanki Mavisakal'a bakar gibi bakiyorsun."

" Mavisakal senin yaninda bir civciv kadar masum kalir."

Birbirlerine bir kere daha sarildilar. Bir kere daha dudaklari birlesti. Toby'nin gozlerinden gene yaslar dokulmeye basladi.

" Nicin boyle yapiyorsun? Hala kadin arkadasini kiskandirmak icin mi? Yoksa iki kadinin senin icin kavga etmesini mi gormek istiyorsun?"

" Lutfen Denise icin benim kadin arkadasim deme. O ne bir kadindir ne de bir arkadas. O yesil gozlu bir canavardir..."

Toby genc adamdan uzaklasarak " Ne olursa olsun baska birini cezalandirmak icin kullanilmis olmayi hazmedemiyorum. Sana hala hicbir konuda inanmiyorum, cunku bence sen hastasin ve ben hayatimi senin hemsiren olarak geciremem, senin Denise'ten sikilip bana gelecegin saatleri bekleyemem, burayi terk etmeye karar verdim,"

" Terk etmek mi? Buna izin veremem..." diye sag yumrugunu masaya indirdi Jake.

" Sana izin verip vermedigini sormadim. Sadece gidiyorum dedim."

"Eger buradan gitmeye kalkarsan, seni o guzel saclarindan tutar ve..."

Jake cumlesinin tam ortasinda durdu. Ortaligi sessizlik kapladi. Suratindan kizginlik ve aci fiskiriyordu. Mavi gozleri her zamanki ateslerini kaybetmislerdi.

" Toby," diye fisildadi.

Genc kiz korkuyla geriye dondu. ' Benim yuzumden' diye dusundu panik icinde. ' Benim hatam, sadece benim hatam' diye bagirmek istedi. ' Benim yuzumden ona bir sey oldu!'

" Toby, elimi oynattim! Hissettim onu Toby! Tanrim elimi oynattim..."

Jake, sag bileгинi tutmus, parmaklarini yavasca oynatliyordu.

iki genc insanin gozleri birbirine kenetlenmist, sanki bir ruyadaydilar.

" Aciyor," diye sevinc icinde inledi Jake " Gercekten aciyor."

" Hissedebiliyor musun?"

" Evet, inanamiyorum, ama hissediyorum!"

" Tanrim..."

" Olacak Mona Lisa, olacak! Bu elimi gene kullanabilecegim."

Genc kiz gozyaslarini tutamiyordu artik. " Iyileseceksin Jake," dedi gozyaslarini gomleginin kenarina silerken.

" Lutfen git ve Cora'yla Hyde-Crippen'a haber ver."

Genc kiz onu terk etmek istemiyordu, genc adamin, sol elini siki siki tuttu. Sonra koridorda kosmaya basladi, " Cora!" diye bagiriyordu.

Oturma odasinda , ilk olarak Denise'i gorunce pek de sasirmadi. Genc kadin ona donerek kiskanc bir sesle, " Ne oldu?" diye sordu.

" Tebrikler, demek sonunda onu elde edebildin. Artik onun bu guzel evi ve parasi senin. Ancak omrunu artik bu sikici manzarali nehrin kenarinda gecireceksin, bense bu manzaradan her zaman nefret ettim..."

Toby bir anlik duraksamadan sonra mutfaga kostu. Cora ve doktor oradaydilar.

" Jake elini oynatabiliyor!" diye bagirdi. " Elini hissedebiliyor."

Cora ona hayretle bakti, daha sonra evin icinde kosmaya basladi.

Hyde-Crippen felc olmus gibi kaldi. Toby ona yaklasarak,
" BASARDINIZ," dedi. " Onun elini...hayir onun hayatini kurtardiniz."

" Biliyordum, onun iyilesecegini biliyordum, kimse bana inanmiyordu. Mr. Ulrick, sadece o inanmisti bana!"

" Haydi doktor, basarinizi gelin kendi gozlerinizle gorun!"

" Butun hayatim boyunca onemli birisi olmak istedim, hayatim boyunca bir tek iyi yonum vardi, ogrenmeyi seviyordum. Bir cok yonden zayif bir insandim. Cok kisi yaptiklarima guldu, ancak en sonunda kendimi ispatlayabildim iste, ben bir oncuyum, bir bilim adamiyim!"

Studyoya girdiklerinde Jake'in elini daha cok oynatabildigini gorduler.

" Simdiye kadar gordugum en guzel manzara." dedi doktor.

" Kucuk adam," dedi Cora heyecanla. " Sana bugune kadar, icimden de olsa kufur ettim, kin besledim, ama simdi soylemem lazim, sen bir dahisin, seni seviyorum!"

" Birak simdi bunlari Cora," dedi Jake. " Doktora en iyi viskimi ikram et ve su kutuda duran Havana purolarindan ver."

" Eger ısrar ediyorsanız, hayir diyemem," diyerek guldu doktor.

Disari cikarlarken Cora doktora, " Sana en iyi Bourbon'u verecegim, puronu da ben yakacagim... Herbert geldiginde de onun onunde senden ozur dileyecem..." diyordu.

Jake onlara bakarak gulumsedi. Daha sonra Toby'ye donerek,
" Hic boyle bir sey gorecegine inanirmiydin? Cora, doktoru opsun..." diye mirildandi.

" Kesinlikle hayir,"

" Evet biz nerede kalmistik? Sen burayi terk ediyordun, ben de seni saclarindan tutup geri getiriyordum..."

" Artik bunlari konusmak istemiyorum."

" Ben de senin gitmeni istemiyorum, seni birakmayacagim."

" Gitmeliyim Jake, artik bana ihtiyacin yok. Artik kendin cizebilirsin. Ayrica Denise ile ayni evde kalamam. Dogru degil mi?"

" Sana onceden de soyledim, sana ihtiyacim var ve bu duygu kim bilir ne kadar surecek? Zannediyorum sonsuza dek... Hem su Denise dedigin kim? Taniyor muyum?"

Genc kiz umutsuzca basini one egerek, " Kim oldugunu cok iyi biliyorsun, yillardir askıyla yandigin kadın. Ve o da sana cilginlar gibi asik," dedi.

" O beni hicbir zaman sevmeydi. Bense ona bir zamanlar asik oldugumu zannedyordum. Aciklamasi cok zor Toby. Fakat onunla iliskimiz hicbir zaman saglikli olmadı. Belki o gercekten kardesim Rayne'i sevmisti. Ancak neyin dogru oldugunu kendi bile bilmiyor."

" Genc adam basini one egerek devam etti. " Eskiden kardesimle aramızda onun icin bir catisma vardi. Cok guzeldi, cok narindi, ancak..."

" Ancak ne?" diye sordu genc kiz.

" Soylemesi cok zor Toby. O zamanlar cok gencim. Narinligin, savunmasiz bir goruntunun bir kadının en buyuk silahi oldugunu bilmeyecek kadar genc. Rayn hayatta iken Denise icin birbirimize girmistik, ikimizde onunla birlikte olmak istiyorduk. Denise de uzun bir zaman normal gibiydi, ancak Rayn'in olumunden sonra cok degisti."

Genc adam anlatmaya devam ediyordu. " Bana gelip beni hic sevmeydigi sadece Rayn'i sevdigi soyledi, bu beni kotu bir sekilde yaramlamisti. Ama daha sonra bunu inkar etti. Yalnizca beni sevdigi soyledi. Rayn olduktan sonra ona her seyimi vermeye calistim, o her zaman daha fazlasini istedi. Kendisini Rayn'in olumunden sorumlu tutuyordu. Bunu kimseye soylemedim, ama o hastaydi gercekten cok hasta ve ben de ona yardim etmeliydim."

" Yani bunca yil ona asik degil miydin?"

" Hayir, ona olan askim yillar once bitti. Son yillarda defalarca benim icin kocasini terk edecegini soyledi... Ama bunu da hicbir zaman yapamazdi. Kocasiyla nicin evlendi biliyor musun? Cora'nin zannettigi gibi para icin degil, kuvvet icin... Yakın bir zamana degin hem Rayn'i, hem beni, hem de kocasini sevdigi zannedyordum. Ancak onun sevdigi tek kisi vardi, kendisi."

" Biliyor musun," dedi genc adam. " Bu benim icin kocasini ilk terk edisi degil. Ancak bu seferinde hayal kirikligina ugradi, cunku yanimda ondan cok sevdigim bir kadin vardi."

" Niye ona boyle davrandin?" diye fisildadi Toby kisik bir sesle.

" Onu kirmek istemedim, tek istedigim bu kotu oyundan kurtulmakti. En son olarak ona gitmesini soyledim ve gidiyor Toby."

" Daha yeni cagirmistin ama..."

" Hayir, kendisi gelmek istedi, ısrar etti, ' hayir' diye bir cevabi kabullenmez o. Ancak bu istegini, baska biriyle oldugumu kendi gozleriyle gormesi icin kabul ettim. Dun gece ona her seyı acikca anlattim. Cora'ya valizlerini toplamasini ve arabaya yuklemesini soyledim, zannedyorum su siralarda evine dogru yola koyulmustur."

Genc kiz karsisindakine pek de emin olmayan gozlerle bakti...

" O gun parkta ona soyledim Toby, artik sen vardin. Baslangicta dogru mu, yanlis mi emin degildim, ama simdi gercek olduguna inaniyorum. Bu hayatimda hissettigim en kuvvetli duygu... Cunku sen cok kuvvetli ve gerceksin."

" Ancak o aksam ona gittin."

" O gece butun yapmak istedigim onun hayallerine bir son vermektı. Artik bunun bir sonu olmalıydı. Aramızdakiler sadece eski hikayelerdi. O gece Rayn'in boguldugu yere gidip yildizların sudaki pırlıltılarını seyrettim. Daha sonra da ona her seyı anlattım."

Genc adam cok mutluydu, " Artik hic kimseye ihtiyaci olmadigini zannettigim bir sirada karsima sen cikmistin, seni seviyordum, sana ihtiyacim vardi. Denise'e olan butun borclarimi odemistim, o gece anladim ki yapmam gereken senin sevgini kazanmak olmaliydi."

iki insan birbirlerine siki siki sarildilar.

" Seni iki elimle de tutabilmek cok guzel bir duygu Mona Lisa," dedi Jake. " Birini sevmek, ona ihtiyac duymak, onu istemek cok guzel bir duygu bu bir de senin gibi bir insan olursa.

Bir an ikisi de hicbir sey soylemediler, bu sessizligi Jake bozdu.

" Bundan sonraki hayatim boyunca seni hep yanimda gormek istiyorum."

Toby gulerek, " Peki ya beni sadece ucuz bir asistan olarak istemedigini nereden bileyim?" diye sordu.

" Cora'nin gidisinden sonra, hem karikaturleri cizmene yardim edecek hem de sana spagetti yapacak bir asistan!"

" Ne istersen onu ciz, istersen 'Taffy'yi istersen kendi diger karikaturlerini, istersen benimkileri... Spagettilere gelince, ben senin yemeklerini degil, ihtirasini istiyorum."

" Artik o ve onunla birlikte benim olan her sey senindir..."

" Peki Mona Lisa, daha ne yapmami istiyorsun yalvarmam mi?"

" Ne icin?"

" Bana soylemen icin.."

" Neyi?.."

" Beni sevdigini,"

" Seni seviyorum koca adam, seni gercekten seviyorum."

" Bende seni Mona Lisa ve inan bir omur boyu sevecegim."

" Ben ise seni yalnızca bir omur boyu degil yuzlerce, binlerce, omur boyu sevecegim, seni sonsuza dek sevecegim!"

SON SON SON.....